

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

РІК CVI

П'ЯТНИЦЯ, 5 ЛЮТОГО 1999

ЧИСЛО 6

VOL. CVI

FRIDAY, FEBRUARY 5, 1999

No. 6

Російський парламент відклав ратифікацію договору з Україною

Державна Дума Російської Федерації відклала ратифікацію великого договору між Україною та Росією, розгляд якого був запланований на 27 січня. За таке рішення проголосували 115 депутатів верхньої палати російського парламенту. До великого договору російські депутати повернуться через два тижні.

Проти ухвалення договору під час обговорення виступив мер Москви Юрій Лужков. Він заявив, що 26 січня повністю відключено від енергозабезпечення Чорноморську флоту Росії. "Це під сьогоднішній розгляд. Наче насміхаються," – сказав у виступі Юрій Лужков. Міністер закордонних справ Росії Ігор Иванов, який підтримав договір, зазначив, що Чорномор-

ська флоту – це російські бази на території іншої держави.

В Україні з розчаруванням сприйняли рішення Ради Федерації Росії не ратифікувати великий договір між двома державами, говориться у заяві Міністерства закордонних справ України. У Севастополі змушені відключити електроенергію населенню, а не ЧФ Росії, яка заборгувала містові мільйони гривень.

Народний депутат України, голова фракції "Громада" Павло Лазаренко, який повернувся зі Страсбурга, так прокоментував перенесення ратифікації Державною Ду-

(Закінчення на стор. 6)

В. Пустовойтенко у Вашингтоні намагається дістати гроші від МВФ

Вашінгтон. – Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко на чолі групи державних керівників – зокрема з економічного сектора – здійснив дводенний десант на Вашингтон 2-3 лютого. Головна ціль поїздки – дістати гроші для України з Програми розширення фінансування Міжнародного Валютного Фонду (МВФ).

На зустрічі в Амбасаді України з представниками української громади увечері 2 лютого, – В. Пустовойтенко сказав, що Україні потрібна ця програма як ніколи, тому що в наступні місяці нам треба сплатити деякі попередні кредити, і щоб не захитати фінансової стабільності, Україні треба дістати нові фонди на вигідніших умовах.

Протягом неповних двох днів делегація урядовців України мала наради з керівниками Світового банку, МВФ, з Державним секретарем США Медилін Олбрайт та з високопоставленими дорадниками Президента Клінтона і віце-президента Гора.

У своєму виступі прем'єр-міністр дав зрозуміти, що в Америці немає досить розуміння того, що Україна таки робить поступ у реформуванні своєї економіки. Він згадав, що торік до бюджету надійшло більше грошей, ніж рік

тому, що заборгованість у платнях і пенсіях частинно погашена, що уряд встановив вільні економічні зони, в яких інвестори можуть вкладати капітал, та що завдяки заходам уряду, Національного банку і Президента, російська фінансова криза не завдала українській економіці такого сильного удару як могла б завдати.

Він також виявив певну дратівливість щодо питання про досі не покладені претензії деяких американських інвесторів в Україні, які стали ложкою дьогтю у бочці меду американсько-українських стосунків. Прем'єр-міністр нагадав, що в Україні успішно діє понад 900 американських фірм, з них тільки 9 мають ще не налагодили своїх претензій, і вони є постійною темою українсько-американських переговорів на найвищому рівні. Але він признав, що судова система все ще є слабким місцем України і це також утруднює боротьбу з корупцією, хоч і тут, – запевняв він, – помітний поступ: недавно здійснено ряд арештів корумпованих осіб в місцевих органах влади.

Прем'єр-міністр неодноразово підкреслював те, що урядова програма „Україна-2010“ має вивести країну з кризи до того року, та що

(Закінчення на стор. 3)

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

На Балканах триває кровопролиття

Коли ж Захід і його і політики зрозуміють істину, що балканські народи не належать до групи смиренних? Їхнє віковичне бунтівництво, з додатком славіянського сентименталізму, не раз у минулому приводило їх до руїни, але також було й тим чинником, який допомагав ставати на ноги та відстоювати свої права. Беручи це до уваги, Захід мусів би дуже обережно та вкрай підготовано підходити до справи поладження існуючого конфлікту з югославським президентом Слободаном Мілошевічем. В іншому випадку той же сам С. Мілошевіч вийде переможцем і закріпить за собою

(Закінчення на стор. 3)

КОНГРЕСОВА АКЦІЯ „СЕРТИФІКАЦІЯ”

Америка може відмовити Україні в допомозі Вживаймо негайних заходів!

Четвер, 18 лютого 1999 року, може стати важливою датою в американсько-українських стосунках: того дня секретар США Державного департаменту Медилін Олбрайт має офіційно повідомити Конгрес, чи Україна робить поступ у сфері економічних реформ та у поліпшенні клімату для інвесторів. Бо якщо ні – то американська допомога для України на біжучий рік буде знижена наполовину.

Торік, затверджуючи бюджет на 1999 рік, американський Конгрес асигнував 195 мільйонів дол. для України, але під умовою, що до 18 лютого Державний секретар доставить т. зв. „сертифікацію”, potwierджуючи, що Україна робить пози-

тивні кроки у розв'язанні економічних проблем.

Загальна сума допомоги порівняно незначна – маленькі європейські країни дають Україні більше, ніж США. Але сертифікація США має

(Продовження на стор. 6)

Пам'ять Василя Симоненка увічнено в Черкасах

Музей Василя Симоненка.

Лише кілька років прожив Василь Симоненко в Черкасах, але назавжди увійшов в історію цього придніпровського міста. З Київського університету молодий журналіст прийшов до редакції обласної газети „Черкаська правда”, яка містилася в будівлі колишнього банку, на розі вулиць Урицького і Комсомольської (перша з них була свого часу і Дахнівською, і Миколаївською, а тепер має назву Хрещатик, а другий повернули стару назву Смілянської). Навпроти цієї кам'яниці, в старому будинку, розмістилася редакція нової газети „Молодь Черкащини”, де

(Закінчення на стор. 18)

■ ЗАПРОШУЄМО ДО СПОГАДІВ ПРО „ТРЕТЮ ХВИЛЮ”
Стор. 4

■ „ВЕЛИКИЙ ДОГОВІР” З РОСІЄЮ – ГРА КОТА З МИШЕЮ
Стор. 5

■ ДІАГНОЗ: НАЦІОНАЛЬНА БАЙДУЖІСТЬ
Стор. 12

■ ЗНАХАРКА ЗНАЄ: ХВОРОБИ – ВІД ЧАКЛУНСТВА
Стор. 23

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Президент України виступив у Давосі

У швейцарському місті Давосі триває всесвітній економічний форум, у якому бере участь українська делегація на чолі з Президентом України Леонідом Кучмою. 29 січня Леонід Кучма виступив із доповіддю "Вплив фінансової кризи в Росії на сусідні держави", у якій зазначив, що настрої, які останнім часом почали панувати у деяких країнах СНД, ставлять під сумнів курс ринкових реформ, його головні принципи. Леонід Кучма пов'язує зміну настроїв у цих країнах із фінансовою кризою в Росії. Він заявив: "Втрати цих країн, зокрема й України, мають не лише економічний вимір, але й політичні наслідки. У нашій державі є розуміння того, що вихід із ситуації, яка склалася, варто шукати, розраховуючи, насамперед, на власні сили і можливості". Леонід Кучма заявив, що Україна не вдаватиметься до емісій для вирішення проблем, що виникли.

Проголосували 6 проти всіх

Близько 70 відсотків громадян України хочуть взяти участь у виборах Президента восени нинішнього року. Такі дані були отримані у результаті січневого загальноукраїнського опитування (1200 респондентів) громадської думки, що їх щомісяця проводить фірма Соціс-Гелап. Серед тих, хто має намір прийти до виборчих дільниць, уподобання стосовно національного лідера в січні розподілилися так: Наталія Вітренко – 15 відсотків, Леонід Кучма – 13, Олександр Мороз – 10, Петро Симоненко – 10, Вячеслав Чорновіл – 5, Євген Марчук – 3, Сергій Головатий – 2, Павло Лазаренко – 2, Олександр Ткаченко – 2, важко відповісти – 29 відсотків. Проголосували 6 проти всіх – 9 відсотків.

Партія "За красиву Україну!" дасть 50 мільйонів

50 млн. доларів США дасть партія "За красиву Україну!" на проведення виборчої кампанії того політика, який підтримає ідею введення загального 10-відсоткового податку. Про це заявив лідер партії, народний депутат України Генадій Балашов.

Таким політиком Балашов хотів би бачити нинішнього Президента, який вже зараз має повноваження для втілення ідеї 10-ти відсоткового податку. Партія готує пікетування парламенту, яке проходитиме "в ультимативній та агресивній формі". Балашов вважає, що депутати порушили свої зобов'язання перед виборцями, прийнявши бюджет, який збільшує податкове навантаження.

Верховна Рада не дасть згоди?

Перший заступник Голови ВР України Адам Мартинюк зустрівся з Надзвичайним і повноважним послом Сполучених Штатів Америки в Україні Стівеном Пайфером. Мартинюк повідомив, що, скоріш за все, в лютому Верховна Рада на закритому засіданні розгляне питання стосунків України і НАТО. Мартинюк зокрема заявив: "Всі угоди, підписані Україною з НАТО,

є на сьогодні неконституційними, оскільки вони не затверджені ВР України". Це стосується участі України в програмі НАТО "Партнерство заради миру" і Указу Президента "Про подальше співробітництво з НАТО". Адам Мартинюк не виключив, що ВР України не дасть згоди на ратифікацію жодного документу, підписаного Україною і НАТО.

За советськими звичаями

"Затверджений постановою Кабінету Міністрів України "Порядок застосування непрямих методів визначення обсягу операцій, що підлягають податку на додану вартість", є порушенням як законів України, так і міжнародних норм", заявив голова Міжнародної спілки українських підприємців Василь Волга.

За його словами, "непрямі методи", якими мають користуватися податкові інспектори, запроваджують "систему доносів за советськими звичаями", оскільки джерелом інформації про невідповідність рівня життя керівників, засновників підприємств, установ, організацій, фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності та членів їхніх родин є інформація, отримана від третіх осіб.

Такі заходи можуть збільшити соціальну напругу в суспільстві і призвести до знищення приватного бізнесу.

У Харкові знайдено спосіб лікування СНІДу

Харківський вчений, доктор технічних наук, професор Технічного університету сільськогосподарства Лев Кучин дослідив аспекти використання електромагнітних випромінювань для лікування важких стадій онкозахворювань і СНІДу. Через відсутність коштів на публікацію результатів своїх досліджень в галузі біоелектромагнітології він звернувся до харківської газети "Грані", яка надрукувала докладну інформацію про це в одному з останніх чисел.

Історична подія для Києва

27 січня Президент України Леонід Кучма на зустрічі з керівниками Київської міської та районних у місті державних адміністрацій підписав закон "Про столицю України – місто-герой Київ". Леонід Кучма назвав ухвалений українським парламентом закон про столицю історичною подією для Києва.

Президент підкреслив, що має зауваження до окремих положень закону, але, приймаючи рішення про його підписання, виходить із необхідності якнайшвидшого створення правових засад для діяльності місцевих органів влади, розвитку самоврядування у столиці української держави.

РЕ: Україні дали останній шанс

Парламентська Асамблея Ради Європи розглядала в Страсбургу питання, чи виконує Україна зобов'язання, які вона взяла на себе при вступі до Ради Європи. Комітет контролю рекомендував зупи-

нити членство України, поперше, через те, що досі в Україні не скасовано смертну кару.

Европейські експерти виявили, що їм були надані неправдиві дані про те, чи виконують в Україні вироки смертної кари.

Проекти резолюції та рекомендації для України, підготовлені комітетом нагляду за виконанням зобов'язань країн членів Ради Європи, вимагають поліпшити стан місцевого самоврядування і судочинства, діяльність правоохоронних органів, дотримання прав національних меншин, свободи преси, і скасувати смертну кару. Проект резолюції ставить остаточну межу для її виконання – червень цього року. У будь-якому іншому випадку українську парламентську делегацію буде позбавлено повноважень, а виконавчому органу Ради Європи буде рекомендовано призупинити членство України.

Шахтарі голодують під землею

Вже тиждень голодує під землею без оголошення страйку 31 гірник луганської шахти "Індустрія". У такий спосіб гірники сподіваються отримати заборговану їм майже за рік платню. Проте щодня шахтарі розпочинають роботу за графіком. Представники шахтарів зустрілися зі своїм керівництвом та заступником міського голови Валерієм Бокуном, вимагаючи розірвати орендні відносини, оскільки розраховують на державну підтримку.

Рада президії профспілки вугледобувників зобов'язала низові організації "приступити до підготовки всеукраїнської акції протесту". Підприємства не відвантажуватимуть готове вугілля та повністю зупинять вуглевидобуток з 10 лютого. Передбачено "підготовку піших походів шахтарів до обласних центрів і Києва для відстоювання законних вимог". Борги з платні шахтарям за минулий рік зросли на 0,5 млрд. гривень і на сьогодні становлять 2 млрд. 372,8 млн. гривень.

Книга про з'єднання українських земель

Історичне дослідження "Соборність" доктора наук Володимира Сергійчука про події української революції 1917-20 рр. представлено громадськості в Будинку вчителя. Присутні історики високо оцінили дослідження, яке має стати настільною книгою найперших посадових осіб, політиків та військовиків, "аби впливати на їхній стиль мислення".

Книга вийшла друком до 80-річчя злуки УНР та ЗУНР завдяки підтримці добродійного фонду "Соборність" та Конгресу Українських Націоналістів. На презентації виступили Слава Стецько, Степан Хмара, Іван Драч, Сергій Плачинда. На думку голови КУНУ С. Стецько, Україна "ще далеко не соборна", і "якщо сьогодні ще не час висувати територіальні претензії до інших держав", то, принаймні, слід постійно контактувати, допомагати культурно та економічно українцям на етнічних українських землях, аби вони пам'ятали, "що вони діти України".

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

В місті Стаханові на Донбасі доставлено до лікарні одну з 9 жінок, які голодують на знак протесту проти затримок платні. Акцію підтримують жіноча і ветеранська ради міста.

Поточного тижня кожен сотий мешканець Севастополя був хворий на грип.

26 січня через епідемію грипу припинили роботу до особливого розпорядження усі навчальні заклади Донецького. За останні п'ять днів тут захворіли понад 50 тисяч осіб.

В місті Шостка Сумської області під час пожежі вибухнув завод "Імпульс". Тривають роботи з очищення території заводу від піротехнічних виробів, які були розкидані вибухом. Жертв та потерпілих немає.

Грамотою почесного громадянина міста Львова і пам'ятною медаллю нагороджено швейцарського священика Роберта Гоца, який протягом останніх років забезпечив надходження до Галичини гуманітарної допомоги на 14 мільйонів швейцарських франків.

В Криму в наслідок повернення 250 тис. репатріантів утворилося понад 100 необлаштованих селищ.

Президент Парламентської Асамблеї Ради Європи оголосив імена 19-ти віце-президентів. Поміж них названо народного депутата України Бориса Олійника, якого обирають віце-президентом ПАРЕ вже втретє.

10-ти мешканцям Харківської області вручено нагороди "Праведник народів світу" за рятування євреїв від фашистського геноциду. Зараз цим званням нагороджені 6 тисяч осіб в усьому світі, 37 з них – харків'яни.

З 1 лютого на Брестському автовокзалі Білорусі квитки на українські автобуси, що прямують до Польщі, продають тільки за американські долари і німецькі марки. Це рішення викликало обурення в місті.

Новий завод скляної тари відкрито в Рівному — найбільший і найсучасніший в Україні.

Уряд продовжив до 31-го березня ц.р. термін дії ліцензії на вивезення без мита цукру до Російської Федерації в межах наданої квоти 600 тисяч тонн.

31 січня в ряді областей України випало від 40 до 60 см снігу. На очищення шляхів виведено понад 2200 одиниць техніки і 5,5 тисячі чоловік.

За минулий тиждень українські митники відвернули кілька спроб незаконного вивезення до Росії 60 тонн цукру. В одній із вантажівок 400 мішків з цукром були заховані під вантажем ... квасолі.

В. Пустовойтенко...

(Закінчення зі стор. 1)

ціль його уряду – робити все „щоб наші люди краще жили“. На біжучий рік це значить добрий урожай, бо після збору урожаю, в жовтні, надходять вибори президента, а для Валерія Пустовойтенка це значить переобрання Леоніда Кучми.

Прем'єр-міністр розповів, що в Україні вже створено загальне політичне об'єднання „Злагода“ в яке, крім нього, увійшли колишній президент Леонід Кравчук, колишній спікер Іван Плющ, колишній посол у США, а тепер дорадник Президента Юрій Щербак, та голова Національного банку Віктор Ющенко. „Ці люди уболівають за Україну і будуть захищати її державність“, – заявив пан Пустовойтенко. В. Ющенко і Ю. Щербак, до речі, брали участь у вашінгтонських переговорах, як і міністер фінансів Ігор Митюков та деякі інші члени уряду та дорадники

Президента.

На запитання про недавні прогнози у західних засобах масової інформації, про те, що Україна не витримає економічного тиску і під вплив Росії, прем'єр-міністр нагадав, що торік у травні появлялись подібні прогнози, мовляв, до жовтня Україна провалиться, але „ми вижили і виживемо, нехай пишуть“, – сказав він.

Прем'єр-міністр не хотів багато говорити про можливість скорочення американської державної допомоги Україні, зате він наголошував на потребі американських інвестицій і згадав, що в Україні вже встановлено декілька вільних економічних зон для інвесторів, та похвалився тим, що цього року уряд закупив тисячу тракторів українського виробництва для сільсько-господарського сектора. Ці трактори збудовані у Харкові і Дніпропетровському, знайшли ринок також у Казахстані, сказав він.

Р. Хом'як

На Балканах...

(Закінчення зі стор. 1)

марку хитрого політика та вмілого державного мужа. Недарма ж його вже починають називати балканським Саддамом Гуссейном, який натягає струну до небезпечної тугости, а тоді тріумфально відступає тільки для того, щоб наступний удар підготувати сильнішим.

Довгий час Захід трактував неспокій в Косово як внутрішні проблеми Сербії і не надавав належної уваги міжусобицям між сербами та їхніми співгромадянами – етнічними албанцями в провінції Косово. Коли ж сербські танки та важко озброєні загони поліції й інших військових частин рушили до Косово втихомирювати непокірних повстанців, винищуючи цілі села і вбиваючи цивільне населення, Захід лише тоді заворушився. Після дипломатичних зусиль і наполегливості урядові Президента Клінтона вдалось минулого жовтня домовитися з обома сторонами про припинення збройних дій. Однак обидві сторони угоди не притримуються, серби продовжують вбивати етнічних албанців, повстанці продовжують перепачкувати зброю, і обидві сторони готуються до весняного наступу.

І тут виникає запитання: яких заходів потрібно цим разом, щоб зупинити можливість виникнення нового кровопролиття в Косово? Остання подібна ситуація на Балканах – замирення у Боснії, потребувала, крім бомбардування літаків Північно-атлантичного оборонного союзу (НАТО) і трижневих дипломатичних клопотань, ще й 20,000 американського війська для введення в життя точок Дейтонського мирного договору. Чи й тепер прийде до Америки знову взяти на себе ролі миротворця, щоб зупинити різню в Косово, а з тим і загрозу небезпечного спалаху жорстоких сусідських поракунків, які могли б поширитись по цілій Європі? Це питання розглядалось Америкою та її союзниками в НАТО і не знаходило потрібного вирішення. Потрібно було поштовху у формі сербської масакри етнічних албанців у Рачаку 15 січня, щоб прийти до якогось рішення.

У надзвичайній однозгідності

США та їхні європейські союзники – Англія, Франція, Італія, Німеччина та Росія – дали С. Мілошевічеві ультиматум – впродовж трьох тижнів підписати угоду про автономію з етнічними албанцями Косово. План передбачає трирічну автономію для Косово без будь-яких збройних поракунків зі сторони С. Мілошевича. У 2002 році обидві сторони після трирічної прохолоди мали б здійснити кінцевий договір. Якщо цього не станеться, НАТО офіційно попередило, що тоді доведеться вдатися до бомбардування Сербії ракетами з літаків і кораблів союзників. Попереджено також і повстанців Визвольної армії Косово, що коли вони не погодяться на замирення, то їм це дорого обійдеться – блокадою морських портів Албанії буде припинено їм будь-яке постачання зброї. Для здійснення цього плану запрошено обидві воюючі сторони на конференцію до Рамболле, віддаленого 30 миль на південь від Парижу, котре мала б початися у суботу, 6 лютого. Якщо план буде успішним, Косово стане у великій мірі самоуправною провінцією всередині Сербії, а НАТО для запевнення його утвордження матиме підтримку військових частин країн НАТО, включно з американськими.

Однак цей план не кінце до вподоби обом воюючим сторонам – етнічні албанці не мають на думці погоджуватись ні на що інше, крім повної незалежності, а С. Мілошевіч заявляє, що не вестиме переговорів з „терористами“ Визвольної армії Косово і ніколи не дозволить чужим військам увійти на сербську територію. Якщо союзникам не вдасться перевести в життя згаданого плану, то вони мусять бути рішучими та негайно здійснити свої погрози. В іншому випадку С. Мілошевіч представить себе жертвою і вийде переможцем.

Можна сподіватися, що С. Мілошевіч, будучи людиною несподіваних потягнень, вже готує вихід з небажаної для нього ситуації. У понеділок, 1 лютого, Югославія звернулася до Ради Безпеки ООН, щоб скликати засідання і поспробувати зупинити НАТО від погроз бомбардування тільки через те, що їм не до вподоби полагання Сербією кризи у їхній провінції Косово.

Х. В.-Ференцевич

АМЕРИКА І СВІТ

Розгляд оскарження Б. Клінтона продовжується

ВАШІНГТОН. — Президент Билл Клінтон виконує свої щоденні обов'язки стосовно правління країною, включно з представленням державного бюджету на 2000 рік. У той самий час в Сенаті продовжують розглядати оскарження проти нього, котре звелось до повного опитування трьох свідків — колишньої практикантки у Білому Домі Моніки Левінської, особистого приятеля Президента Вернона Джордана і дорадника Сиднея Блюментала. Опитування цих трьох свідків відбулись за закритими дверима в присутності двох інших сенаторів з обидвох партій для кожного та адвокатів Білого Дому. Хід опитувань записано на відеострічку, котру опісля розглядатимуть всі сенатори, а тоді вирішуватимуть, як бути далі з розглядом оскаржень.

Вирішено справу перепису населення

ВАШІНГТОН. — Верховний суд США вирішив, що офіційний перепис населення 2000 року, котрого висліди буде ужито для розподілу місць у Палаті Репрезентантів, мусить бути переведений традиційним поголовним способом. Суд заборонив статистичну вибірку методом перепису населення в 2000 році, що його плянував уживати уряд Президента Билла Клінтона, щоб запобігти втраті мільйонів американців, переважно демократичного політичного спрямування, членів расово-етнічних меншинних угруповань, які живуть у великих містах, як це трапилось під час останнього перепису населення.

Перше перещеплення руки

ЛЮЇСВІЛЛ, Кен. — Тут у неділю, 24 січня, хірурги у 15-годинній операції здійснили перше у США перещеплення людської руки, взявши її від неназваного донора, котрий загинув кілька годин перед операцією. Операцію здійснено у Жидівській лікарні Люїсвілла на 37-річному Меттью Дейвидові Скоттові, котрий втратив руку в нещасливому випадку зі штучними вогнями у грудні 1985 року. Це перещеплення є третім з черги виконаним будь-де, і другим за останніх п'ять місяців. Клінтові Галламові 48-річному австралійцеві, перещеплено руку минулого вересня у французькому місті Ліоні, згідно з його лікарями, пацієнт вже може тією рукою брати склянку і пити з неї. Лікарі кажуть, що покищо тіло М.Д. Скотта не відкинуло новоперещепленої руки і все виглядає багатообіцяюче.

А. Гор попереджає

ДАВОС, Швейцарія. — Тут на річних нарадах найбагатших індустріялістів світу та вершинних державних чинників, які намагаються оздоровити світову економіку після 18-місячного занепаду ринків і валютної нестійкості на трьох континентах, з промовою виступив віцепрезидент США Ал Гор. У своїй півгодинній промові віцепрезидент попереджав і закликав присутніх, що світ доконе

мусить „перешкодити фінансовій кризі 1998 року, щоб вона не стала торговельною кризою 1999 року“. Крім того, він підкреслив, що США домагатимуться „цілковитого усунення“ великих і політично чутливих субсидій, котрими європейські країни допомагають своїм фермерам-хліборобам.

Запросини Г. Солани

БРЮССЕЛЬ, Бельгія. — Гавіє Солана, генеральний секретар Північно-атлантичного оборонного союзу (НАТО) минулого тижня вислав листи до міністрів закордонних справ Малярщини, Польщі та Чеської Республіки, котрими запрошує їхні країни стати членами НАТО. У Варшаві польський прем'єр-міністр Єжи Бузек заявив, що це „знаменний день для поляків“, і відразу додав, що членство Польщі в НАТО „не є загрозою нікому“. Офіційне привітання цих трьох країн до НАТО заплановано здійснити на святкуваннях 50-річчя НАТО в квітні у Вашингтоні.

Азербайджан шукає військової охорони

ІСТАМБУЛ, Туреччина. — У той час, коли закордонні потуги конкурують між собою за впливи у країнах, які оточують Каспійське море, Азербайджан, який має всі можливості стати найбагатшою країною в регіоні, зробив несподіваний і непередбачений крок — запропонував США відкрити на його території свою військову базу. Ця пропозиція може дати Америці першу можливість її військової присутності на території колишнього СССР. Навіть якщо ця пропозиція Азербайджану не здійсниться, то все ж таки вона вказує, що Азербайджан, де американські нафтові фірми вклали білльйони доларів, бажає стати військовим партнером США. Однак таке партнерство може втягнути Америку в союз із недемократичними урядами. Азербайджанський авторитарний президент Гейдар Алієв минулої суботи, 30 січня, після 13 днів у турецькій військовій лікарні, де лікував гострий бронхіт, повернувся додому. Його заступав Вафа Гулузаде, котрий у своїх інтерв'ю зазначував, що Азербайджан шукає військової охорони, а до цього його спонукають докази, що Росія посиляє найновішу зброю Вірменії — сусідові Азербайджану.

Новий президент Венесуели

КАРАКАС, Венесуела. — У вівторок, 2 лютого, інавгуровано на пост президента країни Гуга Шавеза, котрого на це найвище становище в країні обрано його тому сім тижнів. У своїх передвиборчих виступах Г. Шавез обіцяв позбутися корупції, перевести референдум, який промостить шлях до запроєктування нової конституції, та зламати традицію двопартійності. У продовж останніх сімох тижнів новообраний президент відбув цілий ряд поїздок до Європи, Латинської Америки і США, звідкіля подавав неодностійні сигнали, в який спосіб буде правити країною. Для аналітиків Г. Шавез та його вміння поправити занепадаючу економіку країни, здійснити угоду зі США та Кубою і поліпшити течію експорту нафти залишається під зна-

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку - \$25.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати
поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто
Верстка — Павло Стокотельний;
Реклама і оголошення — Марія Шепарович. Адміністратор — Володимир Гончарик.

“Третій хвилі” — 50 літ

Наприкінці Другої світової війни тисячі українців, тікаючи від загрози комуністичних репресій, опинилися в Західній Європі, в таборах для переміщених осіб. Тяжке існування далеко від рідного дому ставало дедалі важчим, адже йшлося не тільки про повсякденний хліб. Підростали діти, яким треба було забезпечити старт у життя, та й люди більш зрілого віку шукали застосування своїм здібностям і професійним знанням. З надією сприйняли численні “переміщені особи” пропозицію США про поселення в цій країні. Америка надала біженцям пароплави, якими люди дісталися Нового Світу. Ось поодинокі приклади людей із тисяч тих, що змушені були шукати іншої долі за межами батьківщини.

...Родина Косоноцьких, що походить з Хуста, висадилася на знаменитому острові Елліс Айленд. Степан став робітником на фабриці пластику, потім скінчив коледж, і працював як інженер-механік. Дмитро Яджин, з села Гуменця біля Нового Самбора, потрапив на корабель дитиною. В Америці працював водієм у великій компанії зв'язку. Лев Колєнський за перевіз через море фарбував корабель впродовж 4-ох днів плавання. В Америці працював на фармі, аж здобув професійну освіту і став інженером високої кваліфікації...

Таких прикладів можна навести сотні, але усі вони зведуться до одного: українці віддячили Америці за гостинність не втомною працею на найважчих ділянках, стали її повноцінними громадянами і вийшли на провідні ролі у багатьох галузях американського життя. Лікарі і медичні сестри, інженери і військовики, вчителі і артисти, а передовсім вмілі, дбайливі робітники — будівельники, шахтарі, фермери, лісоруби — усі вони починали з найпростішого і найважчого, не цураючись ніякої праці. Українці в Америці, як і в Канаді, в лиху годину не відсиджувалися позади інших й, за прикладом українських американських ветеранів Другої світової війни, йшли на поклику уряду туди, де треба було боронити ідеали демократичного світу — до Кореї, В'єтнаму, інших “гарячих точок”.

Впродовж півстоліття, що припадає на 1998—99 роки, українці на американському континенті, засвоюючи закони т. зв. прибраних батьківщини, їх мову, її звичаї, берегли, як зіницю ока, власну мову і культуру, передаючи цей скарб дітям. Неоціненну роль в цьому мали українські церкви, незалежно від їх конфесій. Українська спільнота в розсіянні ніколи на поривала зв'язків з Великою Україною, хоча в роки комуністичного панування такі зв'язки були вкрай складними й здебільшого вимагали конспірації, щоб вберегти від репресій патріотів та родичів на рідній землі.

Після проголошення незалежності України такі зв'язки набули форм матеріальної допомоги, і в цьому американські українці виявилися дуже щедрими і запобігливими, охоплюючи допомогою різні сфери українського життя. В цілому доброзичливо приймаємо ми й українців “четвертої хвилі”, гнаних у світ нестатками післякомуністичного повсякдення.

Невблаганний час забрав із “третьої хвилі” багатьох людей, але їхні добрі діла продовжують жити не тільки в родині, а в усій українській спільноті.

Нинішній рік, рік історичного “виходу”, дає нагоду пригадати минуле. І ми запрошуємо наших читачів до таких спогадів. Не баріться з листами, бо, маємо надію, кожному є що розповісти, пригадати цікаву подію. “Свобода” намагатиметься друкувати якомога більше цікавих спогадів, і в такий спосіб ми спільно відтворимо на сторінках газети історію повоєнної еміграції.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про зірку, що передчасно гасне

Останнього тижня пакосна „пані Флю”, чи пак простуда, притримала мене вдома, та ще у ліжку, і коли втомлені очі не могли вже читати, увечері залишалася тільки одна телевізія. Я мала можливість точнісінько приглядатися до змагань на льоду т. зв. професіоналів, які через добру винагороду, чи з інших причин, замінили шляхетне спортове аматорство на професійний спорт, в якому, однак, змагаються за перші місця. Поміж змагунами з цілого світу, розуміється, найцікавішим для мене було повернення до групи найкращих „нашої” Оксани Баюл, з якою зв'язано стільки гарних і поганих моментів.

Пригадалася, немов це було вчора, зустрів із нею у дверях готелю „Пляза” в Нью Йорку 5 березня 1994 року — Оксана з дитячим ще личком, але у пишному норковому хутрі; пригадалося щире захоплення нею учасників бенкету в честь тодішнього президента Леоніда Кравчука, що були більше зацікавлені автографом Оксани, ніж Президентом України; десь із скриньки пам'яток виглянула і моя пам'ятка — підпис Оксани і її товариша Віктора Петренка на куску паперу... На жаль, підпис Оксани був не українською мовою.

Від здобуття, однак, золотої медалі у фігурному ковзанні на Олімпіаді в 1994 році проминуло п'ять років та сплило багато води у ріках світу. Не будемо згадувати поганої історії, що трапилася з нашою молоденькою змагункою на початку 1997 року, щоб знову не зустрітися із закидом, що „атакуємо” українську змагунку. Але неприємне у спорті приходить на адресу саме собою, бо якраз тепер, в ці дні, розганяється дуже неприємна історія підкупства в Міжнародному Олім-

пійському Комітеті — отже, завжди та всюди трапляються скандали, навіть в такій шляхетній професії, як спортивні змагання.

Нам треба б подивляти молоденьку Оксану, що після усіх перипетій вона постановила повернутися до свого улюбленого зайняття і як бачимо, докладає усіх зусиль, щоб справді „повернутися”. Але... від золотої медалі проминуло п'ять років, а це у спорті довгий проміжок часу, і Оксані, незважаючи на зусилля, залишилося втішатися хіба самим фактом повороту на лід і... останнім місцем серед жінок-професіоналісток. Ми з увагою спостерігали її обличчя — таке інакше від того, що залишилося у наших споминах, слухали її вивчення майже бездоганною англійською мовою про те, як вона силою волі „взяла себе в руки”, щоб повернутися на лід, на довгі години важких фізичних вправ. Можна справді подивляти її, але при цьому й жаліти, що всі ці зусилля, можливо, уже запізнili і що наша „льодова зірка” поволі гасне.

Завзяті спортсменки та прихильники Оксани ще будуть запевняти нас: „Побачите, вона ще повернеться до форми” і, може, треба нам в це повірити. А все ж із давніх знімок вишукуємо цю, коли п'ять років тому Оксана на бенкеті, повна усміхів і молодечої безжурності, приймає чека на 10,000 доларів від покійного Зенона Бабюка, а поруч стоїть перший Президент вільної України. І повертається мимоволі питання, яке ставили ми собі в тому році радостей і захоплення успіхами українців на льоду, але і в цілому нашої батьківщини: чи аби не too — much, too — soon (надто багато, але заскоро)?

О-КА

Концерт для Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля

У неділю, 14 лютого, в годині 3-ій по полудні відбудеться концерт хорового ансамблю „Євшан” під диригентурою Олеси Кузьми, в Церкві „Church of Christ” в центрі міста Ньюїнгтон, Коннектикат, на перехресті доріг Main і Cedar (Routes 175 & 176). У програмі — твори Леонтовича, Бортнянського, Кошиця та інших українських композиторів. Квитки можна набути

від членів хору, або телефонуючи на число (203)407-0261, або при вході до церкви в день концерту: по 10, 12 і по 15 доларів. Вступ для дітей молодших 12 років — безплатно. Дохід буде призначений на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля. За дальшими інформаціями звертатися до Каті Заставської: (860)563-5983, або Петра Глуха: (860) 521-4181.

Напишімо спільно історію “третьої хвилі”

Шановні читачі!

Наша газета почала спільну розмову про події півстоліття давнини, коли до Америки стали прибувати українці з числа так званих “переміщених осіб”, викинутих вином війни з рідних міст і сіл до Європи. Приїжджих було так багато, що їх називали “третьою хвилею” української еміграції.

Пригадуючи минуле, ми можемо спільно створити своєрідний літопис “великого виходу” української “хвилі” до Америки.

Запрошуємо вас до цієї розмови! Просимо надсилати спомини про особисті переживання у ті нелегкі роки, переїзд через океан, перші кроки у новій краї-

ні. Багатьох людей з числа тих біженців уже немає серед нас, але про них можуть написати їхні діти й онуки. Вони можуть також записати спомини старших членів своєї сім'ї, якщо вони вже неспроможні самі написати. Будемо вдячні за світліни, копії документів, які, на ваше побажання, повернемо.

Просимо вас — не шліть загальних оглядів історії, пишть про особисто пережите, побачене, почуте.

Отже, спільними силами на сторінках „Свободи” увічнімо частину історії нашого народу — масову хвилю українців, що прибула до американського берега в 1948–49 роках.

Соборне вітання Нового року

Здається, ніхто так гарно не вказав нам на справжню соборність у практиці, як новоіменований генеральний консул України в Нью-Йорку Юрій Богаєвський, який разом із дружиною вирішили вітати Новий Рік за українським календарем в чорті представників української громади.

У вівторок, 12 січня, в консуляті зібралися на запрошення генерального консула представники політичних і громадських українських організацій Нью-Йорку. У своєму теплому привітанні з Новим Роком Ю. Богаєвський висловив побажання, щоб українці усюди, де їх кинула доля, згуртовувалися та старалися співпрацювати для добра України, яка, він переконаний, буде розвиватися та існувати з Божою поміччю. Він запевнив, що цей дім, який постав з допомогою української громади в Нью-Йорку, буде завжди відчинений для кожного українця, а він сам, і його співпрацівники будуть старатися допомагати своїм співвітчизникам у всіх питаннях. Вкінці генеральний консул представив свою дружину та сина, жаліючи, що не є присутня також дочка, яка залишилася з маленьким внучком в Україні. Він також представив своїх заступників та усіх співробіт-

ників, які разом з ним перебрали тепер свої нові пости.

Від представників громади генерального консула та його дружину вітали новообраний президент СКУ і президент УККА Аскольд Лозинський, який із питомим йому гумором запевнив, що українці Нью-Йорку пригорнуть новопризначеного генерального консула України, його рідних та нових співробітників з таким серцем, як колись його попередника В. Крижанівського. Він теж з приводу Нового Року закликав численні зібраних присутніх заспівати „Многая літа” Українській державі та її представникам.

З черги слово забрав представник УАКРади Володимир Процик, який, вітаючи генерального консула та його дружину, висловив надію, що традиція гарних стосунків, що установилася з часів перебування на тому пості В. Крижанівського, буде продовжуватися на державному, громадському і товарисько-людському рівні, і побажав Ю. Богаєвському швидко ознайомитись із умовами праці на новому терені.

Із побажаннями щасливого Нового Року присутні за чаркою вина ще довго продовжували розмови у теплом товариському настрої.

О. Кузьмович

А. Лозинський вітає нового генерального консула Ю. Богаєвського (перший зліва).
Фото автора.

Активно обстоюймо нашу правду!

Лист-звернення до Президента СКУ

Достойний пане Президенте СКУ!
Вельмишановний пане Аскольде Лозинський!

З радістю прочитав я Ваш лист-звернення до Президента України у справі Печерської Лаври. Хай Вас, достойний пане, благословить Бог і надалі допомагає стояти в обороні нашої правди в Україні, тим самим і за нашу розпорошену діаспору. Вважаю, що найвища пора нам, українцям в діаспорі, сказати нашу думку про все негативне, що робиться в Україні.

Достойний пане Президенте! Справа Печерської Лаври йде в парі із Софійським собором. Ще 4 роки тому (в 1996 році) часопис „Новий Шлях” помістив мій допис, в якому я тоді апелював до всіх у справі ганебної для кожного українця таблички, яка ще й донині висить на Софійському Соборі. На ній написано: „У цьому соборі 17–19 (27–29) січня 1654 р. кияни одностайно схвалили історичне рішення Переяславської Ради про возз'єднання України з Росією і склали присягу на вірність Росії”.

Кожному з нас відомо, що Переяславська Рада не була жодним актом возз'єднання України з Росією. Тим більше, що Україна заявила відновлення своєї державності в 1918 році. Ак-

том незалежності України, проголошеним у серпні 1991 року, вдруге це підтверджено. Чому ще досі, по 7-ох роках проголошення незалежності, ця робітська табличка висить на стіні Софійського собору?

Російське православ'я далі веде наступ на нас, українців — у відтинках духовного життя. Так, в 1996 році у Санкт-Петербурзі видано касетку під заголовком “Російське Різдво”, в яку ввійшли українські коляди „Добрий вечір тобі”, „Небо і Земля”, „Нова радість стала” і щедрівка „Павочка ходить”. Касетка великим накладом розійшлася по всьому світу, стверджуючи, що згадані коляди є „культурним надбанням російського народу”.

Тому, пане президенте СКУ, надія здорово-думаючих людей в діаспорі — на Вас. Надіємося, що коли будемо обстоювати правду, оновиться життя в діаспорі, а зокрема більш відкритою стане наша преса.

Дай Вам Боже, достойний пане Президенте, багато енергії, добрих думок і успішного завершення всіх задумів на добро України й українців у всьому світі!

Петро Пільків,
Торонто

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи”

Московські ігри проти України

Подією минулого тижня, яка привернула пильну увагу мас-медіа, надто московських та українських, став розгляд 27 січня верхньою палатою російського парламенту, Радою Федерації, законопроекту про ратифікацію так званого „Договору про дружбу, співпрацю і партнерство між Російською Федерацією і Україною”, який наші політики пишно називають „великим договором”. Як відомо, російські сенатори не спромоглися ні ратифікувати, ні відхилити договір, який Верховною Радою України був так заподадливо схвалений, а відклали його розгляд до наступного засідання, яке має відбутися через місяць.

Чим це пояснити? Чому так вчинила верхня палата на відміну від нижньої — Думи — яка таки ратифікувала договір?

Особливих суперечностей у цьому немає. І Дума, і Рада Федерації одним миром мазані. І взагалі це вже загальновідомий факт: як тільки йдеться про Україну, відразу ж кінчається хвалена російська демократія. Російські державники ніяк не можуть змиритися з тими реаліями, що колишня колоніальна територія відновила свою державність, має цілковите право на самостійну політику, власну економіку і свій спосіб життя. І цей процес незворотний. Але позбутись віками виробленого синдрому великодержавного шовінізму російським політикам дуже важко. Вони знають, що скоро чи пізно підписаний договір доведеться ратифікувати, щоб не втратити імідж демократичної країни в очах міжнародної спільноти, але намагаються питання з ратифікацією використати як карту у політичній грі, як важіль тиску на Україну.

Що ж до російської Думи, де головну скрипку ведуть комуністи, то тут не слід плекати ілюзій. Ратифікація нею договору пояснюється поблажливістю російських лівих до українських лівих, такою собі інтернаціональною солідарністю щодо братів по вірі. Тим більше, що спікер Верховної Ради Олександр Ткаченко, побувавши перед цим у Москві, громогласно обіцяв, хоч ніхто його на це не вповноважував, зближення України з Москвою, приєднання до російсько-білоруського союзу, вступ до міжпарламентської асамблеї СНД. Тому за ратифікацією договору Думою стоїть та ж сама мета, яка стоїть і за відкладенням ратифікації російським сенатом — міцніше прив'язати Україну до російської коліснички, яка розвалюється на очах.

Головним противником ратифікації виступив відомий своєю антиукраїнською позицією московський мер Лужков. Запеклий шовініст, він ув'язував ратифікацію договору з переглядом статусу міста Севастополя, зі створенням особливих умов для російської меншини в Україні, де її права, за його словами, нібито утискуються. Розглядові питання про ратифікацію

передував інтенсивний тиск на громадську думку в російських засобах масової інформації, які відразу ж після Нового року розпочали істеричну антиукраїнську кампанію. Преса почала кричати про „незаконний забір газу з російських транзитних газопроводів, „нездатність України сплачувати за електроенергію”, дружбу з Польщею, що затягує „нашу” Україну до НАТО”. Особливо агресивну позицію зайняла „Независимая Газета”, опублікувавши статтю Константина Затуліна та Олександра Севаст'янова під назвою „Російсько-український договір: обман століття”.

Звичайно ж, усе це грубі інсинуації. І тут російські шовіністи діють за випробуваними геббельсівськими рецептами: чим неймовірніша брехня, тим більше їй вірять. Шовіністичній пропаганді все-таки вдалося відповідно вплинути на громадську думку в Росії і викликати антиукраїнські настрої. Пригадаймо демонстрації у Москві із зухвалими лозунгами, які закликали Єльцина „примусити хохлів нагодувати Росію”. Брехлива ідеологія зуміла переконати російський загаль, що Крим, всупереч історії і міжнародному праву, це „ісконно російські землі, а Севастополь — город руской слави, і ними не можна поступатися”. І ця брехня потрапила у сприятливий ґрунт, щедро угношений імперським шовінізмом: соціологічні опитування підтвердили, що 77 відс. росіян хотіли б, щоб Крим був переданий Росії, і тільки 11 відс. висловились за те, щоб він залишився у складі України.

Отже, питання про ратифікацію договору Радою Федерації відкладене ще на місяць. Цей час буде використано для нового політичного тиску на Україну з метою подальших економічних поступок з її боку і втягнення її на шлях Білорусі. І тут постає цілком правомірне запитання: чому Росія дозволяє собі так зухвало ставитись до України? Тим більше, що так званий великомаштабний договір фактично є дискримінаційним для України як незалежної держави. Власне, не стільки сам договір, скільки низка угод щодо Криму і Чорноморської флотії на додачу до нього. І навіть якби він був справді взаємовигідним, то й тоді покладати на нього особливих надій не варто: ще не було випадку, щоб Росія виконувала свої зобов'язання щодо України.

Відповідь лежить на поверхні: Росія зухвала по відношенню до України тому, що Україна цю зухвалість терпить. Російська політика щодо України стратегічно продумана, активна і досить агресивна. Українська — безхребетна, вибікувальна й млява. Наші державники ніяк не можуть позбутися давньої хвороби: заглядати в рота „старшому братові”. І якщо російські державники свідомо формують — і як бачимо, небез-

(Закінчення на стор. 21)

Конгресова акція...

(Закінчення зі стор. 1)

величезне символічне значення: це і вплив на рішення щодо позик таких міжнародних фінансових установ, як Міжнародний Валютний Фонд, це і показник для потенційних американських інвесторів: чи Україна є надійною країною для вкладів капіталу.

Власне, питання про сертифікацію України навіть не повинно б ставитися. На восьмому році незалежності в Україні діє понад 900 американських фірм і установ, і тільки 9 з них — менше одного відсотка — мають якісь ділові претензії, які досі не розв'язані. Ці фірми шукають поміч у своїх законодавців, а ті погрожують скороченням допомоги, хібащо Державний секретар доведе, що справи в Україні рухаються в позитивному напрямі.

Конгрес також поставив, як умову дальшої допомоги, поступ в галузі економічних реформ. І такий поступ є. Перед кінцем минулого року Верховна Рада затвердила бюджет на 1999 рік, який, на відміну від попередніх, є реалістичний. (Це вже неабиякий успіх, зважаючи те, що до 1992 року Україні не доводилось складати бюджету). Минулого року банки України перейшли на західну систему книговедення („акаунтінг”), і поступово цю систему впроваджують інші установи.

Але все це не гарантує, що в лютому Україна одержить цю бажану сертифікацію, бо в американських засобах масової інформації добрих інформацій про Україну мало, більшість негативні.

Минулого тижня вашінгтонські представники Української Американської Координаційної Ради (УАКР), Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), Українського Народного Союзу (УНС) і Вашінгтонської Групи (ТВГ) зустрілись для обговорення цього важливого питання і вирішили закликати своїх членів виявити стурбованість ставленням США до України. Що це означає на ділі? Треба телефонувати до Вашого члена Палати Представників і до обох сенаторів, щоб вони поцікавились дійсним станом справ в Україні і закликали Державного секретаря дати Україні позитивну сертифікацію. Для переконливості можна навести такі факти:

* Торік економіка України показувала постійне зростання доти, доки наслідки азіатської економічної кризи докотились до України. Але навіть при цьому контрзаходи Національного Банку України і уряду виявились більш успішними, ніж в деяких інших країнах колишнього СРСР.

* Приватизація в Україні йде повільно, але йде. Це помітить кожний відвідувач.

* Такі солідні американські фірми, як Дженерал Електрик, Кока-Кола і МекДоналдс, плянують збільшити свої інвестиції в Україні.

* Адміністративна реформа в державному секторі діє.

До членів Конгресу і Сенату

можна телефонувати, писати листи, висилати факси і депеші електронною поштою. Кожний член Конгресу має офіс у Вашингтоні і у своїй окрузі. Можна дзвонити або писати до одного або другого, але важливо, щоб акція пішла в рух якнайшвидше, бо часу залишилось мало. Телефонуючи, треба просити получитись із співробітником члена Конгресу або сенатора, який відає справами України або справами міжнародної допомоги (foreign aid).

Число телефону вашінгтонського офісу законодавця можна дістати, передзвонивши до довідкового бюро у Капітолію: (202)225-3121. Поштові адреси такі: The Honorable (ім'я), United States Senator, Washington DC 20510 або The Honorable (ім'я) House of Representatives Washington DC 20515.

Висловімо свою стурбованість щодо статусу сертифікації України, бо ж добрі стосунки між Україною і США важливі для дальшого утвердження демократії в Україні. А це також в інтересі Америки. Попросіть законодавця поцікавитись дійсним станом справ в Україні та щоб вона чи він закликали Державного секретаря Медини Олбрайт дати Україні позитивну сертифікацію. Залучіть до цієї акції Ваших сусідів і друзів, щоб вони також звернулись до своїх законодавців.

Часу залишилось мало. Сертифікація має бути в Конгресі вже 18 ЛЮТОГО.

Нижче подаємо зразок листа до законодавців:

I am deeply concerned that the certification for Ukraine, required by FY Foreign Aid Act, may not be granted and the much needed aid to Ukraine will be withheld. It is very important that the United States, having established a strategic partnership with Ukraine, demonstrate through its program that we support Ukraine's reform efforts and want stability and peace in the region.

If the United States fails to grant certification for Ukraine, it will be a signal that we are no longer interested in a partnership with Ukraine and that we are abandoning a nation which Poland, Hungary, and other Central European countries want very much to succeed and to remain a Western ally, especially now in the face of increasing attempts in Russia to reconstitute a Soviet-type union. This is the first step towards reestablishing Russian hegemony in the region. Certification is necessary to encourage Ukraine's efforts for continued reforms, democracy, rule of law, and forging even closer relations with the West.

Please convey the vital importance of certification for Ukraine to Secretary Albright before February 18, 1999. We in the Ukrainian diaspora care very much about a free, democratic Ukraine, and we know you want to see democracy thrive in Ukraine, as well.

Thank you for your support in this matter... it is truly critical now.

парляменту Росії. Наслідки такого кроку однозначні - погіршення російсько-українських стосунків. У Страсбурзі на засіданні Парляментської асамблеї Ради Європи я зустрічався з депутатами Державної Думи Росії, керівниками ряду фракцій. На їхню думку, керівники регіонів Росії переглянуть своє рішення і ратифікують цей договір”.

УНІАР

У Броварах відкрито найбільший в Європі завод „Кока-Кола”

КИЇВЩИНА. – Президент України Леонід Кучма взяв участь у церемонії відкриття заводу американської компанії „Кока-Кола”, спорудженого у Броварах, що на Київщині. Це буде одне із найбільших в Європі підприємств з виробництва безалкогольних напоїв. В його спорудження було вкладено близько 100 мільйонів доларів

іноземних інвестицій компанії „Кока-Кола”. А загалом обсяг інвестицій цієї компанії в економіку України становить майже 270 мільйонів американських доларів.

Відбулася розмова Президента з керівництвом компанії. Йшлося про інвестиційний клімат в Україні та шляхи його поліпшення.

Жан Кретьєн і Луїджі Скальфаро в Україні

27 січня в Україну прибули з візитами лідери двох держав: президент Італії Оскар Луїджі Скальфаро – лише на кілька годин, прем'єр Канади Жан Кретьєн – на два дні. Про це повідомляє нас агенство УНІАР. У липні 1998 року обидва керівники особисто сприяли рішення Міжнародного валютного фонду виділити Україні кредит за довгострокової програмою розширеного фінансування. Кілька тижнів тому Україна попросила Канаду знову використати свій авторитет, щоб переконати керівництво МВФ не обмежувати кредити Україні.

Канаду хвилюють повільні темпи українських економічних реформ, сказав Жан Кретьєн. За його словами, за останні 5 років еміграція українських громадян до Канади зростає вдвічі. До підписання Леонідом Кучмою і Жаном Кретьєном підготовлено близько 20-ти двосторонніх угод, 8 з яких – економічні. В Україні канадський прем'єр обговорював економічні перспективи та проблеми, пов'язані із закриттям Чорнобильської атомної електростанції та заборонаю і знищенням

протипіхотних мін.

Президент Італії Оскар Луїджі Скальфаро обговорив з Президентом України, крім фінансових, питання європейської інтеграції. Свою другу візиту в Україну італійський президент охарактеризував, як знак особистої симпатії до Леоніда Кучми, та додав, що Італії відомо про труднощі, з якими доводиться боротися Україні. Президент Італії запевнив, що Італія підтримуватиме Україну в міжнародних організаціях і надаватиме їй дружню підтримку у проведенні реформ. Коментуючи позицію України стосовно ситуації у колишній Югославії, зокрема, в Косово, Леоніда Кучма зазначив, що НАТО і ОБСЕ мають бути не сторонніми спостерігачами, а знаходити механізми і заходи, які б позитивно впливали на процеси мирного врегулювання проблеми. Такої ж позиції дотримується Італія. Леонід Кучма подякував Оскару Скальфаро за постійну підтримку Італією України на міжнародній арені. Про це було повідомлено на прес-конференції, яка відбулася по завершенні зустрічі президентів у Маріїнському палаці.

Дякую за добру волю!

Зовсім несподівано, як відгук на мій репортаж у „Свободі” 18 грудня 1998 р. під назвою „Без політики і нарікань” про мою подорож в Україну і відвідання, зокрема, українських шкіл, зголосилося кілька громадян, які хочуть фінансувати висилки книжок

до двох шкіл в Україні. Широ дякую панству Володимирі й Степанові Сливозьким за даток (150 дол.), п. Орисі Іванець (100 дол.) та панству Марійці та Богданові Кавалюк (50 дол.).

Ліда Палій, Торонто

КАНАДУ ЗАМЕЛО СНІГАМИ

Російський парламент...

(Закінчення зі стор. 1)

мою Російської Федерації: “Це спроба розіграти українську карту в президентській гонці, яка в Росії саме з цього і стартувала. Дехто з майбутніх російських кандидатів у такий спосіб демонструє вагомість свого впливу на Верхню палату

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ
У ГРУДНІ 1998 року

п.ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл.		Забезпечення на суму	
			у грудні	разом	у грудні	разом у 1998
Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	32	15	62	110,000	529,005
2.	Піттсбург	12	4	45	16,000	256,000
3.	Шамокін	10	11	35	105,000	350,000
4.	Аллентавн	10	2	18	10,000	158,129
5.	Вілкс Бери	6	1	10	5,000	61,000
Разом		70	33	170	246,000	1,354,134
Округа МЕРИЛЕНДУ						
1.	Балтимор	5	—	8	—	81,000
Округи НЬЮ ЙОРКУ						
1.	Нью Йорк	21	11	75	46,000	579,999
2.	Сиракюзи	9	1	20	10,000	171,000
3.	Рочестер	7	2	13	6,000	48,000
4.	Олбані	4	2	37	8,000	229,000
5.	Баффало	3	4	12	19,000	95,000
Разом		44	20	157	89,000	1,122,999
Округи НЬЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Північного Н. Дж.	21	12	132	337,000	1,963,116
2.	Центрального Н. Дж.	9	1	28	5,000	275,000
Разом		30	13	160	342,000	2,238,116
Округи ІЛЛІНОЙ, МИШИГЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаго, Ілл.	17	11	57	98,000	693,000
2.	Дітройт, Миш.	13	1	49	10,000	393,000
3.	Клівленд, Огайо	10	4	17	30,000	250,000
4.	Янгстаун, Огайо	3	—	1	—	5,000
Разом		43	16	124	138,000	1,341,000
Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Коннектикат	9	3	31	56,000	340,000
2.	Бостон, Масс.	4	1	11	3, 000	64,000
3.	Вунсакет, Р.Ай.	3	—	11	—	261,000
Разом		16	4	53	59,000	665,000
Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
1.	Центральна	5	—	3	—	20,000
2.	Міннеаполіс	4	—	5	—	108,000
Разом		9	—	8	—	128,000
1.	Необ'єднані Відділи в Америці	14	8	46	80,000	1,130,000
Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	13	5	71	115,000	3,640,232
2.	Монтреаль, Квеб.	5	3	20	20,000	90,000
3.	Ніягара, Онт.	6	1	4	3,000	12,000
4.	Захід Канади	7	—	2	—	20,000
Разом		31	9	97	138,000	3,762,232
Загальна сума		262	103	823	1,092,000	11,822,481

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ
ПО ОКРУГАХ у ГРУДНІ 1998 році

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення	СП	ЮЛ	КБ	Разом у 1998
Округа АЛЛЕНТАВН							
369	П. Крепич	2	10,000				2
Округа БАФФАЛО							
304	М. Гнатик	2	13,000				2
360	А. Воробець	2	6,000				9
		4	19,000				
Округа БОСТОН							
307	Д. Галонжка	1	3,000				9
Округа ЧИКАГО							
131	Л. Боднар	1	5,000				1
139	П. Питель	1	10,000				1
379	М. Лушак	1	3,000				4
399	А. Скиба	6	45,000				35
	І. Даниляк	1	25,000		1		
472	С. Кочій	1	10,000				1
		11	98,000		1		
Округа ДІТРОЙТ							
82	О. Марушак	1	10,000				9
Округа КЛІВЛЕНД							
180	Н. Мягкий	3	25,000				4
358	З. Голубець	1	5,000				5
		4	30,000				
Округа КОННЕКТИКАТ							
277	М. Кузьо	3	56,000				9
Округа МОНТРЕАЛЬ							
434	О. Дольницька	3	20,000				8
Округа НЬЮ ЙОРК							
8	М. Кульчицька	2	20,000		1		5
86	Я. Бубняк	1	2,000		1		6
130	Ю. Юрків	4	12,000				11
205	О. Винник	1	3,000				1
293	І. Хома	2	6,000				4
	М. Душник	1	3,000				
		11	46,000		2		
Округа НІЯГАРА							
458	П. Тимків	1	3,000				4
Округа ОЛБАНІ							
13	В. Літинський	1	5,000				10
57	М. Савків	1	3,000				3
		2	8,000				
Округа ПІВНІЧНОГО НЬЮ ДЖЕРЗІ							
76	А. Воробець	2	100,000		2		17
133	Я. Лесків	1	5,000				1
134	Я. Кочарський	6	29,000				27
287	М. Шевчук	1	3,000				11
371	Л. Старух	2	200,000				7
		12	337,000		2		
Округа ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬЮ ДЖЕРЗІ							
349	М. Захарко	1	5,000				3
Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ							
83	С. Гавриш	12	97,000				15
116	С. Шилкевич	1	5,000				1
397	М. Нич	2	8,000		1		2
		15	110,000		1		
Округа ПІТТСБУРГ							
63	М. Турко	4	16,000				16
Округа РОЧЕСТЕР							
285	О. Скібіцький	2	6,000				5
Округа ШАМОКІН							
242	Й. Чабан	11	105,000				20
Округа СИРАКЮЗИ							
39	Дж. Ткач	1	10,000				13
Округа ТОРОНТО							
466	А. Крутиголова	3	12,000				4
	П. Вівчарук	1	3,000				
888	Т. Царінная	1	100,000			1	58
		5	115,000			1	
Округа ВІЛКС БЕРИ							
409	Дж. Боланд	1	5,000				5
НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ							
417	І. Цибрівський	2	20,000				2
777	І. Даниляк	3	45,000		3		27
	Я. Кочарський	3	15,000				
		8	80,000		3		

Марійка Остиславська,
Організаційний Відділ

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗДОБУТКИ ЗА 1998 РІК

У 1998 році до УНСоюзу приєдна-
но 823 нових членів забезпечених на
суму 11,822,481 дол. До організацій-
ної праці включилося 192 секретарів
і відділових організаторів. За-
планована організаційна квота
1,250 нових членів була виконана на
66 відсотків. Найбільше число но-
вих членів придбав професійний
продавець І. Даниляк, який продав
36 поліс на суму 676,999 дол.

До найкращих відділових органі-
заторів належать: радні УНС Е.
Остиславський, В. 234 і А. Скиба,
В. 399 по 34 члени на суми 737,455
дол. і 486,000 дол., А. Воробець, В.
76 — вписав 25 членів на суму
389,795 дол. Наш довголітній се-
кретар 242 Відділу Й. Чабан приєд-
нав 18 членів на суму 233,000 дол.,

радна УНС С. Гаврилук, В. 88 —
зорганізувала 17 членів на суму
88,000 дол., заслужений союзовець
М. Турко, В. 63 — придбав 16 чле-
нів на суму 102,000 дол., контролер
УНС С. Гавриш, В. 83 — вписав 15
членів на суму 108,000 дол., Л.
Стрелецька, В. 10 приєднала 14
членів на суму 92,000 дол. і Х. Гер-
беги, В. 269 — зорганізувала 13
членів на суму 83,000 дол.

По 12 членів здобули Дж. Ткач,
В. 39; В. Кривий, В. 174 і Л. Старух
В. 371.

Ю. Юрків, В. 130 і Д. Ясінська,
В. 287 здобули 11 і 10 членів.

По 9 членів здобули: Д. Галонж-
ка, В. 307, С. Колодруб, В. 137, М.

(Закінчення на стор. 20)

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ,
ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ
ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ (ENDOWMENTS)

За інформаціями проситься звертатися до секретаря відділу, або до Головної Канцелярії

МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ

Стейт	Відділ	Прізвище і ім'я	Число грамот	Дата дозрівання	Сума	Спадкоємець
CA	257	Glomba	Pavlo D.	88510	8/31/90	162.00 father Dmytro
CA	486	Dreyer	Jennifer	90308	9/30/92	305.00 father Roman
CO	226	Gomez	Christine E.	90849	3/31/97	1000.00 husband Jeffrey
DC	15	Blonarowycz	Daniel	91621	11/30/97	734.00 father Alexander
IL	106	Hodowany	Pawlo	89650	12/31/92	863.50 parents Emilia & Roman
IL	106	Kalmuk	Paul Michael	89348	8/30/93	102.00 father Bill
IL	106	Shep	Mathew	93560	12/31/95	588.00 parents Rev. John & Naomi
IL	106	Swanson	George	91729	12/31/93	700.00 parents Jerry & Katherine
IL	114	Koslenko	Jennifer Marie	92153	4/29/94	335.00 father Michael
IL	136	O'Brien	Christine M.	90413	10/30/96	164.00 father Dennis
IL	139	Nichiporuk	Nick John	85914	9/30/92	284.00 mother Anna Rybij
IL	176	Layman	Michael Jonas	91665	12/31/97	82.00 mother Maria H.
IL	221	Dudycz	Larissa Diana	90565	12/31/94	1000.00 father Bohdan or mother Eugenia
IL	379	Dronyk	Suzan Ann	91036	5/31/97	18.00 father Alphonse P
IL	379	Kalyinka	Elizabeth Dianne	89031	3/31/95	344.00 father John
IL	379	Moroziuk	Steven Scott	85761	7/31/92	486.50 father William M. or mother Stephanie
IL	379	Moroziuk	Anthony John	85762	7/31/92	486.50 father William M. or mother Stephanie
IL	379	Silverman	David Alan	95856	12/31/97	1000.00 mother Bette Lois
IL	379	Ybarra	Tracy Renee	93395	9/30/97	751.00 parents Robert & Darlene
IL	399	Minkowycz	Liliana Christine	92938	2/28/94	2000.00 parents Wolodymyr J. & Diana
IL	399	Zivtins	Mark D.	91222	7/31/97	1000.00 parents George & Oksana
IL	423	Demianchuk	Marie	92668	10/31/95	418.00 parents Roxana & John L.
IL	423	Miszkevycz	Uiana Z.	90970	4/30/94	677.00 mother Tamara
IN	452	Solan	Jered Mathew	88602	9/30/91	2000.00 parents Joseph & Maureen
KS	323	Jacob	Melica D.	90661	3/31/94	34.00 grandmother Annemarie Bijan
MA	150	Krawczyk	Thomas Nicholas	89167	5/31/95	436.00 mother Pauline
MA	307	Kondratiuk	Renata Anastasia	93444	10/31/97	54.96 grandfather Eugene Kondratiuk
MD	320	Bulawka	Larisa Natalka	89694	12/31/95	874.00 parents Bohdan & Constance
MD	320	Poliszczuk	Adrian Rostyslaw	97206	11/30/97	1000.00 grandmother Anna Poliszczuk
MD	320	Teluk	John Mark	90483	11/30/96	3000.00 parents Walter & Iwanna
MD	320	Teluk	Peter Zenon	90484	11/30/96	3000.00 parents Walter & Iwanna
MI	20	Rubacha	Mary Anne	89201	3/31/95	2000.00 father John or mother Helen
MI	94	Andrash	Tanya Tamara	89988	4/30/93	34.00 grandfather Stefan Andrash or father Myror
MI	94	Andrash	Oksanna Olenka	89987	4/30/93	34.00 grandfather Stefan Andrash or father Myror
MI	94	Kulich	Katherine Marie	88616	10/31/91	1000.00 father John
MI	94	Musyk	Pawlo Taras JR.	91580	11/30/97	5000.00 father Pawlo or mother Anna
MI	94	Schulyk	Julie A.	85530	5/31/92	523.00 father Joseph or mother Katherine
MI	94	Wynnycky	John P	88166	4/30/94	284.00 parents Helen & Dmytro
MI	174	Bodnaruk	Vera Lydia	91537	11/30/97	1000.00 parents Michael & Anna
MI	292	Palij - Nejilo	Daria Natalka	86472	12/31/92	1000.00 mother Maria & sister Lesia
MN	487	Swstoski	Tatiana Chorewycz	93739	2/28/97	5000.00 mother Nina Chorewycz
NE	356	Synstad	Theodor Allen	90899	3/28/96	12.75 mother Irene
NE	356	Synstad	Robert Joseph	90901	3/28/95	9.00 mother Irene
NH	178	Jodoin	Robert R.	89429	9/30/95	133.50 parents Daria & Maurice
NJ	25	Brewer	Erich Marc	87327	10/31/91	763.50 mother Christina
NJ	25	Brewer	Jurij	90750	1/31/97	499.00 parents Erich T. & Christine
NJ	25	Dlaboha	Adrian	91524	11/30/95	256.00 mother Lidia
NJ	25	Krawciw	Olena Ann M	94356	12/28/97	763.50 parents Oksana & George
NJ	25	Pushkar	Olesha A.	95286	3/31/97	1000.00 parents Oleh & Eva S.
NJ	25	Schaefer	Carolyn	89135	5/31/95	295.00 mother Christine or father Peter
NJ	25	Schaefer	Jeanette	89137	5/31/95	290.00 mother Christine or father Peter
NJ	25	Sokolowski	Mathew William	90651	12/31/96	930.00 father Stanley
NJ	27	Baranetsky	Larissa Tamara	98926	6/30/97	1000.00 sister Mikolaya Vera
NJ	27	Hapij	Adam Wolodymyr	88005	4/30/94	82.00 father Ihor
NJ	76	Ficula	Bohdan	88689	11/30/94	12.00 parents Alexandra & Stefan
NJ	76	Gudzy	Kristina Natalie	94227	11/30/97	2000.00 father Michael
NJ	76	Senior	Teresa Mary	91421	10/31/97	500.00 parents Patricia M. & David T
NJ	76	Senior	Tanya E.	91130	6/30/97	500.00 parents Patricia & David
NJ	76	Theis	Charles William	86622	2/27/93	1000.00 mother Anna
NJ	133	Hoszko	Christina	84861	10/31/91	1000.00 father Walter
NJ	133	Hoszko	Andrew Walter	84863	10/31/91	1000.00 father Walter
NJ	134	Lebedovych	Kristen Raissa	93501	11/30/96	686.00 parents Dr. Victor & Ola
NJ	155	Haviland	Jenalle	90891	3/30/97	415.00 grandmother Anne Honimar
NJ	155	Santiago	Andrea Norine	88778	12/31/92	238.00 parents Micheliene & Domitilo
NJ	155	Santiago	Lauren Michele	90255	9/30/94	110.00 mother Micheliene
NJ	155	Santiago	Domitilo Nicholas	84356	5/29/91	855.04 mother Micheliene
NJ	170	Harysch	Mark	89367	8/30/95	50.00 father Dmytro
NJ	170	Syby	Tamara Anastasi	97570	4/30/97	1000.00 father William J.
NJ	171	Antonishak	Joseph Stephen	86654	2/28/91	1000.00 parents Joseph & Evelyn
NJ	171	Boyko	John Dmitri	90886	3/31/97	1000.00 parents Wasyl & Paula
NJ	171	Cole	Mealissa	95073	12/31/97	73.83 parents John & Barbara
NJ	171	Cole	Mealissa	93998	7/31/97	171.00 parents Barbara & John JR.
NJ	171	Kajka	Jason Paul	88505	8/31/94	43.00 parents Marjorie & Joseph
NJ	171	Stawnyczy	Paul	88571	4/30/94	15.00 father Myrosław
NJ	171	Stawnyczy	Taras	88572	4/30/94	12.00 father Myrosław
NJ	171	Stedman	Meredith	91099	6/30/94	792.00 mother Christine and grandfather N.Lisachenko
NJ	182	Mc Alister	James Edward	91230	8/30/97	8.50 parents Elaine & James
NJ	182	Mc Alister	Kimberly	91231	8/30/97	9.00 parents Elaine & James
NJ	182	Mc Alister	Carolyn Tinsle	91229	8/30/97	6.00 parents Elaine & James
NJ	182	Mc Alister	William Tinsle	91232	8/30/97	4.50 parents Elaine & James
NJ	214	Savicky	Andrew John	96378	6/30/94	255.00 father Andrew or mother Irene
NJ	234	Adelmann	Christine	91268	8/31/97	500.00 mother Elaine Giltner
NJ	234	O'neil	Tamara Marie	91252	8/31/97	2000.00 parents Lawrence K. & Stephanie
NJ	287	Muszkewycz	Bohdan Roman	92961	2/28/93	516.00 mother Julianna
NJ	347	Kushnir	Christina Lynne	95565	7/31/96	3000.00 parents Yaroslav & Suzanne
NJ	347	Wojculewski	Christy Ann	94389	12/31/97	1000.00 parents Thomas & Judith
NJ	349	Mack	Amanda Leigh	93283	7/31/95	1000.00 parents Marie & Richard
NJ	349	May	Joann D	88088	4/30/91	133.00 grandmother Joann Kostelansky
NJ	353	Hron	Renata Dianna	90219	8/31/96	500.00 parents Tamara & Ihor
NJ	353	Ulan	Elizabeth	92145	4/29/96	282.00 parents Thomas & Helen
NJ	371	Zahner	Donna	96361	8/31/95	255.00 grandmother Natalie Sawczyn
NJ	372	Pasternak	Marc William	86664	2/28/91	17.00 parents William & Carolyn
NJ	490	Gibb	Stephanie Nadia	96869	5/31/94	49.00 mother Anna or sisters Christine & Lesya
NY	5	Maslowycz	Mark Thomas	87484	11/30/93	12.00 parents Myron & Angela
NY	6	Kowalczyk	Janina	93225	7/31/96	2000.00 parents Andrew & Maria
NY	8	Fryz	Michael	90832	3/30/97	939.00 mother Catherine
NY	8	Shewciw	Christine	93875	4/30/97	1000.00 father Joseph
NY	13	Brennan	Mark	86844	4/30/93	822.00 mother Mary
NY	13	Brennan	Erica	86845	4/30/93	822.00 mother Mary
NY	13	Brennan	Darick	86802	4/30/93	822.00 mother Mary
NY	13	Durbak	Alexandra	93975	6/30/97	347.00 father Ivan Roman
NY	13	Kuzmich	Andrew S. Lee	91622	11/30/97	635.00 parents John A. & Karlin
NY	13	Schmiedeshoff	Amy Elizabeth	89313	7/31/93	1287.50 parents Scott & Christine
NY	16	Sevcenko	Erica Lynn	88869	1/31/95	1000.00 sister Lisa J. Sevcenko
NY	19	Bregent	Dominique	89630	12/31/95	516.00 mother Christina P.
NY	39	Melnik	Rachela Anna	83943	12/31/90	471.00 father Andrew & grandfather Klemens Melnyk
NY	39	Wilson	Mark R.	91469	10/31/97	2000.00 mother Lidia
NY	57	Loguercio	Joseph John	93080	11/30/97	142.00 father James
NY	57	Loguercio	Jennifer Helena	93081	11/30/97	138.75 parents Lydia & James
NY	86	Greer	Vanessa Mycak	95120	12/31/96	288.50 parents Maria & Robert
NY	127	Ilkivskyj	Jason James	92643	10/31/95	1000.00 parents Michael & Mary
NY	194	Shanahan	Michelle Adrienne	91806	12/31/97	1000.00 aunt Patricia M. Kotyk
NY	204	Dublanik	Danielle	91983	3/31/96	751.00 mother Mary T.

Стейт	Відділ	Прізвище і ім'я	Число грамоти	Дата дозрівання	Сума	Спадкоємець
NY	204	Gamaliy Nicole	89532	10/31/95	581.00	parents Anatole & Karole
NY	204	Horin Matthew E.	90618	12/31/92	1000.00	father Walter J. or mother Megan E.
NY	204	Jeziorski Robert	91986	3/31/95	300.00	parents Krystyna T. & Aleksander
NY	204	Jeziorski Alexander Bohdan	91985	3/31/94	323.00	parents Krystyna T. & Aleksander
NY	204	Sawchuk Susan Marie	88233	5/31/94	500.00	father Edward & sister Patricia A.
NY	204	Szkred Janie Maria A.	86382	12/31/92	1000.00	grandparents John & Pauline Pidustwa
NY	204	Szkred George Bohdan	86381	12/31/92	1000.00	grandparents John & Pauline Pidustwa
NY	205	Kowal Damian	86803	4/30/93	82.00	parents Olga & Joseph
NY	217	Daszczyszak Roman Lubomyr	90507	11/30/96	919.00	parents Roman & Mary
NY	217	Grishaber Cathryn Marie	91100	6/30/97	159.00	parents Joann & Gary
NY	217	Pukish Steven Michael	89315	7/31/95	282.00	parents Nicholas A. & Dora
NY	217	Pukish Nicholas Alexander	89314	7/31/95	288.00	parents Nicholas A. & Dora
NY	256	Butkovich Stephen	94760	8/30/97	1000.00	father Ronald
NY	256	Oliver Mika Bernadette	88791	12/31/94	1000.00	mother Mary
NY	256	Oliver Maria Bona	88790	12/31/94	1000.00	mother Mary
NY	267	Hussey Jennifer Ann	89285	7/31/95	1000.00	grandmother Catherine Kozulak
NY	283	Pettigrass Vicki Michel	90962	4/30/97	1000.00	mother Alexandra
NY	283	Senenko Andre	90985	4/30/97	1000.00	father Nick
NY	293	Bilas Nansy Catherine	89764	12/31/95	1000.00	mother Josephine
NY	293	Porterfield Larissa H	94192	10/31/97	1000.00	mother Nancy Mass
NY	293	Roberts Mark	86411	12/30/92	110.00	mother Joan
NY	293	Roberts James	86409	12/30/92	113.00	mother Joan
NY	293	Roberts Paul	86410	12/30/92	111.00	mother Joan
NY	293	Roberts Julia M.	86414	12/30/92	110.00	mother Joan
NY	293	Towner Christian	88818	12/31/92	1000.00	father Andrew Taras
NY	316	Inclima Jennifer Carol	91049	5/31/95	258.00	grandmother Lillian J.Ewancnw
NY	361	Hnat Nadia L.	84275	4/30/91	1000.00	mother Maria
NY	361	Hnat Lida M.	84274	4/30/91	1000.00	father George
NY	361	Jowyk Martha Sonia	84273	4/30/91	15.00	mother Maria
NY	361	Jowyk Orest John	84272	4/30/91	10.00	mother Maria
NY	437	Garber Nadija Hrynyszyn	89819	1/31/96	117.00	mother Tatiana
NY	437	Zimmerman Petro	89820	1/31/96	124.00	mother Tatiana Hrynyszyn
NY	455	Leno Michele Marie Nancy	87802	1/31/94	90.00	grandmother Maria Prokopiw & mother Olga T.
OH	56	Czaruk Nicholas A.III	89264	7/31/95	1000.00	father Rev.Nicholas & grandmother Nora Czaruk
OH	240	Frum Tracy Ann	88951	2/28/91	67.00	mother Lucy Maria
OH	295	Yaceczko Casimere Jr.	85020	11/30/91	22.00	father Casimere or mother Janet Carol
OH	334	Mc Nab Jeffrey Alan	85574	5/31/92	1000.00	father John A.
OH	334	McNab Julie Anne	88362	6/30/94	1000.00	father John A.
OH	348	Lysotir Steven Paul	89801	1/31/96	1000.00	mother Karen
OH	358	Fedkiw Yuri Roman	91805	11/30/95	1000.00	mother Maria
OH	358	Polatajko Lidia Maria Amelia	91761	12/31/95	2905.00	parents Roman & Eugenia
OH	364	Green Heather Jo	93513	11/30/97	1000.00	uncle rev.Jaroslav Mychaelanko
OH	364	Ligus Stephen Paul	93514	11/30/95	1000.00	aunt Josephine Mychajlenko
OH	384	Roborecki Douglas	84643	8/31/91	960.00	parents Olga & John
PA	7	Demko Barbara Ann	85984	9/30/92	1000.00	mother Barbara
PA	32	Jones Michael I. Jr	87277	9/29/91	457.00	father Michael I. Sr. or mother Helen
PA	32	Keilyk Thomas	86851	5/31/93	221.00	sister Janet Keilyk
PA	32	Muzychka Eric L.	94755	8/31/92	70.00	father Alexander
PA	32	Wojtow John Jonathan	84846	10/30/91	72.50	mother Luba
PA	45	Gill Victoria Jeannette	89340	8/30/93	274.50	mother Mary Lucy
PA	45	Kuc Antin Chrystofer	94361	12/31/97	1000.00	parents Jurij & Halyna
PA	48	Karacz Anna	92058	4/29/96	34.00	mother Maria
PA	53	Moore James William III	92684	10/31/96	1000.00	mother Mary
PA	63	Bard Michael	89150	5/31/95	1000.00	mother Janet
PA	63	Bard Steven Barre	91271	8/30/97	1000.00	mother Janet
PA	83	Zdorow Michael John	92833	12/30/96	500.00	father Walter
PA	113	Phillippi Stephen	84397	6/29/91	500.00	parents George M. & Elizabeth
PA	153	Myshrall Paul A.	86768	12/30/92	159.00	mother Martha
PA	153	Podolock Lisa Ann	89746	12/31/95	127.50	parents Frederick & Anna
PA	153	Rybak Wolodymyr John	85739	7/31/92	1000.00	parents Wolodymyr & Mary
PA	153	Rybak Michael Stephen	87133	8/31/93	1000.00	parents Wolodymyr & Mary
PA	161	Novekosky Adriana	90827	2/28/97	1000.00	father Jerome
PA	161	Turczyn Nikole Anastazyja	90416	10/30/96	34.00	mother Jerry
PA	162	Thomas Jennifer P.	89753	12/31/93	17.00	mother Luba
PA	163	Anderson Newell Arthur Jr.	93440	10/31/96	54.00	father Newell A.Sr. or mother Barbara
PA	163	Braswell Jennifer Anne	92707	11/30/96	34.00	grandmother Sofia Poczapska
PA	216	Homa Jaclyn Elizabeth	93410	9/30/97	1000.00	father George
PA	216	Hutnyk Anthony J.	88707	9/30/92	424.00	parents Orest J. & Sallie
PA	216	Jurkiewicz Andrew Amadeus	96207	5/31/97	96.00	father Andrew
PA	216	Krawciw Paul Michael	95507	6/30/96	1000.00	mother Christina L.
PA	216	Kurylas Lydia Olha	92133	4/30/95	554.00	parents Irene & Peter
PA	216	Lewyckyj Taras	91443	10/31/97	874.00	parents Roman & Tatiana
PA	216	Lewyckyj Martha M.	91444	10/28/97	918.00	parents Roman & Tatiana
PA	216	Luciw John D.	87423	10/31/91	2568.00	parents Yareslaw & Joan
PA	216	Skulsky Darren B.	87676	12/31/91	133.00	parents Theodore & Irene
PA	216	Taylor Stephen R.	95316	3/31/97	758.00	grandmother Lillian Podgorski
PA	321	Curren William K	91599	11/30/97	83.00	parents John & Anna
PA	321	Curren Robert J.	91598	11/30/97	78.00	parents John & Anna
PA	321	Curren John Paul	91596	11/30/97	81.00	parents John & Anna
PA	321	Kearney Michael	89967	4/30/96	1000.00	grandmother Stefanija Geremesz
PA	352	Bleiler Robert I.	90034	5/29/96	11.00	father Robert Wm
PA	409	Carrera Corey Michael	88831	12/31/92	1000.00	father Francis M. or mother Karen
PA	422	Burka Adrian Omelan	94250	11/30/97	1000.00	parents Eugene & Lesia
PA	422	Dankowski Michael Thomas	93539	11/30/97	1000.00	father Joseph J.
PA	422	Dankowski Michael T.	95879	12/31/97	1000.00	father Joseph
PA	422	Dankowski Joseph John Jr.	90505	11/30/94	2000.00	mother Barbarann or father Joseph J.
PA	479	Nakonechny Christina	88734	11/30/94	516.00	parents Yuri & Vera
PA	479	Nakonechny Daria	88733	11/30/94	652.00	father Yuri and mother Vera
TX	28	Rudawsky Stephen Michael	94259	11/29/95	81.00	parents Stephen & Christina & sister Laryssa
TX	28	Zablocky Cameron Heath	93530	11/30/95	131.00	father Eugene and grandmother Anna Zablocky
VI	103	Burak Heidi C.	91164	7/31/97	500.00	father Peter
BC	498	Sturrock Andrew Paul	94819	9/30/97	1000.00	parents Wilfred Gary & Martha
MAN	445	Lialluk Rosemary	89678	12/31/95	577.00	mother Julia
MAN	445	Lialluk Joe	89677	12/31/95	578.00	mother Julia
MAN	445	Romanyshyn Nestor Taras	86929	5/31/93	82.00	father Nestor S.
MAN	445	Romanyshyn Lesia Olha Tarasa	88843	12/31/94	20.00	mother Olha & father Nestor
ONT	341	Boyko Mark Anthony	84412	6/30/91	20.00	parents James & Martha
ONT	401	Bendiua Tetiana	93604	12/31/97	34.00	mother Lydia
ONT	401	Samcoe John Les	93515	11/30/97	340.00	mother Christine I.
ONT	403	Barusta Sabrina	96124	4/30/95	1000.00	mother Anne
ONT	407	Hluchaniuk Evhen	88597	9/30/94	55.00	mother Iris & father Walter
ONT	416	Pankewicz Michael	86272	11/30/92	1000.00	father Michael
ONT	427	Mac Ivor Christoper	95470	5/31/97	1000.00	grandfather Ivan Kobzan
ONT	432	Alexson Adrian R.	87249	9/30/93	90.00	grandmother Irene Alexson or father Ronald
ONT	432	Alexson Melanie Jeannette	88293	5/31/94	11.00	grandmother Irene Alexson
ONT	432	Marunchak Anastasia Katherine	84236	3/31/91	159.00	father Theodore
ONT	432	Mazonas Sabrina	86463	12/30/90	34.00	mother Rada
ONT	432	Samcoe Ivanna Marie	93145	5/31/95	2280.00	mother Chrystyne
ONT	458	Melnyk Michael John	85248	12/31/91	4.00	father Michael
ONT	460	Hishchak Denis Elizabeth	92887	1/28/96	519.00	parents Jean & Jurij
ONT	461	Seniuk Natalie	94257	11/28/96	892.00	mother Lena
ONT	464	Kury Tanya	91216	7/30/94	282.00	father John W.
QUE	465	Witkowski Lidia	89914	3/31/96	581.00	
QUE	465	Witkowski Natalia	89915	3/31/96	524.00	

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

СВЯТА І БУДНІ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

І заслуги, і завдання – спільні

До багатьох минулорічних ювілеїв загальноукраїнського значення належало 80-річчя Академії Наук України. До цього ювілею безпосереднє відношення мала західна українська діаспора, її інтелектуальна верства, бо ж без її праці наша національна академічна наука, особливо гуманітарна, могла б занести, в умовах комуністичного тоталітаризму, непоправної шкоди.

Відгукуючись на цей ювілей, „Свобода” (30 жовтня 1998 р. ч. 18) вмістила оглядову статтю київського історика проф. Олександра Коновця „Біля витоків УАН”.

Невдовзі по тому, в листопаді, з ініціативи Української Вільної Академії Наук (УВАН) у США, при співпраці УВАН Канади, Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка Національної Академії Наук України та Українського Історичного Товариства у США, в Нью-Йорку відбулася наукова двосекційна конференція, присвячена 80-річчю Української Академії Наук.

Відкриваючи Конференцію, президент УВАН у США Олександр Біланюк привітав присутніх членів УВАН і гостей, зокрема академіка Миколу Жулинського — директора Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України.

Проф. М. Жулинський зачитав привітання від президента Національної Академії Наук України Бориса Патона і вручив Олександр Біланюкові спеціальну медаль.

Д-р Олександр Баран привітав від УВАН у Канаді, а д-р Лариса Онишкевич — від НТШ в Америці. Було також зачитано надіслані привітання від Організації Державного Відродження України, від президента Східно-Європейського Дослідного Інституту д-ра Ярослава Пеленського; від голови Головної Управи Міжнародної Української Економічної Асоціації д-ра Івана Коропецького; від попереднього президента УВАН у США — д-ра Марка Антоновича.

Надіслав своє привітання чи не другий, після академіка Григорія

Костюка, віком найстарший дійсний член УВАН, 95-літній Петро Одарченко.

Першою сесією керував науковий секретар УВАН д-р Євген Федоренко. Доповідь „Михайло Грушевський і генеза Української Академії Наук” прочитав голова Українського Історичного Товариства д-р Любомир Винар. Доповідь д-ра Олександра Коновця з Інституту Українознавства при Київському університеті ім. Т. Г. Шевченка мала назву „Постання Української Академії Наук та її рання діяльність (1918–1919 рр.)”. Останню доповідь в першій сесії виголосила голова Американської Асоціації Україністів д-р Ася Гумецька. Її темою було: „Правописний словник і Українська Академія Наук”.

Керівником другої сесії був голова Історичної Секції УВАН, він же голова Українського Історичного Товариства д-р Любомир Винар.

Перше слово було надано директору Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка Національної Академії

Наук України проф. Миколі Жулинському. Свою доповідь він присвятив професорові Юрію Шевельову. Академік Микола Жулинський привітав професора Юрія Шевельова, прочитав привітання від президента Національної Академії Наук України академіка Бориса Патона і передав медаль Національної Академії Наук України за його незчисленні заслуги в ділянках мови й історії літератури, значення яких принесло вченому світову славу.

Наукова доповідь академіка Миколи Жулинського мала назву: „Двомовність у Галичині XIX — початку XX століття. Спостереження і проєкції на мовну ситуацію в сучасній Україні”. Наступну доповідь виголосив заступник президента УВАН у Канаді д-р Олександр Баран. В доповіді з'ясувалося „Постання і діяльність Української Вільної Академії Наук у Канаді”.

Науковий секретар УВАН у США д-р Євген Федоренко виступив з доповіддю про Українську Вільну Академію Наук у США, зокрема про широку видавничу діяльність УВАН українською та англійською мовами та бібліотеку УВАН, яка має понад 55,000 книжок, 330 поодиноких архівів та понад 640 різних періодичних видань. Він нагадав, що для комп'ютеризації бібліотеки і архівів потрібна допомога української громади.

На це відгукнувся відомий голова кредитовок Всеволод Саленко, який, підкресливши важливу працю УВАН, задекларував 1,000 доларів на потреби УВАН у США.

Пресове бюро УВАН

Померла Лідія Бурачинська

29 січня 1999 року померла у Філадельфії Лідія Бурачинська, почесна голова СФУЖО, почесна голова СУА, визначна діячка Українського Жіночого Руху, редактор жіночої преси в Галичині і в США, авторка ряду монографій і праць, присвячених жіночим особистостям, а також на тему народного мистецтва.

Інформації про похорон будуть подані в часописах.

Українське дошкілля

Діє „Світличка” 83-го Відділу
Союзу Українок Америки в Нью-Йорку

кращий спосіб виховання дітей. Забуваємо, що майже кожна дитина може легко вивчати дві мови. На жаль, більшість молодих матерів без розуміння ставляться до виховання дітей, вважають, що одягаючи, лікуючи і годуючи дитину, сповняють свій обов'язок, а все інше має зробити школа.

Першим і найважливішим виховником дитини є найближча від її народження — мама. Тому кожна

молода мама мусить усвідомити і відчути серцем своєю належність до української спільноти, до батьківщини своїх предків, і це своє розуміння і почуття передати своїй дитині. У складних обставинах, серед шкідливих впливів оточення і не відповідних, не контрольованих телевізійних програм це нелегко зробити.

Тут на допомогу матерям приходить рідна українська „Світличка”. На терені США вже з приїздом еміграції 50-их років Союз Українок Америки організував світлички для дошкільнят. Продовжувати цю надзвичайно важливу працю (особливо в діаспорі) щораз важче. Тому звертаємося до всіх молодих батьків: використайте одну із дуже вже нечисельних таких одиниць — „Світличку” 83-го Відділу СУА, в школі українознавства при церкві св. Юра в Нью-Йорку, і привозьте своїх малят один раз в тиждень, кожної суботи вранці.

Серед чудової атмосфери, яку з великою посвятою створюють виховна референтка, вчителька руханки і українських танків Дарія Генза, опікунка „Світлички”, знана в громаді активістка СУА, Пласти і міжнародних організацій при ООН Ірина Куровицька і молода вчителька Уляна Ганущак.

Діти радо проводять тут час. Вчителька разом з згаданими членками 33-го Відділу влаштовують імпрези, в яких виступають самі діти — у свята Св. Миколая, дні Т. Шевченка, День Матері і Батька, в Колядах, Гагілках, у День Подяки та інші. В плані є відвідини Музею, де вирощують метеликів-шовкопрядків і т. д. Діти радо перебувають в колі своїх ровесників, вивчають українські пісні, танки, вірші і казки.

На свято Св. Миколая дітей у „Світличці” відвідали також голова 83-го Відділу Стефа Косович і авторка цієї статті, членка відділу, яка обдарувала всіх дітей „Світлички” своєю нововиданою книжкою „Квітучий міст”.

Станьмо всі, станьмо з'єднано у боротьбі за душу української дитини! Пам'ятаймо, що кожне наше зусилля, яке допоможе українській дитині вдержатися в українській спільноті, — це великий вклад у змагання за майбутнє нашого народу.

Ольга Гасцька

Діти „Світлички” 83-го Відділу СУА в Нью-Йорку; стоїть, перша зліва — І. Куровицька, перша справа — Д. Генза.

СВІЙ ДО СВОГО

Українці в Румунії потребують допомоги

Делегація керівників освітніх установ Львова недавно відвідала український ліцей ім. Т. Шевченка в румунському місті Сігет, а відтак побувала у селах, де вивчають українську мову. Освітняни їхали не в порожні, а передали до шкіл 1,500 підручників, букварів і узгіднили придбання сімох комп'ютерів для українського ліцею.

Це була перша офіційна поїздка до українців Румунії за сім років незалежності України. Її учасники пишуть про зворушливі переживання зустрічей із українцями, які

сотні років плекали українську мову та тепер не могли втримати сліз радості, що про них таки пам'ятають.

У цих перших відвідинах взяли участь також представники міністерства освіти України. Отже, є надія на даліше і тісніше спілкування з українцями в Румунії, які дуже потребують допомоги — не лише книжок, але також учителів, як і навчання учнів із Румунії у школах України.

Член делегації.

Допоможіть збудувати собор в Дніпропетровському...

В Україні державна і місцева влада в більшості надає перевагу Московському Патріархатові на сході України, і Римові — у західній її частині. Тому українцям на своїй землі тяжко будувати суверенну, незалежну від Росії державу, і незалежну від Москви національну Українську Православну Церкву Київського Патріархату.

Оскільки усі православні храми на Дніпропетровщині з часів Петра Першого зайняті Московським Патріархатом, ми змушені будувати нові церкви. У Дніпропетровському ми зводимо катедральний собор Різдва Христового на честь його 2000-ліття, з будівлями духовної семінарії, православної гімназії та єпархіального управління. Перебудовуємо

житлові та шкільні приміщення під православні храми.

Дніпропетровське єпархіальне управління звертається до громадських та релігійних українських організацій за кордоном з проханням допомогти нам у будівництві катедрального собору, інших храмів єпархії у Дніпропетровській області. Сповіщаємо банківські реквізити Дніпропетровського єпархіального управління УПЦ Київського Патріархату:

р/р 26007200638001 МФ 305103
ОКПО 16472617 АКПБ „Україна”.

Архископ Адріян,
керуючий Дніпропетровською
Єпархією
УПЦ Київського Патріархату

... і відновити монастир у Києві

Видубицький чоловічий монастир просить будь-якої фінансової чи речової допомоги.

Допоможіть нам у розбудові та реставрації Видубицького

чоловічого монастиря у Києві!

Ігумен Севастіян,
Видубицький монастир,
вул. Видубицька, 40, м. Київ

ЯКУ ДЕРЖАВУ БУДУЄМО:
українську чи ще одну російську?

ЗАЯВА

Всеукраїнського Товариства „Просвіта”
ім. Т. Шевченка

Під час недавньої візиту парламентської делегації Верховної Ради України до Державної Думи Російської Федерації голова Верховної Ради Олександр Ткаченко висловився за створення спільного економічного, валютного, оборонного та інформаційного простору між Росією та Україною. Члени Центрального Правління Товариства „Просвіта”, всі просвітяни поділяють глибоке обурення українських національно-патріотичних сил з приводу безвідповідальних заяв керівника нашого парламенту.

Україна здобула свою незалежність після багатовікового національного гноблення з боку різних імперій і насамперед російської імперії. Хіба українці раптом вирішили відмовитися від своєї незалежності? Хіба О. Ткаченко не знає історії і не розуміє, що утворення спільного економічного, оборонного, валютного та інформаційного простору з Росією означатиме кі-

нець України як незалежної держави?

Просвітян особливо дивує бажання голови Верховної Ради утворити з Росією єдиний інформаційний простір. Невже голова українського парламенту не знає, що свій інформаційний простір Україна вже фактично віддала Росії? У цьому можна переконатися, не лише послухавши керівників Міністерства інформації України на різних нарадах і круглих столах, а просто оглянувшись навколо. Україну заповнили російські газети, телеканали. На книжкових полицях — російська книга, найчастіше сумнівного змісту, майже повністю витіснила українську книгу. Тиражність російськомовної преси в Україні впевнено наближається до ста відсотків. Стаття Закону України „Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні”, в якій говориться, що преса в Україні „виходить держав-

„Надіємося і віримо...”

Комітет Однодоларового Фонду одержує багато листів з подяками за допомогу, а в них нерідко, замість уже звичних нарікань, висловлюються оптимістичні погляди на майбутнє України.

Зі Львова пише А. Касисва:

„Надіємося і віримо, що Україна врятує-врятує вибереться з економічної скрути. Що такий працьовитий і мудрий народ не буде завше бідувати. Є багато добрих змін.

Радіємо, що наш Львів прийнято під захист ООН, як пам'ятку архітектури. Про наше таке чудове місто будуть більше знати люди, більше людей буде милуватися його красою.

Потрохи даємо собі раду. Стараємось вчити і виховувати наших дітей у праці, повазі до людей і Бога. Для нас дати освіту дітям — найважливіше. Бо наше майбутнє залежить від майбутнього наших дітей. Наше майбутнє — наша квітуча Україна”.

А 34-літня вдова, журналістка **Наталя Космолінська** розповідає про активне культурне життя Львова:

„Велике Вам спасибі і низький уклін усім, хто до цього прилучився! Коротко про себе. Мені 34 роки. Ми з чоловіком закінчили Київську Академію Мистецтв, працювали мистецтвознавцями, обстежували старовинні церкви у Галичині та Буковині, а на громадських засадах ще з 1993 року співпрацювали в добродійному товаристві „Пошук”, допомагаючи багатьом родинам, також і з діаспори, довідатися про долю і місце поховання їхніх репресованих близьких.

Понад два роки тому чоловік несподівано помер. Я залишилася з двома дітьми, які зараз лише в 2-й класі початкової школи, та з бабусею чоловіка, яка вже не може себе обслуговувати чи залишатися з дітьми. Через кризовий стан кілька років не отримували з чоловіком заробітків. Тепер я працюю у відділі мистецтва Львівського радіо, але за цю платню не можу утримувати дітей і мушу підробляти, де тільки вдасться. Проте, продовжую діяльність у „Пошуку”. Тому усяка допомога мені дуже важлива, без неї не знаю, чи дала б собі раду. А сама маю малий зріст, і деякі підліткові речі мені підходять. Ще раз велика Вам подяка!

Хочу зазначити, що незважаючи на даліше погіршення нашої економіки, у Львові вирує громадське і культурне життя. Майже щотижня я беру участь у від-

критті художніх виставок, презентації книг, чудових концертах, фестивалів, виставах, про які готую радіопередачі. Маю раз на тиждень свою 40-хвилинну тематичну мистецьку програму на радіо, крім коротких повідомлень у новинах. Серед мистців, які виставляються та виступають з концертами, багато сучасної талановитої молоді, гостей з діаспори, з інших країн. Особливо гарно проходять ювілейні імпрези наших корифеїв, в основному раніше заборонених або обмежених у діяльності. Я була не лише репортером, але й учасником підготовленої нашим „Меморіалом” річниці композитора Кішакевича, з науковою конференцією, великим концертом в Опері. Заборонені раніше музичні твори його, духовні та світські, друкуються повним виданням. Гарно ми підготували ювілей художника І. Труша, з відкриттям пам'ятника. У „Просвіті” регулярно відбуваються свята славних українських родів, на які часто матеріал про репресованих членів роду відшукує наш „Пошук”.

На презентацію „Чорної Книги України” Яворівського у Науковій бібліотеці імені Стефаніка не можна було протопнитися, крім науковців і політиків, виступав класичний камерний оркестр та актори. Незабаром почнуться фестивалі Вертепів, які у свята мають у центрі урочисте відкриття, а далі розтікаються по всьому місту і допізна виступають на всіх площах, скверах, у залах клубів.

Приїжджайте до нас, і ми радо Вам усе це покажемо. А наразі запевняємо, що як би не було скрутно, нам не забракне витримки та оптимізму в розбудові нашої знедоленої та задуреної, але все ж відстоюваної України.

Щиро вітаємо Вас, Вашу родину та усіх братів-українців у далеких чужих краях, які не покладають рук, щоб допомогти нам вистояти і відстояти нашу державу, — зі святами Різдва Христового та Нового року! Зичимо усього самого найкращого, про що лише мріємо!

Сердечно — Наталя Космолінська та діти — Марійка і Петрусь”.

Листи подала **Любомира Крупа**

ною та іншими мовами”, звучить нині як глум над українцями та їхніми правами у власній державі. Верховна Рада нічим не захистила українське друковане слово. Вона, на радість шовіністам і яничарам, викинула статтю 7 із проекту закону про загальну освіту, у якій записано, що навчання в школах України ведеться державною мовою. Голова Верховної Ради заініціював Національну програму відродження України, але нічого не говорить про українське національне відродження. Народ не може об'єднати одна лише ідея ситого життя. Україна відродиться тоді, коли відродиться українство як нація, об'єднана вірою, мовою, культурою, національною ідеєю, об'єд-

нана не гербом колишньої колонії, що досі прикрашає наш парламент, і не німим гимном, як це нині є, а гимном із словами, які знатиме і гордо співатиме кожен суціль в Україні, від школяра до ветерана.

„Просвіта” закликає голову Верховної Ради, всіх вищих керівників нашої держави вести народ до національного відродження. Так чинили лідери, національна еліта усіх країн, що відколювалися від імперій. Так мусимо зробити і ми, українці, бо ніколи не буде Україна ні незалежною, ні щасливою, ні багатою, ні красивою, якщо вона будуватиметься не як справді українська, а як ще одна російська держава.

Київ,
23 грудня 1998 р.

Українське Село допомагає львівським немовлятам

У львівській лікарні за чотири роки співпраці з Генрі Форд-шпиталем врятовано від смерті понад 500 новонароджених і хворих немовлят. У цьому чимало заслуга корпорації Українське Село у Воррені, Миш., її Управи, мешканців Українського села та приятелів у здобуванні фондів для допомоги. Вже чотири роки як корпорація дала почин у цій харитативній праці. Минулого року Українське Село, в 14-ту річницю свого поселення, успішно провело збірку фондів для львівського шпиталю. Це був незвичайно успішний вечір не лише через велику кількість присутніх, але і через щедрі датки. Програма почалася вітальним словом Юстини Маланяк-Нелген, першої заступниці голови Управи корпорації, недавно вибраної Товариством Українських Градуантів Дітройту і Віндсору „Українською

Року”. Заступниця голови Управи Стефа Дуб звернулася до гостей з проханням допомогти немовлятам.

Президент Корпорації Стефан Віхар розповів про доставлення допомоги в лікарню і попросив до слова д-ра Судакара Єзутачина, голову неонатологічного відділу лікарні Генрі Форда, та медсестру Христину Нюмен. За чотири роки вони заснували відділ для дітей, які народжуються передчасно, обладнали його потрібними апаратами, і цей відділ став навчальним центром для лікарів західних областей України. Інкубатори для немовлят, обладнані електронною технікою, закупило Українське Село, автомобіль медичної допомоги подарувала фірма Форд Мотор та її працівники. Щоб забезпечити життя немовлятам, впроваджено рятування дітей методом штучного дихання, яка тепер

практикується у Львові, Києві, Одесі та Харкові. Христина Нюмен сказала, що, на жаль, державна поміч Америки скінчилася 30 вересня, минулого року, але ще один рік вона діятиме. Д-р Єзутачин підкреслив, що тренування лікарів і медсестер із інших лікарень буде продовжуватися. Оплата за курси обіцяна Дитячою Медичною Фундацією у Каліфорнії. Додаткова допомога надійде від Кваліти Ашуранс Праджект у Бетезда, Мериленд. Львівська лікарня започаткувала також Фундацію для неонатологічного відділу.

Після молитви, яку відспівали „Золоті дзвони” під керівництвом Олі Соловій, Стефан Віхар вручив д-рові Єзутачину та Х. Нюмен чек на 15,000 доларів на придбання двох інкубаторів. Корпорація заплатить також за придбання речовини для досліджень крові в апараті, який купили минулого року.

Спасибі усім, хто спричинився до такої важливої справи.

Стефан Віхар

Захворіла моя внучка

Через „Свободу” звертаюся до земляків-українців з благанням. Захворіла моя 5-річна внучка: лікарі виявили в неї цукрицю (діабет). Без чотиразових ін'єкцій інсуліни щодня вона не може жити.

Українці Америки, у вас високо розвинена медици-

на. Допоможіть, чим можете, хоч би й доброю порадою. Можливо, хтось знає якісь нові і доступні ліки. А якщо хтось пришле для нас „шприца-ручку”, прилад для аналізу крові або інсулін будемо дуже вдячні.

Анатолій Близнюк,

323270 с. Просяна, Покровського району, Дніпропетровської області, вул. Заводська, 1, кв. 18.

Стан школи загрожує здоров'ю сліпих дітей

Д-р медицини Олександр Якубович, повернувшись зі Львова, закликає подати негайну допомогу Львівській Школі для Сліпих, щоб покращити фатально негігієнічний стан сантехніки шкільного будинку.

Школа має подиву гідні академічні успіхи. Понад 50 відсотків випускників вчаться на технічних та гуманітарних факультетах університетів. На жаль, школа має також гострі проблеми: шкільний будинок споруджений у 1901 році. Пережив він дві світові війни та 50 років совєтської дійсності. І за весь час той час в ньому не було будь-якого капітального ремонту. Його сантехніка, після ста років, не те що не відповідає сучасним стандартам, але перебуває в аварійному стані. Сантехнічні приміщення були розраховані в 1901 році на 60 дітей. Тегер в будинку навчаються та живуть 136 сліпих дітей.

Довголітня сліпа вчителька школи, п. Люба Гриців, пише в листі до Fight for Sight Association — організації професійних жінок Клівленду, яка допомагає школам для сліпих в Україні: „Ми довго не наважувалися оприлюднити свої болю-

чі проблеми, робили все можливе, щоб не склалося враження, що ми такі безпорадні і непрацьовиті. Але крайня нужда змушує нас просити Вашої допомоги”.

Управа Fight for Sight звернулася до д-ра О. Якубовича — радіолога-онколога, засновника та довголітнього директора Riverside Oncology Center в Скинектеді, колишнього члена американської медичної експедиції до Чорнобиля, який саме тоді перебував у Львові, — щоб оцінив дійсний стан сантехніки Львівської середньої спецшколи-Інтернату №100 для сліпих дітей.

Нижче подаємо розмову на цю тему з д-ром Якубовичем.

— *Які ваші враження із відвідання школи?*

Назовні школа виглядає непогано. Але коли вступає у будинок, вдарає вас неймовірний запах каналізації. Як заглянути там, де каналізація, причина ясна. Сантехніка перестаріла, подірвана, тече, і від того той страшний сморід. На жаль, цього на фотографії не можна показати, та тяжко передати словами. Сантехніка в жалюгідному стані! Вмивальники не мають гарячої води, туалети побиті, поломані, течуть і смердять. Є тільки 4 туалети для хлопців та 4 для дівчат. Мушлі в них побиті, потріскані, прикриті простими дошками. Біля них відра з накривками (можна догадатись, навіщо). Є чотири душі на цілу школу; всього 9 вмивальників для хлопців і дівчат, до яких не іде тепла вода. Відходо́ви рури течуть. Щоб все направити, не можна змінити один вмивальник чи душі. Треба почати від головної каналізації, тоді змінити все інше, подати гарячу воду до вмивальників та змінити столітні дрів'яні котли. Їх постійно латають, але вони далі течуть, і скоро гряде день, коли те все розлетиться.

Після того, як я подав управі

Fight for Sight зі Львова по телефону мої враження, доручено мені просити львівських архітекторів, щоб віднайшли в уряді оригінальні плани будови та каналізації, переглянули проблему та представили кошторис — кожний по своїй спеціальності. Це вони зробили. Маючи на увазі щоденну змінливість валютної виміни та подібну нестабільність цін будівельних матеріалів, треба розчислювати, що такий ремонт може становити швидше сто тисяч доларів, а не сімдесят, як це розраховують тепер архітекти. В школі є ще багато речей, що потребують направи.

— *Хто буде виконувати цей ремонт та наглядати над виконанням його?*

— Треба наймати т. зв. індивідуальні бригади. Я узгодив з архітектами, що за певну зарплату вони наглядатимуть над технічним виконанням ремонту. А гроші будуть під абсолютною контролею Fight for Sight. На бажання Fight for Sight, я згодився поїхати до Львова та перебувати там продовж ремонту, щоб бути певним, що праця буде виконана повністю та солідно. Маючи досвід в ремонті споруд в Україні, знаю, що це одинокий спосіб, щоб забезпечити правильність видачків і зарплат.

— *Який відсоток зібраних фондів піде на адміністрацію?*

— Якщо уявляємо, що зарплата архітектів не є „адміністрацією”, тільки частиною ремонтних коштів, то 100 відс. піде на ремонт, нічого на адміністрацію. Я буду жити у Львові на свій кошт і оплачу свою дорогу. Адміністративних видачків як таких не буде.

— *Чи рекомендуєте допомогу з Америки на ремонт сантехніки Спецшколи №100 для Сліпих у Львові?*

— Український Уряд робить все, що може. Наближається 150-річний

Церква в Боснії росте

Щиро дякую за поміщення в газеті („Свобода, 6 листопада 1998р.) розповіді про відбудову церкви Преображення Господнього в боснійському місті Прняворі. Настоятель храму о. Петро Овад надіслав мені світліну з сучасного стану відбудовуваної церкви, яку я хочу показати усім читачам тижневика і подякувати добродіям за пожертви.

Алекс Кедринський
Джерзі Ситі, Н.Дж.

ювілей Львівської Спецшколи-Інтернату №100 для Сліпих Дітей. Це найстарша школа для сліпих в Україні. Школу відкрито в 1851 році щедрим даром польського графа В. Заремби-Скшинського в пам'ять його сина Володимира. До Другої світової війни школу утримували відсотки з фонду графа Заремби-Скшинського та постійні пожертви щедрої громадськості Львова. Хоч за совєтських часів школа стала державною, історично вона такою не була. Навпаки — школу фінансувала та постійно утримувала громадська щедрість.

Якщо ми думаємо, що ті сліпі діти мають жити в трошки кращих обставинах, то треба витягнути з кишені наші долари і зробити ремонт. Іншого виходу немає.

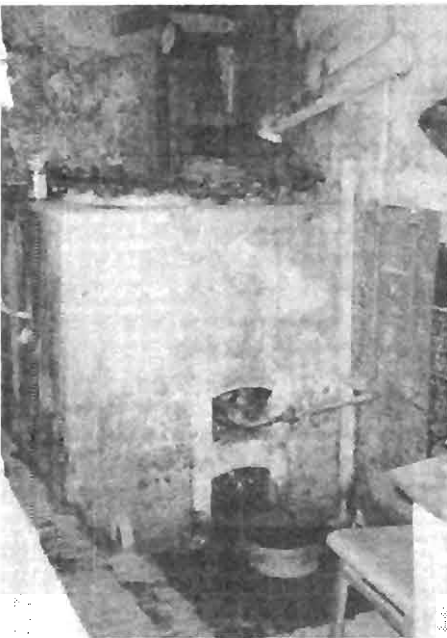
Розмову вела
Христина Гіряк-Раковська

Від постановня незалежності України товариство Fight for Sight забезпечує школи для сліпих в Україні, технологією та комп'ютерами для сліпих. Але хто з нас дозволив би, щоб власна дитина жила в таких негігієнічних обставинах? Сумління не дозволяє цю санітарну катастрофу ігнорувати!

Тому голова Fight for Sight Мирослава Оришкевич проголошує кампанію ремонту сантехніків в Школі для Сліпих у Львові та прохає українську громадськість про поміч. Пригадує п. Оришкевич: „Тільки з ласки Божої наші власні діти зрячі. Але сліпі діти в спецшколі №100 — це також наші діти. Тому у цей святочний час, вітаючи Вас теплим „Христос Родився!”, простягаємо руку. А справедливий Господь нехай винагородить Вас сторицею!”.

Допомогу можна надсилати на банкове conto: Fight for Sight Account #6425, Cleveland Selfreliance Credit Union, 6108 State Road, Parma, Ohio 44134.

Fed. 1. A # 341684139, Fund to aid Ukrainian — Fight for Sight.

Столітні котли на гарячу воду зже давно вимагають заміни.

ЛИСТ ДО ДРУГА В УКРАЇНІ

Д-р Євген Стецьків

Коли ж? Коли?

Мої листи до друга в Україні, які друкувались у нашій пресі, тут і в Україні, і які радіовисильня „Голос Америки” передала в Україну, викликали жваву полеміку. Посипались відгуки: усні, телефонічні і писемні. Всі погоджувалися з моїми висновками і думками, хоч трапляються і вийнятки, які ставлять під сумнів патріотизм автора „листів до друга в Україні”, особливо коли я підкреслюю, що не в усіх бідах України винні наші „воріженьки”. Багато завинив і сам народ.

Мушу широко признатися, що конфронтація з сьогодишньою українською дійсністю, після 50-літньої розлуки з батьківщиною, є для нас, емігрантів, дуже болючою. Найбільше мене болить збайдужіння людей до своєї власної держави. От хочби до виборів. Люди, з якими я розмовляв у Ніжині, Чернігові, Лубнах, Полтаві, Харкові, Донецькому, Маріуполі, Мелітополі, Одесі, Дніпропетровському, Києві і навіть у Львові чи Тернополі, говорили: „До виборів не підемо, бо шкода туди йти, все одно буде так, як цього схочуть комуністи”. Я особисто не можу цього зрозуміти: чому народ чекає на якесь чудо? Усі жалі, скигління і нарікання — мовляв, нам не платять — нічого не допоможуть. Влада, яка затримує заробітну платню, чинить злочин, який вимагає розслідування і покарання винних. Але це ще не значить, що коли держава не платить, то ми нічого не будемо робити для України. Чи Шевченкові хтось платив за його поезію? Чи членам ОУН, чи нашим упівцям хтось платив? Чи в'язням в тюрмах НКВД хтось платив? Чи запротореним у концтаборі хтось платив?

Під час мого перебування у Львові минулого року я запитав од-

ного вуличного політика, який голосно нарікав біля пам'ятника Т. Шевченкові: „Що ви робите для України?”. А він відповів так: „О, ми могли б багато зробити, якби нам заплатили”. Цю його демагогічну відмовку я записав на відеоплівку і створив з моїх розмов відеофільм під назвою „Розмови з сучасними патріотами України”, який показую нашій громаді у США.

На Україні народ ще не зрозумів, що українська держава — це він сам, це всі громадяни, яким найвищий час активно включитись в державотворчий процес та наводити всюди лад і порядок.

Слід покінчити з цим хуторянством — „моя хата скраю, я нічого не знаю”, бо лише організовано можна домогтись успіху. З сильною організацією рахується влада, з сильною організацією рахується увесь світ. Берім приклад з жидів, які завдяки своїй солідарності, розумові, дисципліні і завзяттю мають сильні впливи не лиш у фінансовім світі, але і в медичному, юридичному, мистецькому, в засобах інформації. Їх об'єднує не лиш релігія (багато з них є атеїстами), але національна чи, як дехто каже, етнічна солідарність. Попробуйте образити жида, то, як пише Павло Глазовий:

*„А єврея передражниш,
буде не до сміху,
Бо він тебе опалюжить
перед цілим світом.
Назве Махном, Бандерою
і антисемістом.
Не чіпляйся голубчику
до їхнього брата,
Дразни хахлів і кацапів,
вони ж як телята”.*

У моїй зворотній дорозі з України до США в 1997 році почув я в літаку українську мову. Питаю

тих молодих людей, звідки вони? У відповідь почув — з Полтавщини. А хто ви? — і почув відповідь: „Ми хахли”. А якою мовляв ви тепер говорили? — „Хахлацькою!”. Що це образлива назва, вони не знали. Вони кажуть: „Нас звуть хахлами, і ми до цього вже звикли”. З сорому я майже не провалився під землю. На сьомому році незалежності люди не знають, хто вони?

У тридцятих роках, коли я ходив до стрийської гімназії, професор поляк образив молодшого брата Степана Бандери, назвавши його кабаном. Той не стерпів образи і плюнув професорові в лице. Хоч Бандеру викинули з гімназії за його поведінку, але в наших очах він став героєм, бо гідно оборонив нашу національну честь.

Тепер немає відважних. Немає дзвонарів в Україні. Відомо, що дзвонар дзвонить не для Господа Бога. Господь Бог не є глухим. Так само свічку світимо для себе. Бог не є сліпий. Голосно в церкві співаємо для себе, щоб себе збудити з летаргічного сну.

Де оті дзвонарі в Україні? Хто має збудити народ до дії, до державотворчої праці? Замало піднятися з колін і стояти на місці. Треба йти!

Як пояснити, що 200,000 татар у Криму має вісім своїх шкіл, а велика, майже мільйонна українська громада у Криму має тільки одну школу — гімназію в Симферополі? Татари живуть під шатрами, а українці мають дах над головою, українцям допикає безробіття, а наші кримські татари працюють і з голоду не помирають. У чому різниця? В національній свідомості, в національній гордості, в солідарності, в зорганізованості, в патріотизмі!

Мені пишуть з України: „Нас русифікують, книгарні завалені російськими книжками, журналами і газетами”. А я питаю: чому ви їх купуєте, чому їх читаєте? Вимагайте тільки українських видань! Мені пишуть: „В театрах ставлять тільки російські п'єси, в кінотеатрах показують неморальні російські фільми”. А я відповідаю: чого ви туди ходите? Бойкотуйте російську порнуху! Мені пишуть, що у православних церквах і в протестантських домах молитви від-

правляють Богослужби тільки російськи. Відповідаю: „Вимагайте української мови!”. Господь Бог напевно розуміє нашу мову. Мені пишуть: нас затягають в різні секти. Моя відповідь: „Не вступайте до них!”. Ми, українці, є християнами. Наша Православна Церква Київського Патріархату і наша Греко-Католицька Церква — наші національні Церкви з тисячолітньою традицією. Вступайте до них!

На мою думку, наш народ не без гріха, і звинувачувати у всьому тільки „вороженьків” — нонсенс.

Нам тут, на чужині, трудно пояснити американцям чи канадцам, чому Україна, яка має найбільше шансів з усіх постсовєтських республік стати сильною і заможною державою, пасе задніх. Чому країна, яка має 18 відсотків всього світового чорнозему і яка до революції була шпихлірем Європи, не може прогодувати своє населення. Чому спроваджує бараболу з Єгипту, пиво з Австрії і Голландії, коли є своє, львівське і київське? Чому спроваджує шампанське з Франції, коли має своє, одеське? Чому спроваджує помідорові соки з Польщі, коли гниють ніким не позбирані помідори на українських полях? Чому воду мінеральну привозять із Словаччини, коли є своя в Трускавці?

В розмові з німцями я почув таке: „Ви спровадьте 10000 нас, німців, в Україну, і ми покажемо українцям, як господарювати на вашій урожайній землі”. Тяжко було таке слухати...

Чому країна, яка має освічений народ, багато розумних і висококваліфікованих спеціалістів, дає себе грабувати, (мільярди доларів вкрадено в Україні і сховано в закордонних банках), дискредитувати, і то вже на 8-му році державної незалежності? На що наш народ чекає? На чудо? Чи на поміч заграниці? Така поміч якби і прийшла, то скоро опинилася б у глибоких кишнях антидержавників, які засіли в уряді і прикрилися імунітетом (читай — дозволом красти).

Відомо, що коня можна нагодувати, осідлати і привести до водопою, але він сам мусить схотіти пити. Без бажання народу, без його волі, без дисципліни, організації,

(Закінчення на стор. 19)

Air Ukraine

Авіалінії України

ТІЛЬКИ „АВІАЛІНІЇ УКРАЇНИ“ ЗДІЙСНЮЮТЬ
ЛЕТИ МІЖ ЗСА ТА УКРАЇНОЮ
БЕЗ ПРОМІЖНИХ ПРИЗЕМЛЕНЬ
по вівторках, п'ятницях та неділях

НЮ ЙОРК-КИЇВ
НЮ ЙОРК-ЛЬВІВ-КИЇВ

- ❖ Тривалість лету на 4 години менше ніж будь-якою іншою авіакомпанією
- ❖ Висока класа пілотів
- ❖ Чудовий сервіс з традиційною українською гостинністю та високоякісним харчуванням на ваш смак
- ❖ Для вашої зручності літаки відлітають з летовища ім. Кеннеді вдень та ввечері.

Попереднє замовлення та придбання авіаквитків:

1-800-UKRAINE — 1-800 857-2463

або у свого турагента

Про розклад наших летів:
(718) 656-9896 (718) 632-6909

Air Ukraine

551 Fifth Ave., Suite 1002, 1005,
New York, N.Y. 10176

Відправлення вантажу:

Air Ukraine — Cargo

2307 Coney Island Ave. (Ave. T), Brooklyn, NY 11223

Tel.: (718) 376-1023; Fax.: (718) 376-1073

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

— запрошує —
на

КОНЦЕРТ КАМЕРНОЇ МУЗИКИ

У ПРОГРАМІ:

Р. Шуман — Фантазія Оп 73
Е. Станкович — Звуки старої дрибми
М. Скорик — А'Р'І'Я
М. де Фалля — Еспанська сюїта
С. Рахманінов — Елегійне тріо.

ВИКОНУЮТЬ:

Д. Філіпс — скрипка
В. Сараджан — віолончеля
В. Винницький — фортепіано

Субота, 13 лютого 1999 р. о год. 8-й веч.

в Українському Інституті Америки

2 East 79th St. New York City.

Tel.: (212) 288-8661

Передплатіть газету для українця!

Ситуація в Україні погіршується. Спостерігається вже неприхований політичний і економічний тиск північного сусіда. Збройну боротьбу покищо замінює дипломатична. Ми бачимо, як національно-культурні надбання народу замирають, рідна мова заникає. Чужомовна преса продається за навмисне пониженими цінами і витискає залишки незалежної української преси й друкованого слова. Владники державного правління якщо не допомагають цій дії, то промовчують. Західні гаранті демократичних свобод народові — нечутні.

Чи може українська спільнота в світі приглядатись байдуже й бездіяльно, коли українській незалежності загрожує небезпека? Безперечно, що буде відповідь — ні! Що ми можемо зробити? Можливостей є багато, а найскорішою буде допомога патріотичним силам, які через брак об'єктивної інформації живуть розгублені й дезінформовані. Особливо тепер, напередодні президентських виборів. Між чисельними кандидатами не легко буде знайти розумного й розсудливого самостійницького українського патріота.

В цій ситуації багато може допомогти незалежна українська патріотична й об'єктивна преса. Зубожілі безробітним і невивантаженим планетарні люди неспроможні оплатити

для себе преси. Зробім добре діло, замість коштовних посилок, які за безцінь продаються на ринках, оплатім нашим рідним, знайомим чи приятелям незалежну газету, як тижневик „Шлях Перемоги”, який коштує 25 дол. на рік, або широко знаний щоденник „Вечірній Київ” за 33 дол.

Ваші вибранці дістануть щоденну, найновішу й правдиву інформацію про те, що діється в країні та що їм робити. Коли 33 долари важко, то за 20 випишіть тижневик „Погляд”. Якщо у Вас немає нікого, то редакція призначить ваш дарунок або військовим відділенням, університетам чи іншим організаціям в східних областях України. Ваша відносно невелика пожертва допоможе вижити вільній пресі та зробить неабияку користь і приємність вашим рідним. Пам'ятаймо, що „слово” було, є й буде найсильнішою зброєю в боротьбі за правду й справедливість. Не чекаймо й не вагаймося, бо хто дає скоро, той дає подвійно.

За докладнішою інформацією прошу звертатись на адресу: John Burtyk, 185 Pershing Rd. Clifton N.J. 07013, або телефонувати на (973)779-4063.

Іван Буртик

Від редакції: таким подарунком може стати і наш тижневик „Свобода”. Чому б і ні?

Радіопередач з України немає

До статті Степана Максимюка „Я також хочу слухати Радіо України, („Свобода”, 15 січня ц. р.), хочу додати інформацію з Києва: вже три місяці передач Світової Служби Радіо України на Америку і Канаду немає. Якесь погані люди зруйнували радіовисильню біля Миколаєва,

що надавала передачі до Америки і Канади. Уряд України відмовився дати гроші на відновлення станції. Отже, передач з України в Америці немає. Часом чути передачі до Південної Америки на хвилі 15520.

Богдан Гнідь,
радіослухач з Сомервілл, Н.Дж.

Створимо товариство радіослухачів

Прочитав я дописку Степана Максим'юка з Сілвер Спрінг, Мериленд („Свобода”, 15 січня ц. р.) і цілком з нею згідний. Безрезультатно пробував я зловити Радіо України на частотах 6030 і 7150 кілогерц протягом довгого часу, хоча живу недалеко від Олександра Севарина з Нью Йорку, на східному узбережжі.

Маю добрий короткохвильовий приймач SONY ICFW-7600 та активну антену. Зовнішньої антени, на жаль, не маю можливості поставити, бо в кондомініумі, в якому

живу, це робити не дозволяється.

Шукання потрібної частоти (на жаль, невідомої) забирає багато часу. Пропоную створити через тижневик „Свобода” заочне Товариство радіослухачів України. Для чого? Нам необхідно знати телефони таких же слухачів і ділитись з ними знайденою частотою доброї чутності Радіо України.

Для початку подаю свою адресу і телефон: Orest Serediak F-20 Bash-Ford Ave Union N. J., tel.: (908) 810-1355.

Орест Середяк

Щоб знову не запізнитися...

Я прочитала статтю п. Остапенко „Майте розум, земляки”, і вважаю її дуже влучною. Однак, де наш земляк п. Остапенко був перед виборами до Верховної Ради? Він дещо спізнився зі своїми порадами.

Маю прохання до п. Остапенка,

щоб тепер, перед виборами Президента України, він завчасно надіслав до редакції поради.

Евгенія Костюк,
Рочестер, Нью Йорк,
читачка „Свободи” від 1950 року

Пришліть нам молитовники

Просили люди, просить священик о. Віталій з нашого села, якщо хтось має таку можливість, щоб прислав нам кілька молитовників і катехизи для навчання

дітей. Ми будемо дуже вдячні.

Іванна Мелешко,
с. Гумнісько,
Теребовлянський район,
Тернопільська область.

Ганебний напис у Харкові

Одного недоброго ранку, в другій половині листопада 1998 року, в 606-му мікрорайоні міста Харкова з'явився на стіні будинку велетенський напис: „Україна дерьмо”.

Ми, громадяни України різних національностей, глибоко обурені не лише брутально-соромітницькою формою та антиукраїнською сутністю цього напису, який порушує статтю 37 Конституції України, але й ставленням до цього антидержавного явища харківських правозахисних органів. Так, на телефонне повідомлення в міліцію

про появу вказаного напису пролунала глузливо-в'їдлива, та ще й з порушенням ст. 10 Конституції України (про державну мову в державних установах) відповідь: „А ви ето смойте!”

Анатолій Гавриленко, Вітольд Стрілецький, Агат Бритикова (Петросян), Ірина Левіт, Наталя Чавир, Вячеслав і Гіта Резніченки, Ірина Курицька, Володимир Устьянов, Тетяна Бухановська.
м. Харків

Від редакції. Лист з Харкова засвідчує, що й у цьому, здавна зросійщеному місті (варто звернути увагу на далеко не українські назви вулиць в адресах під листом — проспект 50-річчя ВЛКСМ, Тимурівців, Уборевича, Тобольська, Єсеніна та ін.), є палкі захисники молоді держави. Свого листа вони надіслали не тільки до „Свободи”, а й до Президента України Леоніда Кучми, голови Харківської обласної адміністрації Олега Дьоміна, редакцій харківських газет „Панорама” і „Слобідський край”. Маємо надію, що у цьому місті буде посилено вимогливість до охочих робити на стінах негарні написи. Проте ми не судили б надто суворого того працівника харківської міліції, який порадив (шкода, що російською мовою) змити ганебний напис, бо така порада на ту мить видається єдино слушною. Прийдуть часи, коли в Україні запанує правопорядок і міліція зможе впритул займатися „стінным малярством” людей, невдоволених своїм, а покищо... Змийте напис і поясніть дітям, які спостерігатимуть за цією акцією, що Україна не є поганою, але зараз хворіє, а хвороба нікого не прикрашає.

Чи варто карати всю школу?

Ксеня Гапій у своєму листі „Вибрики зразкових учнів”, („Свобода”, 15 січня ц. р.), змальовує школу українознавства в Ньюарку як інституцію, що підтримує і плекає хуліганство і варварське ставлення до свого рідного. Чому ж пані Гапій, як мати трьох дітей, які закінчили цю школу з відзнаками, не реагувала на „палення парт”, дертя підручників, нищення макетів і т. п., коли її діти вчилися у цій школі? Не можна заперечити, що деякі з цих „злочинців” траплялися у класах, але це не означає, що всі учні повинні відповідати за вчинки одиниць. Пані Гапій схвалює принцип покарання „всі — за одного”.

В американських школах трапляється, що учні приносять до класу наркотики, ножі або навіть пальну зброю. Чи це стає причиною закриття школи? Звичайно відповідальність поносять лише винуватці, котрих усувають зі школи. Пані Гапій твердить, що ми, як парафіяни церкви св. Івана Хрестителя, „не можемо вимагати від парафії того, чого навіть чужі за велику плату не хочуть терпіти”.

Ми не вимагали! Ми просили допомогти нам у кризовій ситуації, маючи на увазі обов'язок пароха опікуватись своїми вірними і допомагати їм в разі потреби, в ім'я християнських засад.

Оксана М. Ліщинська

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

запрошує на

ПРОЩАЛЬНУ ЗУСТРІЧ

із творами

Миколи КРИЧЕВСЬКОГО

з родинної колекції Кричевських.

Виставка триватиме від 20 лютого до 7 березня 1999 р.

Відкриття відбудеться

в неділю 21 лютого о 2-ій год. по пол.

10 березня виставку буде показано в Посольстві України у Вашингтоні, після чого її перевезуть в Україну.

За докладнішими інформаціями просимо звертатися до УМ:

Український Музей
203 Друга Авееню, Нью Йорк, НЙ 10003 • Тел: (212) 228-0110
Факс: (212) 228-1947 • E-Mail: UkrMus@aol.com
Web site: http://www.brama.com/ukrainian_museum

ЗВІДУСІЛЬ

Зміни в Йорданії

Йорданський король Гуссейн виправдав чутки, котрі розповсюджувались в країні після його повернення минулого тижня з лікування у США, про те, що він хоче змінити престолонаслідництво. Як інформує пресове агентство Ассошіейтед Пресс, король Гуссейн сказав своєму братові, принцові Гассанові, дотеперішньому престолонаслідникові, що усуває його з цієї позиції, бо це місце резервує по черговості для своїх синів. Принца Гасана він хоче призначити своїм заступником — це новостворений пост з обмеженими правами. Престолонаслідником став найстарший син короля Гуссейна від першої жінки, принц Абдулла аль Гуссейн.

Зупинено небезпечне пачкарство

Минулого тижня на границі між Канадою та США зупинено спробу нелегально перевезти до Америки чотири китайські жінки. Жінки були захопані в окремій забудові з дикти під вантажним авто, і тільки через пильність прикордонника, котрий заважив кусок одержі з-під вантажника, зупинено цю небезпечну спробу пачкарства. Це трапилося в год. 4:30 ранку в неділю, 31 січня, на прикордонному мості Левістон-Квінстон, що положений шість миль на північ від Ніягари, на границі Канади і Нью-Йоркського стейту. Пограничникам було потрібно пів години часу, щоб звільнити жінок з їхньої схованки. Вінстон Баррус, заступник директора баффалівського Бюро імміграції та натуралізації, назвав цю спробу смертельно небезпечною.

Підвищено ціни

Летунські лінії „Юнайтед ейрлайнс“, „Транс Ворлд Ейрлайнс“ і „Ю С Ейрвейс“ минулого тижня прилучилися до інших домашніх летунських ліній та підвищили оплати проїзду. Вже від довшого часу деякі летунські лінії намагалися підвищити ціни на квитки проїзду, але їхніми спробам перечило керівництво летунської лінії „Нортвест Ейрлайнс“. Здійснено ці підвищення оплат після того, як „Нортвест Ейрлайнс“ пішли за прикладом летунської лінії „Делта“, підвищуючи оплати проїзду на 2 відсотки, а для тих, що замовляють квитки заздалегідь, на 4 відсотки.

Форд купує Волво

Форд, друга з черги найбільша в світі американська фірма автомобілів, купує відділення виробництва пасажирських авт відомої шведської фірми Вольво за 6.45 блн. дол. Згідно з договором, власністю Форда стане цілий ряд виробництв пасажирських авт у цілому світі, включно з трома монтажними фабриками та двома європейськими фабриками виробу механізмів передачі руху до коліс і Центр розвитку виробництва пасажирських автомобілів у Готенбургу, Швеція.

Від кого „втікають“ нові емігранти?

2 січня ц. р. в „Свободі“ появилася лист-сповідь Марії Г. з Коннектикат „Станьмо братами! Скільки можна докоряти?“ Не можу погодитися з тим, що автор цього листа-сповіді не мала відваги подати своїх прізвища та адреси, а редакція погодилася помістити його на сторінках „Свободи“. Лист-сповідь нічого доброго не приносить, роз'яструє непорозуміння, не спричиняється до злагоди і не повинен мати місця на сторінках такої почитної газети як „Свобода“.

За словами Марії Г. з Коннектикат, вона проживає в Америці вже 4 роки, а її рідні мають статус втікачів. Постає питання: якщо вони тут зазедве 4 роки, від кого і чому вони втікали, що отримали цей статус втікачів? Адже Україна вже вільна, за приналежність до тієї чи іншої партії ніхто нікого не переслідує, практикується свобода релігії. І чому вони знайшли дорогу до вірмен і поляків? Було занадто тяжко знайти шлях до української громади?

Недостатню активність у нашому громадському житті нових емігрантів Марія Г. виправдує умовами життя, мовляв, працюють на 2-3 роботах, щоб прогодувати сім'ю. Якщо автор листа-сповіді ще не знає, дозвольте усвідомити її, що ми, ця „третя хвиля“, які приїхали сюди після війни, не просили поміч, не вдавалися до вірмен чи поляків. Ми приїхали сюди з малими дітьми і посілали їх до шкіл і церков. Ми приїхали з нічим, але зразу брали працю, яка тільки траплялася, щоб прогодувати сім'ю. Якщо переглянути наші здобутки, то можна усвідомити собі, що ми не марнували на год розбудовувати українське життя на землі Вашингтона.

Сьогодні діти „четвертої хвилі“ відвідують ці школи, церкви, але чи пригадувалася автор листа-

ЛИСТ МАРІЇ Г. ВИКЛИКАВ ШИРОКИЙ ЧИТАЦЬКИЙ ВІДГУК

У першому числі нашої газети за нинішній рік було вміщено лист Марії Г. з Коннектикат „Станьмо братами! Скільки можна докоряти?“, який викликав численні відгуки читачів. Частина листів, що надійшли, ми вміщуємо сьогодні.

сповідь над тим, хто ці школи і церкви будував? Ми трудилися, вчили дітей, нострифікували, удосконалювали англійську мову. Ми працювали для громади без платні, бо вважали це нашим святим обов'язком. І ми були в боргах, бо запозичалися, щоб будувати це нове життя. Тому тяжко мені знайти виправдання на всі ці закиди Марії Г., яка пише: „Ой, як гірко чути тут докори...“ І справді боляче і гірко мені, коли читаю необгрунтовані і кривдячі висновки автора листа-сповіді. Смію сумніватися, чи більшість нових емігрантів дійсно приїхали сюди як втікачі? В моєму розумінні — це люди, які приїждять до Америки для заробітку, щоб допомогти собі і своїм рідним. Може, в тому випадку я повинен бути більше врозумілим, однак з практики бачу, як багато нових емігрантів так скоро забувають про свою батьківщину, залишаються тут ради добробуту і американських вигод. Зазначую, що це не відноситься до всіх, бо є також емігранти „четвертої хвилі“, які дійсно свідомі свого національного обов'язку щодо громади і суспільства.

Слушно недавній Генеральний консул в Чикаго Віктор Кирик (нині він працює в Києві) був не вельми захоплений новою українською еміграцією. Він сказав, що ці люди повинні швидше ставати українцями, повинні усвідомлювати, що вони в першу чергу є громадянами України. Марія Г. з Коннектикат твердить, що більшість цих емігрантів мають щонайменше середню освіту, багато з них мають і вищу. А їх Україна зараз так потребує! Вони повинні вважати своїм священним обов'язком свої знання віддати Батьківщині.

Богдан Кандюк,
Глен Спей, Нью Йорк

Пропоную створити фонд допомоги

Ми вже два роки в Америці, приїхали за статусом „пароль“. Подавали заяву на виїзд ще за соювської влади, бо я народився і виріс в місцях політичного заслання батьків. Працюємо з дружиною щодня без вихідних, ввечері ходимо на курси англійської мови. Донька вчиться у коледжі, працює увечері, син — в школі. Спершу ми жили в Ірвінгтоні, Н.Дж., де спиралися на ширшу допомогу багатьох чудових людей. Хочемо подякувати за це подружжям Гулаків, Гапонів, Коварів, Галіїв і особливо — Анатолієві Куликові, в гостинній родині якого живе наша донька.

Пізніше ми переїхали до Брукліну, де легше прожити без авта і мови. Сподівалися й тут знайти підтримку в пошуках житла і роботи, проте в українських установах на Другій вулиці нас приймали ввічли-

во, але не більше. Доводилося іноді чути: чого це ви із незалежної України поїхали до Америки? Емігранти старшої дати, на жаль, не розуміють, що в Україні зараз триває „другий голодомор“. Має рацію журналіст О.Михайлюта, який пропонує створити Фонд допомоги молодим українським родинам, які приїхали в Америку, щоб хоча б у такий спосіб зберегти генофонд нації. Адже такі фонди мають інші етнічні спільноти. І „Свобода“ зробила б велику справу, коли б порушила справу такої допомоги новопривбулим. Це зблизило б усіх українців.

Водночас хочу подякувати газеті за небайдужість до нових емігрантів, перехід до літературної мови сучасної України. І за лист „Станьмо братами!“ — незвичайний і дуже щирий.

Павло Макієнко

Хто компромітує Україну?

Наведене у заголовку запитання адресоване в статті київського кореспондента львівської газети „За вільну Україну“ Галини Левицької „Нова хвиля української еміграції. Яка вона?“ начальникові Консульського управління Міністерства закордонних справ України Вікторові Кирику, який упродовж трьох останніх років був Генеральним консулом України в Чикаго. Журналістка, зокрема, пише: „Бажання покидати межі власної землі у нинішній час зумовлене лише економічними чинниками. Люди, які з чисто люмпенських позицій підходять до питання української державності, доводять, що державність породила велику хвилю еміграції, мовляв, за часів СРСР ніхто не виявляв особливого бажання кудись їхати. Проте це не відповідає дійсності. І тоді вишукувалися різні „способи“, щоб покинути рідну землю, однак про це ніхто не говорив вголос...“

Далі Галина Левицька наводить вищезгадану думку Віктора Кирика, який сказав: „Приїжджає людина десь з Черкащини чи Полтавщини, яка вдома розмовляла українською, а за кордоном тут же „забуває“ і мову, і Україну“. Галина Левицька закидає дипломатів, що української мови не вживає чимало його колег навіть у прес-центрі Міністерства закордонних справ, і продовжує: „Очевидно, що В.Кирик правильно робить, вимагаючи, щоб парубійко з Черкащини чи Полтавщини за кордоном не соромився свого українства. Однак українським дипломатам слід також подбати про те, щоб і уся дипломатична служба стала українською не лише за формою, але й за суттю“.

Зрозуміло, що „четверта хвиля“ має тільки дякувати газеті і своєму кореспондентові за своєчасний натяк дипломатам на їхню похибку, але з цього приводу варто сказати більше. Треба сказати, що полтавський чи черкаський парубійко ще з рідної землі добре привчений до труднощів спілкування з панамі — урядниками численних контор та управлінь, тож, потрапивши у своїй справі до такої оповитої серпанком дипломатичних таємниць контори, як консулят, і зачувши довкола себе російську мову, він мимохіть перейде до неї, щоб не видатися диваком з далекого полтавського хутора, бо йдеться ж йому не про мову, а про справу.

І яка ж бо істотна різниця: парубійко говорить з дипломатом мовою сусідньої держави, а дипломат, як засвідчує Галина Левицька, не спроможний відповісти мовою народу, який представляє в Америці. Він розуміє недоречність свого становища, але не може принизитися й визнати лінгвістичну перевагу парубійка, то говорить, що той компромітує Україну. Як говорять люди — перекинув з хворої голови на здорову...

Не є таємницею, що багато нинішніх українських дипломатів навчалися у відповідних вищих школах СРСР чи починали службову кар'єру за комуністичних часів, деякі взагалі походять з родин компартійної номенклатури, то їхня українська мова теж викликає запитання...

Лист Марії – теж докір

В Нью Йорку жінки в Союзі Українок дуже гарно ставляться до „четвертої хвилі” і вже багато нових стали членками відділів. В 64-му Відділі, де я є головою, маємо три членки і дві вже є в Управі відділу. Марія Г. пише, що „СУМ воює з Плас-том”. Я була в провіді станиці і Крайової Старшини Пласту, і жодної боротьби не бачила. Навпаки, ми працювали спільно, переводячи програму на перший Конгрес СКВУ. Деякі станиці влаштовують спільні заходи. На крайових з'їздах є завжди представники обох організацій. Членами Пласту є бандерівці, мельниківці, звичайні „смертельники”, і боротьби немає. Пласт не є місцем для політичних непорозумінь.

Заклад „Свободи”, що вона вміщує статті проти „четвертої хвилі” є неслухняними, бо, наприклад, О-КА так позитивно писала про „четверту хвилю”, що наразила собі „третю хвилю”.

Про „виховання борців за волю України і жертви” наша еміграція теж може дещо сказати, бо багато з нас опинилися тут з тієї причини, що наших батьків, чоловіків, братів судили і вивозили на Сибір, звідки вони не повернулися, і не допомогли зусилля „Меморіалу” у розшуку їхніх могилок.

„Четверта хвиля”, пише пані Марія, не порушує тих справ, „бо триває, вчить дітей і нострифікує”. А що робила „третя хвиля”? Люди теж з вищою освітою — працювали фізично, зокрема жінки, щоб допомогати чоловікам, щоб лікарі, інженери могли скласти іспити. Вже добігає нашій „хвилі” 50 років в діаспорі, а наші діти говорять українською мовою і знають про своє походження, боронять добре ім'я між чужими. А скільки допомагає зараз Україні „третя хвиля”!

Про натяки „про жінок з України” дуже прикро мені говорити, бо й справді є розбиті подружжя і покинуті діти. „Скільки можна докоряти?”, — запитує Марія Г., але й сама це робить.

Христя Навроцька,
Квінс, Нью Йорк

Чому люди виїждять з України?

Я дякую Марії Г. за її лист-сповідь, і думаю, що вона ще не все написала про сучасне життя українців. Водночас дякую редакції, яка опублікувала цього листа. Мабуть, мало хто з людей, які проживають в Америці з часів „другої” чи „третьої” еміграції, має уявлення про українські будні. Щоб заробити хоч трохи грошей, кожен намагається працювати на підприємстві чи в колгоспі. Платня буває нерегулярно, а коли й заплата, то ледве 10–15 доларів за весь місяць (я подаю у порівнянні, щоб було зрозуміло). Ви можете запитати, навіщо ж вони працюють? Хоча б для того, щоб мати субсидію на оплату житла. Хто не працює, такої доплати не має, тому не може заплатити за електрику і газ.

Вдома після роботи теж не перепочинеш, бо люди тримають худобу, свині, птаство, городи — треба самим дбати про харчі. З кормами сутужно, по солому треба йти на поле до колгоспної стирти, а це кілька кілометрів вночі по снігу.

Треба грошей на одяг і взуття, а овочі чи м'ясо ніхто не купує, бо платні ж нема. Почула, що в Польщі можна продати за безцінь якісь промислові товари (був такий час). Назбирала дечого, а ще ж треба за великі гроші закордонний паспорт дістати. На кордоні черги були по 15 кілометрів, стояли до двох тижнів. Ні води, ні вбиральні серед поля... На польському базарі теж тремтиш, бо прийдуть бандити, заберуть і товар, і гроші. Ще й покалічити можуть... Поміняла злоті на долари — чужинцям не міняють, але спромоглася, везу назад, знову боюся, бо польські митники долари не випускають. Не зауважили... Привезла 150 доларів, по страшних муках. Як тепер їх найкраще використати?

То хіба можна говорити, що наші люди — ліниві до роботи? Можна ще закинути, що йдеться про другорядне... Але через такі повсякденні непорозуміння люди нервують, втрачають здоров'я і рано вмирають.

Я може б і не писала цього лис-

та, якби не відповіді Олексія Коновала на запитання анкети про діаспору, який пише: „Навряд чи „четверта хвиля” української еміграції відіграє помітну роль в Америці. Її попередники були політичними вигнанцями з рідної землі і становили відчутну інтелектуальну силу, готову до боротьби за незалежну Україну. Тепер з України виїждять чимало талановитих людей, але за океан їх ведуть зовсім інші причини”. У наведеній цитаті відчувається натяк на малий патріотизм, тому хочу додати, що емігрант з попередньої хвилі, поставлений в умови сучасного життя в Україні, вхопився б за голову і заволав: „Боже, нащо мене мати на світ народила? Бандитизм, свавільство, безвихідь...”

Звісно, треба бути патріотами за будь-яких умов. Серед українців було багато героїв. Відома самопожертва наших людей в роки Другої світової війни. І в останні роки О.Тихий, Ю.Литвин, В.Стус, В.Марченко могли б поступитися засадами і спокійно жити за комуністичного режиму. Вони обрали шлях боротьби. Але більшість людей не є героями. Так само й українці, які в роки війни скористалися нагодою втекти на Захід, здебільшого не провадили активної боротьби з більшовизмом. То хіба можна докоряти будь-кому за недостатній патріотизм? Чи тільки героїчною смертю у двобої з ворогом вимірюється патріотизм? Чи не є патріотичним вчинок жінки, яка намагається важкою працею за океаном заробити грошей для порятунку старих батьків, дітей чи сестер? І якщо тепер хтось докоряє новоприбулим за недостатній патріотизм, то нехай сам послужить за приклад і повернеться в Україну зі своїм практичним досвідом, матеріальним доробком і прагненням добудувати державу. А ми трохи заробимо в Америці і приєднаємося до нього.

Наталія Н.,
Сиракузи

ЗВІДУСІЛЬ

Клінтон — для імігрантів

Уряд Президента Билла Клінтона запропонував виділити на п'ять років 1.3 млн. доларів на повернення медичних програм і продовольчої допомоги імігрантам, які приїхали до США після 22 серпня 1996 року, коли було значно обмежено соціальні пільги. У нових бюджетних пропозиціях заплановано виділити 930 млн. дол. на повернення попередніх соціальних програм, 60 млн. дол. на допомогу продовольством, 220 млн. на дешевше медичне забезпечення дітей новоприбулих. Адміністрація перекаже 105 млн. дол. на поліпшення медичної опіки жінок і народжених ними дітей в середовищі легальних імігрантів, а 70 млн. дол. будуть передані стейтам на поліпшення праці шкіл англійської мови. Джерела фінансування цих програм будуть сконкретизовані у пропозиціях бюджету на 2000 рік.

Боротьба з п'яними водіями авт

У руках п'яних водіїв авто стає „4,000 фунтовою зброєю” — так висловилася одна із урядників організації Матері проти п'яної їзди автотом. У самому тільки місті Нью Йорк річно арештують понад 6,000 п'яних водіїв авт, з яких велика кількість є відповідальними за цілий ряд кожнорічних смертельних автомобільних випадків. З уваги на це, Нью Йорк вводить в життя свій найновіший план стосовно поборо-вання п'яних водіїв авт, конфіскуватиме авт тим водіям, яких буде оскаржено і визнано, що провадили автотом у п'яному стані.

Тільки для поляків

У Москві відбулась презентація другого тому „Катинь. Документи злочину”, в якому зібрано найважливіші документи з архівів Росії і Польщі про розстріли в СРСР 14,000 полонених польських військових старшин. Документація починається від 5 березня 1940 року, коли у Москві вирішили стратити полонених, і закінчується масовим їх розстрілом у червні того ж року. Загалом буде видано 5 томів, але тільки польською мовою. Росія пояснює це браком коштів. А може, знову таємниця від свого народу?

Загадку розв'язано

Міжнародна група науковців-дослідників повідомила на конференції у Чикаго, що загадку походження вірусу АІДС вкінці вдалося розв'язати. На базі своїх дослідів вони стверджують, що згаданий вірус має свій початок у породі мавп-шимпанзе в Африці. Однак шимпанзе з тим вірусом живуть і не хворіють від нього, тому науковці сподіваються, що їхнє відкриття у майбутньому допоможе поліпшити теперішні заходи лікування АІДС в людей. Крім того, вони вірять, що з часом їм вдасться знайти ефективну вакцину проти вірусу АІДС.

Коментар редакції

У наведених вище листах порушуються певні питання, які потребують коментаря. Читачі непокояться: чи треба було публікувати лист Марії? Чому він не прокоментований відразу? Чому вона не називає свого прізвища?

Наша газета не має жодної ідеологічної цензури, і кожен читач має право висловити на її сторінках свої думки. Негайний коментар до опублікованого листа був би, з нашої точки зору, спробою нав'язати читачам думку редакції, тож годилося зачекати, доки самі читачі відгукнуться на публікацію, що ми й зробили. Автор має право не розголошувати свого прізвища чи адреси, але повинен застерегти про це редакцію, подавши відомості про себе тільки для внутрішнього вжитку. Сьогодні ми знову подаємо листа, на називаючи прізвища авторки, тому що добре уявляємо собі, як почувалася б Марія, якби нинішні зауваження були б адресовані їй із зазначенням прізвища!

Щодо відгуків на лист Марії Г. змушені сказати, що ми очікували не стільки критики на її адресу, скільки продовження порушеної нею теми. Уявіть собі ново-прибулу жінку, яка вже влаштувалася в Америці і має певне уявлення про життя місцевої української громади. Їй, як і давніше прибулим, властива критична оцінка реалій життя. Тому Марія, коли зауважила, що дехто не розуміє причин зростання еміграції з на-решті незалежної України, скося дивиться на ново-прибулих, попросила цих добродіїв: „Станьмо братами! Скільки можна докоряти?”. Щоб не бути голослів-

ною, вона навела кілька особистих спостережень, які не мали, звісно, узагальнюючого характеру, але, на її думку, додавали піску в триби громадського життя.

Між іншим, при будь-яких непорозуміннях мудрі люди саме так і чинять — спершу з'ясовують взаємні претензії, а потім їх погоджують. Тим часом дехто з наших читачів не пройнявся тривогою Марії про мир і злагоду між „хвилями” української еміграції, а страшенно образився: як це новоприбула жінка має сміливість радити щось давнім мешканцям Америки? Не-хай попрацює, як ми колись, а тоді вже вчить, як треба жити! Але ж Марія не заздрить, не докоряє, вона про-сить: станьмо братами! Не „станьте”, а „станьмо” — тобто з усіх боків простягнімо руки братерства, неза-лежно від давности перебування в чужій країні!

Люди, які не жили в СРСР (або жили мало), не ма-ють достатнього уявлення про той повсякденний, пля-номірний, зусібний тиск, який було застосовано до звичайних людей. Стара команда залишилася при владі і зберегла старі методи управління. Тож чи варто дивуватися, що знесилені люди прагнуть не тільки по-ліпшити своє матеріальне становище, а й пожити по-людськи?

Ми дякуємо нашим читачам за численні й ґрунтов-ні листи. Вони засвідчують, що Марія порушила бо-лючу тему. Прислухаймося ж до її заклик: „Станьмо братами!” й поведімо мову про те, як досягнути того, щоб окремі хвилі української еміграції до Америки стали тим повноводдям, з якого черпатимуть радість і користь як діаспора, так і Україна.

Рубрику „Хвиля до хвилі” веде ред. Левко Хмельковський

Дорогі діти!

Оце приходять до Вас уже третя „Веселка”. Чи прочитали Ви дві, що прийшли були давніше? Якщо прочитали — то й добре. А якщо не прочитали — то візьміть у руки цю та пробуйте читати. Якщо Вам це важко — просіть маму чи тата, чи бабусю, щоб вам допомогли. А що більше будете читати — то й легше це буде Вам вдаватися, та й цікаво стане. Що там таке написано для Вас?

Ось уже лютий-місяць. Минуло вже давно свято Святого Отця Миколая, і Різдво з ялинкою вже пройшло, і Йордан, або Водохреща, вже пройшла, і річниця 22 січня, і річниця бою під Крутами, вже приходять близько свято Стрітіння. Ой, як багато сталося за той час! Чи ви знаєте про кожне свято, про кожну річницю, чому ми їх святкуємо? Якщо не знаєте, спитайте у старших. Вони знають і радо Вам пояснять. Ану, спробуйте! Так будете знати багато цікавого, чого Ваші товариші в англійській чи

французькій школі не знають.

А тепер — самі бачите, на дворі зима. Хіба що ви живете десь в Австралії чи в Південній Америці — тоді у Вас літо. Але там, де живе найбільше наших читачів — там тепер сніг і лід. І Ви можете ковзатися на ковзанах по льоду, їздити на лещатах та саничках, малювати у снігу „ангелів”, а може і діда-снігура збудуєте. Це дуже весело, і трапляються при тому цікаві та веселі пригоди. Якщо Вам щось таке цікаве чи смішне трапиться — напишіть про це до „Веселки” — ми радо помістимо!

Отож ж — чекаємо Ваших листів! Чи не гарно буде, коли Вашого листа прочитають усі тисячі читачів „Свободи”, всі великі та малі!? Спробуйте!

Редакція „Веселки”

Листи посилати на адресу редакторки:

L. O. Schur,
776 Sunninghill Ave.
London, Ont. N6H 3L8, Canada.

Дарія Криштанович

Чи ти гірший за котика?

Павлика навчала мати
Рідну мову шанувати:
— Глянь круг себе, любий сину,
На звірята і тварини.
Всі вживають свою мову
Без найменшого призову.
Бровко гавкає: Гав, гав!
Мурчик м'явкає: М'яв, м'яв!
Качка каже: Квак, квак, квак!
Й каченят навчає так.

Котеня на підвіконні
Каже Павлику спросоння:
— І я м'явкаю тихенько
До ріднесенької неньки.

А вона мені за те
Молочко дає смачне.
О, я б з голоду пропав,

Якби гавкати почав!
З братіками я мурочу
По-котячому охоче
Мурочу й до тебе, друже,
Бо тебе люблю я дуже!

ПОЯСНЕННЯ СЛІВ:

ЧИ ТИ ГІРШИЙ ВІД КОТИКА?

ШАНУВАТИ — to honour
ТВАРИНА — creature, animal
ПРИЗОВ — call, encouragement
КАЧКА — duck
СПРОСОННЯ — half-asleep
ОХОЧЕ — willingly

ДІД-СНІГУР

МІТЛА — broom
БЕЗУПИНУ — without stopping
ЖВАВО — lively
СТЕЖКА — footpath
ЗАСИП — snow drift
ХОРОШИЙ — nice, good

ПРИВІТ МИШКИ-ГРИЗИКНИЖКИ

ВІДЗНАЧУВАТИ — to honour
ГЕРОЇНЯ — lady hero, heroine
ЗАСЛУГОВУВАТИ — to deserve
НЕБЕЗПЕЧНО — dangerously
ВОРОГ — enemy
В'ЯЗНИЦЯ, ТЮРМА — prison
ОПІКУВАТИСЯ — to take care of
ЗВИЧАЙНО — usually
ІМЕНІНИ — patron saint's day
УРОДИНИ — birthday
ЛЕЛІЯ — lily
МРІЯ — dream
ЦУРАТИСЯ — to dodge, to be ashamed of
ПОДИВ — wondering, surprise

Привіт Мишки-Гризикнижки бабусі Ірині

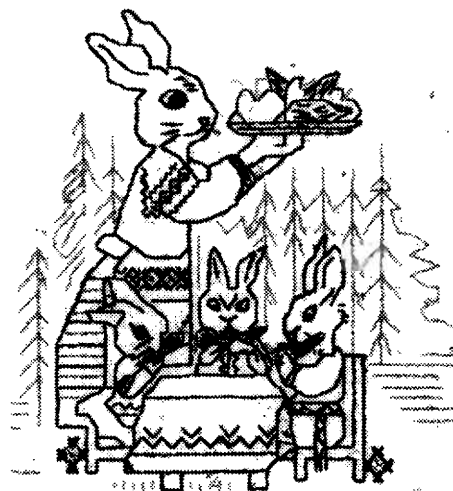
Дорогі читачі „Веселки”! Мене Ви вже знаєте: я Мишка-Гризикнижка. А хто така „бабуся Ірина” — це я Вам зараз розкажу.

Вона — не з казки. Вона таки справді живе в Україні, в місті Бориславі. Кожну бабусю треба шанувати — це Ви знаєте? Але чому шануємо бабусю Ірину ще більше — і

чому якраз тепер? Бо саме недавно її відзначували всі жінки в цілому світі, як „героїню світу”. Невже, подумаєте — „цілого світу”? А так! Жіночі товариства цілого світу вибрали сто жінок з різних народів, які заслуговують на таке ім'я. Хто такий герой чи героїня — це ви знаєте. Це людина, яка вчинила якесь дуже велике діло, яка не боялася нічого, а завжди робила добро, навіть, коли це було дуже небезпечно. Таких людей на світі небагато, ось, як бачите, вибрали їх тільки сто, а між ними нашу українку, бабусю Ірину Сенік. Що ж вона таке зробила? Не знаєте? А може, десь таки Ви чули? Її тримали вороги України, большевики, тридцять років у в'язниці. Тридцять років?! Подумайте! Один шкільний рік такий довгий, а то тридцять, завжди замкнена, без вакацій, здалека від всіх своїх рідних... Тримали її за те, що вона українка, що любить Україну і хотіла, щоб Україна була вільною. І сьогодні Україна вільна держава, це ви знаєте. І бабуся Ірина знов у своєму Бориславі, опікується дітьми-сиротами, і пише казки та віршики для дітей. Незабаром десь і надрукують таку книжечку „Казки Бабусі Ірини” — тоді Вам більше про неї розкажу. Бо дітей бабуся Ірина дуже любить, і навіть, коли була в тюрмі, вишивала для них книжечки-обра-

зочки та посилала знайомим дітям. Отакий один образок із зайчиками — бачите тут.

Бачите і саму Бабусю Ірину. І якщо схочете написати до неї та привітати, то ось маєте її адресу: Ірина Сенік, Україна, м. Борислав, Львівська область, вул. Тернавка 52-5, 293760. Напишіть таке привітання, як пишемо звичайно своїм батькам чи бабусі на іменини, на уродини, на свята. Напишіть — і буде радість і Вам, ще більша — бабусі Ірині!

А покищо — я, Мишка, кажу Вам „до побачення” — до нового числа „Веселки”! А оце Вам віршичок-молитва, що написала бабуся Ірина:

Матінко Божа,
Вкраїни княгине!
Моя молитва
До Тебе лине.
Тобі складаю
Серця-лелії,
Щоби сповнились
Батьківські мрії.
Щоб виростили
Скоріш наші діти.
Щоб не пурались
Знань та освіти.
Щоб збудували
Міцну Державу,
На подив світу,
Батькам — на славу!

Дід Снігур

Хто це стукає: — Гур-р, гур-р! —
У віконце? — Дід Снігур.
Ще й говорить так тихенько
Діточкам, що сплять чемненько:
Я на вулиці всю днину,
Все мітлою безупину
Змітав вліво, змітав вправо,
Білий сніг весело, жваво,
Щоб ви стежку добру мали,
Щоб у засипи не впали.
А скажіть, чи вчора, прошу,
Й ви вчинили щось хороше?

„ВЕСЕЛКА” — сторінка для дітей.
Редагують: Українські працівники літератури для дітей і молоді.
Редакційна Колегія: Леся Храплива-Щур, Олександра Ковалик, Валентина Родак, Леся Шанта, Дарія Криштанович-Бродгед, Віктор Павленко, Петро Цехош.
Листи та матеріали надсилати до редакції „Свободи”.
Заставка-наголовок і віньетки Оксани Бошко.

СВІТЛО "Вечерніць Сербоні Камни" в Нью Йорку

субота, 13 лютого, 1999 • Marriott Glenpointe Hotel

Лариса Богданович

Христини Горбальюк

Лариса Анастасія Гурин

Оксана Трена Зук

Катруся Адријанна Дурбак

Огаріка Кошарюк

Наталіка Стеодора Кравчук

Катруся Наталія Кузьмович

Вікторія Меланія Раковська

Ксенія Рибак

Оксана Юліяна Головачак

Устя Зоряна Шарнавська

Пам'ять Василя Симоненка...

(Закінчення зі стор. 1)

найплідніше й найдовше працював Василь Симоненко. Незадовго до його смерті молодіжну газету закрили, і Василь став черкаським кореспондентом київської „Робітничої газети”. Звісно, музей Василя Симоненка годилося б відкрити

Біля поета торік поховали його стареньку маму.

там, де була „молодіжка”, але за-попадливі перебудувники старого міста на соціалістичний кшталт зруйнували усі давні будівлі. Музей відкрито в будинку обласної газети. Колись ця будівля височіла над вулицею, але тепер над нею виріс велетенський „бункер”, де мав бути обласний комітет Комуністичної партії, якби КПСС не втратила свою провідну роль. В музеї зібрані книги, речі Василя Симоненка, а також картини та інші деталі, які характеризують його добу. За робочим столом боляче бракує Василевої постаті в хмарі сигаретного диму. Музей відвідує багато молоді, для якої поет став символом борця за вільну Україну.

За робочим столом бракує постаті поета.

Іменем Василя Симоненка назвали також колишню Театральну вулицю в центрі Черкас. Пам'ятну таблицю виготовляли ще за комуністичної доби (спершу тривалий час Василь Симоненко взагалі був викреслений з хроніки міста, але пізніше комуністи збагнули, що заборона тільки посилює популярність поета, тому на ній зазначили, що покійний був видатним українським радянським, щоб не вважали його „буржуазно-націоналістичним”) поетом, але про всяк випадок не вказали періоду його короткого життя, бо ще люди почнуть розпитувати, чого він жив так мало.

Ці дати береже камінь на могилі поета, біля якого минулого року

з'явилася дерев'яна пірамідка, помальована у червоний колір (ознака її казенного походження) на могилі Василевої матері, Ганни Федорівни Щербань. Вона пережила сина на чверть століття, сповнених численних принижень, постійних злиднів і гіркоти непоправної втрати. І тепер, в

Колишню Театральну вулицю названо іменем Симоненка.

присутності цієї скромної могили, по-новому читаються слова на камені:

Можна все на світі
вибирати, сину,
Вибрати не можна
тільки Батьківщину.
Олександр Костирко,
м. Черкаси.

ПОГЛЯД У ДУШУ

Зима в Україні

Зима цього року така, як і торік, розхняблена і сумна. Небо зрідка провалюється мокрим снігом, дощем і хурделицею на посірілі від часу і зими будинки, на порепані дороги, на людей, що квапляться на службу, й на тих, хто на службу вже не спішить, а на базарах і базарчиках кутає від негоди свій крам у пластикovu плівку і дурить дошкульний холод, запихаючи до шафок старі гірчичники.

Найпевніше зима розстеляє свою похмурість в місті. Вона вкладає більше прохання в очі жебраків, що притулили свій прохальний бізнес на хіднику, і додає виразності словам приятеля, якого зустрів на тому ж таки хіднику, що „надо свалівать”. Взимку, кажуть, вправнішають кишенькові злодії і драгівливають вимагачі, від неї голоснішають депутати у радіо і тихішають бездомні коти у підвалах, від неї піднімають голос ті, що за комуністів, і нишкунці ті, кому однаково, вона тлумить надію і родить неспокій. Світанки тепер пізні і день родиться мало не в муках. Зранку найгомікші — діти. Над ними безсилі треба варварської похмурості, навіть якщо малі про неї й знають. Вони вихором носяться попід школами і на сусідніх дворищах, прокладаючи собі дорогу сміхом, гуком, лайкою і петардами. У цих гонах вони впину не знають.

Вечоріє мало не по обіді... Довгі, як упряж, зимові вечори збирають біля телевізорів сім'ї. З екранів сіється звабне західне життя, яке у батьків-пенсіонерів породжує напівцікавість, а у малозаробітних молодиків — сумне зітхання, у безгрішних дівчат — лютість. Емоції майже не змінюються, коли в новинах йдеться про рідне

— колишніх і теперішніх вождів, їх улюблені фінансові інституції та краї перебування. Притомившись від побаченого, родина йде спати.

Зимові сніги є іншими. Вони огортають швидше і дають додивитись свій фільм до кінця. Кіно, як майже завжди, — про життя, в якому — сонце й літо, вчасна платня, багаті врожаї, соціалістичне змагання, перше кохання, доранне застолля, молоде буття. Іншим сняться далекі подорожі.

Вночі не тихо, вночі — мертвлено тихо. До болю рідне — аніше шерх — володів ніччю, яка не озивається ані гудінням авта за вікном, ані міліцейською сиреною, ані сімейною пересваркою за стіною. Вона мовчить. І життя на ранок будиться тихо і спроквола, і ніч відпускає неохоче, вона тепер — нескороминушна, така ж як і вся оця зимова пора.

Олексій Опанасюк,
Київ-Житомир

Фотоетюд Олександра Костирка

На екрані уяви

На моєму уявному телевізорі само життя змалювало різноманітну зимову програму. Одні образи — кольорові, виразні, ясні, інші — пригашені й прив'язані від довгого, химерного життя, якого головним оператором є сам Господь.

До появи уявних ескізів потрібно кімнатної тиші, отої фізичної тиші, яку важко знати в метушливий різдвяний час. Крім фізичної тиші, треба спокою душі, треба втихомирення серця, яке чомусь саме в різдвяний час голосно вистукує розколикане, болоче стакатто. Сідаю у старе крісло, вмикаю уявну програму і на малому човні пливу в далеке дитинство.

Є на Лемківщині, в отій казково-страдницькій країні, де біла струця була лише раз, на Різдво, де капуста з горохом, біб і вареники з темного борошна, суш і кутя були отими присмаками, що на них завжди чекали діти. Риби в Яліні не було, був тільки оселедець, що його продавав у малій крамничці рудий Йойна.

Ви простіть мені, заможні сусіди — волиняки, подоляни, сокальчани і багата колись Україна, яким білий хліб і до хліба з'являлися на столі упродовж цілого року. Я веду мову за село Ялин, чотирнадцять кілометрів у напрямі Березова, де височенні ялиці, що наздоганяли хмари, дали назву селу. Ах, ще вівсяний пляцок! Бувало, що лемкам нестало хліба, тоді оті плячки-„ошипки” рятували голодних. Не забувайте, прошу, що на вівсяних плячках вирости колись Митрополит Степан Сулик, Володимир Кубійович, поет Богдан Антонич, мистці Черешньовський і Никифор з Криниці.

Але вернімося до телебачення уяви. Мені сповнилося три роки життя. З нетерпінням заглядаю крізь невеликі вікні приходства — прийде янгол і принесе ялинку, чи пройде мимо хати і за мене (на цей раз), забуде? Всі чекаємо на небес-

ну красуню („деревце”), і батько, і мати, і старша за мене сестра Дарка і Ганя з нами чекає. Вона сирота — поплакує, обтирає дрібненькі сльози, що скапують перлами на гердан. Мама в новенькій блюзці, батько у довгій чорній сукенці з дрібними чорними гудзичками.

— Це не сукенка, — каже мені сестра, — тато сьогодні в реверенді.

— Що таке реверенда — я ще не знаю...

Аж ось і дзвіночок дзвонить. Всі кидаємось до другої кімнати, а там серед блиску свічок, серед бенгальських вогнів стоїть чудовий подарунок з неба. Ще тремтять гілочки ялинки, але янгола вже не видно, йому спішно.

— Тагу, візьми мене на руки, я хочу бачити янгола, того, що на самому верху.

Маленькими рученятами торкаюся золотого пташка з райдужним хвостиком, торкаюся павучків, горішків і тістечок небесних із зіркою і цукерків у срібних папірцях. Все оте крутиться в дитячій малій голівці, свічки пахнуть, так дуже пахнуть, і я, пригорнувшись до батька, сповнена різдвяним щастям засипаю у нього на руках...

Чи варто натискати на ще якусь кнопку мого уявного телевізора? Ні, ні, не варто. Усі інші спогади здебільша сумні, здебільша невеселі. Я відсуваю телевізор у найдавший кут кімнати. Сама занурююся у тишу спогадів, і тільки той єдиний колач, плетений руками мами, все ще миготить на екрані уяви.

Іванна Савицька,
м. Чикаго

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

НОВІ ВИДАННЯ

Книга про Івана Світличного

А взагалі, нова книга „Доброокий (Спогади про Івана Світличного)”, яка нинішнього року вийшла в світ у київському видавництві „Час”, розповідає не тільки про Івана Світличного, а про увесь рух „шестидесятників”, бо неможливо відділити одну людину від її однодумців. Це вже зараз ми можемо назвати явище „шістдесятників” — рухом, зрушенням. А тоді, думаю, більшість українських інтелігентів, які прилучилися до цього відродження, повірила, що скінчилися похмурі часи репресій, і тепер можна бути самим собою. Вони такими й стали — говорили і писали правду, виголошували ще учора небезпечні жарти, спілкувалися, не остерігаючись „стукачів” за спільним столом.

Чи вони були першими? Точнісінько так само розквітла українська культура після закінчення самодержавного правління наприкінці 20-их років. Зазвучала українська мова, розгорнулася „українізація” державного управління, літератори та історики заявили про свій непересічний талант. Сталін на зустрічі з українськими письменниками наприкінці 1929 року турботливо цікавився, який говір — полтавський чи галичанський — має стати основою української літературної мови. Письменники повірили у його турботу. І весняний цвіт нації було розчавлено жорстокою рукою нового самовладдя. Ще раз жорстокого удару по красному письменству було завдано після відновлення комуністичного правління в Україні в роки Другої світової війни.

„Шістдесятники” не могли не знати про ці уроки, але були людьми інтелігентними, а таким притаманна віра у справедливість навіть з боку „єдиної керівної і спрямовуючої сили” — КПСС. Тим більше, що партія сама проголосила каяття у помилках свого вождя і цим спровокувала відому „відлигу”.

Іван Світличний постає у спогадах одним з мільйонів своїх ровесників. Звичайний сільський хлопець, обдарований схильністю до науки і ремесла, як то здавна водиться серед українських парубків. Мабуть, його сила була саме у такій спільності з усім народом. Коли російські інтелігенти — „народники” одягли чумарки й рушили пробуджувати народ. Це їм не вдалося, вони стали жертвами самого народу, бо були з іншого середовища, з іншого „тіста”. Іван Світличний не мусів прилаштовуватися до свого народу, бо він походив з нього, був його часткою і уособлював надії свого народу, навіть якщо більшість українців сама ще до цих надій не прокинулася... І тому він був таким незалежним на допитах, тому не поступився засадами свого світобачення, бо у його особі допитували весь народ, а інші засади були для нього неприйнятні.

Сьогодні ми назвали полеглих героями. І це справедливо. Але люди ставлять героїв на постаменти і вже не вважають їх смертними, підносять над власним життям. А Іван Світличний постає з книги спогадів зменою людиною, яка шукала і страждала, любила і сподівалася... За що його замучили? За що і навіщо зламали життя на рідній землі тисяч здібних укра-

їнців? Поряд з тими, хто терпів за дратами таборів, були незлічені маси інших, які не мали змоги мати всебічну, сучасну освіту, удосконалювати свій талант, мати свій голос в науці і культурі. Університет змушував вивчати науковий комунізм, науковий атеїзм, твори „клясиків” соціалістичного реалізму... Тепер ми переконалися, що наша вища освіта було переважно фікцією. Спроби вийти за межі цієї фікції, прочитати щось справжнє суворо перепинялися. Тим більше спроби мати думку, як це було із Світличним.

Золота медаль у школі, диплом з відзнакою в університеті, аспірантура Академії Наук — чи це не блискучий початок творчого життя? Якщо догоджати... Заборона професійної діяльності, арешти, ув'язнення, туберкульоз, тяжка інвалідність, передчасна смерть — помста режиму за власний шлях в науці про літературу, за „недогджання”.

У книзі вміщено спогади відомих нині в Україні людей — Михайлини Коцюбинської (вона й редактор видання), Івана Дзюби, Євгена Сверстюка, Михайла і Богдана Горинів, Василя Стуса (уривки з листів), Леоніда Плюща, Ігоря Калінця, Семена Глузмана (йому належить також вступне слово), Лева Копелева, Лариса Скорик, Опанаса Заливахи, Світлани Кириченко, багатьох інших (я налічив 73 прізвища). Серед авторів — сестра Іванова, Надійка Світлична, і дружина — Леоніда (вони також упорядкували книгу, а Надія ще й склала на комп'ютері). Багатьом з цих приятелів, знайомих, сподвижників Івана Світличного випало пройти тернистий шлях таборів, заслання. Вони мають право на суд і їхнє судження про Івана Світличного виявилось високим.

Василь Стус писав до Надії Світличної: „Шлях нам був тяжкий. У іншому смислі (життєвого справування) ми (я, принаймні) теж не безгрішні. Але — дав би Бог, щоб побільше людей були такими грішниками, як ми. Будемо сподіватися на це, Надійко, на те, що той стіл уже тужить за нами, що він уже змайстрований, а тільки ми — забарилися до нього. О, Іван — то моя любов найбільша!”.

В Україні ще не так добре знають про „шістдесятників”. В Америці про них знають далєбі більше. Тому значення книги про Івана Світличного незмірно зростає не тільки тому, що перед її читачами постає людина, яка має завжди бути в історії української літератури, але й відкриваються долі її ровесників, яким судилося стати подвижниками Українського Слова. Наклад книги (5 тисяч примірників), на жаль, замалий для великої України. Але добрий читач завжди знайде добру книгу. Так має статися і з доброю книгою про „доброокого” (так назвав Івана Світличного Василь Стус).

„Доброокий (Спогади про Івана Світличного)”. К., Вид-во „Час”. 1998. 572 стор. з ілл. В серії „Українська модерна література”.

Книгу можна придбати за 25 доларів (поштою витрати включені) у Надії Світличної: 29 Sandford Terrace, Irvington, N. J. 07111, Tel.: (973) 371-6361.

Левко Хмельковський

Коли ж?..

(Закінчення зі стор. 12)

солідарності і завзяття не буде успіху. Найвищий час взятися всім за розум, бо корінь нашого народу ще не пошкоджений і може виростити нові гілки та вродить нові плоди. Ще є прикмети, які дрімають у нашій знедоленій народі і чекають на дзвонарів, на бдителів, на добрих священиків, на мудрих і чесних провідників, на українських патріотів і на всіх нас, щоб взятися до державотворчої праці.

Сучасний київський письменник

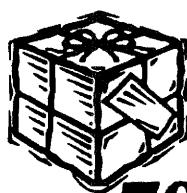
Павло Глазовий написав молитву, яку нам усім слід промовляти:

*Милій Боже! Борони нас і храни.
Як дитину Україну пригорни,
Нерозумних нас на розум наверни,
Як нам вийти із недоли та біди.
Захисти нас від сваволі і хули,
Щоб ми вільними
і сильними були,
Від сучасних
до грядучих поколінь.
Нині і присно, і во віки віків Амінь.*

Бога взивай, а рук прикладай!

Д-р Євген Стецьків

Пакунки та долари в Україну

\$ 0. 69 lb*

\$ 1.89 lb*

79

с LV при пересилці через UPS

* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка доларів.

Доставка американської готівки

в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

КРАЙОВА УПРАВА

БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УД УНА в США

повідомляє членів, родини і громаду про можливість спорудження на Меморіальному Цвинтарі Ляцьке-Червоне, Золочівщина, Україна

СИМВОЛІЧНИХ ХРЕСТІВ

у пам'ять кол. вояків Дивізії „Галичина” — їхніх батьків, братів, рідних, друзів, знайомих, що в липні 1944 року віддали своє життя на брідських полях в боях за волю України.

На кожному хресті буде табличка з особистими даними поляглого вояка: ім'я, прізвище, дата народження, військова ранга.

Кошти спорудження одного хреста 100 ам. дол.

Бажаючих проситься пересилати на адресу Братства „Броди-Лев” заяву, потрібні дані, і чек виставлений на: Brody-Lew, Inc. Спорудження символічних хрестів почнеться весною 1999 р. і його буде координувати Крайова Управа Галицького Братства у Львові. Після спорудження, родини одержать підтвердження/грамоту з відповідними даними.

ЗАЯВА НА СПОРУДЖЕННЯ СИМВОЛІЧНОГО ХРЕСТА

(виповнити друком)

Ім'я і прізвище вояка поляглого в липні 1944 р. на брідських полях _____

Дата народження _____ день-місяць-рік

Місце народження _____

Військова ранга в Дивізії _____

Ім'я, прізвище й адреса особи, що складає заяву (виповнити латинкою) _____

Підтверджую правдивість даних _____ дата _____ підпис _____

Адреса: „Brody-Lew”, Inc. PO Box 261, Cooper Station, New York, NY 10276

Будемо вдячні за додаткові пожертви на упорядкування цвинтаря.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ...

(Закінчення зі стор. 7)

Кузьо, В. 277 і О. Марущак, В. 82.

По 8 членів здобули: О. Дольницька, В. 434, М. Гентош, В. 305, П. Когут, В. 56 і радна УНС Т. Мороз, В. 465.

По 7 членів здобули: М. Дяківський, В. 161, Е. Гулич, В. 12, М. Пилип'як, В. 496, Д. Пригода, В. 200, П. Шевчук, В. 13, З. Зарицька, В. 327 і контролер УНС Я. Завійський, В. 155.

По 6 членів здобули: Ю. Гуглик, В. 259, Л. Гардінк, В. 206, О. Лаврин, В. 175 і контролер УНС В. Пастушок, В. 231.

По 5 членів прислали: Дж. Боланд, В. 409, Ю. Кресина, В. 382, Й. Гаврилук, В. 360, Г. Горбатий, В. 414, В. Крувич, В. 266, М. Кульчицька, В. 8, Е. Матіяш, В. 120, О. Скібський, В. 285, М. Сверида, В. 316 і Г. Татарська, В. 94.

Десять секретарів зорганізували по 4 члени, двадцять по 3 члени, тридцять чотири по 2 члени і шістьдесят дев'ять по одному членові.

В окружній статистиці перше міс-

це припало Окрузі Північного Нью Джерзі, яка здобула 132 члени на загальну суму 1,963,116 дол. і виконала квоту на 120 відсотків.

Дві Округи Вунсакет і Бостон виконали свої квоти на 110 відсотків, а Округа Олбані на 92 відсотки. Округи Коннектикат і Нью Йорк виконали свої квоти на 89 і 88 відсотків. Округа Шамокін виконала свою назначену квоту на 78 відс., Дітройт на 70 відс., Чикаго і Монреаль — 67 відс., Піттсбург — 64 відс., Округа Центрального Нью Джерзі — 62 відс., Округи Баффало і Аллентаун — 60 відс., Сиракузи — 57 відс., а Округа Вілк Бери на 50 відс.

Дев'ять Округ зреалізували свої нараховані квоти нижче 50 відсотків. До організаційної праці включилося 161 відділів, а 101 відділів було неактивних, секретарів тих відділів просимо доложити всіх старань, щоб оживити їх активність.

Всім секретарям і відділовим організаторам щиро дякуємо за гарні осяги у 1998 році і просимо далі мати на увазі добро і ріст членства УНСОюзу.

Пам'яті союзовця Петра Крутиголови

Сумна вістка: 3 грудня 1998 року у Брантфорд, Онт. відійшов у вічність св. п. Петро Критиголова — секретар 466-го Відділу УНСОюзу у Брантфорд, Канада, делегат 34-ої Конвенції Українського Народного Союзу в Торонто.

Народився він 14 червня 1919 року в селі Хатки (сьогодні Надричне, біля Зарваниці), Тернопільського району, Тернопільської області, при ріці Стрипі. В молодих роках активно працював у селі в читальні "Просвіта". В 1937 році вступив у ряди підпільної Організації Українських Націоналістів.

В 1944 році обставини змусили його залишити рідну землю і виїхати до Німеччини, де він працював шевцем. Відтак копав окопи до кінця війни. Після війни перебував у таборах Лібеку і Гайденау.

В 1947 році переїхав до Канади у Капскейсінг, де працював лісорубом. Переїхавши до Брантфорду, Петро включився в громадське життя, був членом та основником Спільки Української Мо-

лоді. Теж був членом та основником Ліги Визволення України.

Після довгої недуги Петро Критиголова упокоївся в Бозі, прийнявши Святі Тайни, 3 грудня 1998 року. Похорон (7 грудня) з трьома Панахидами відправив о. Б. Чолій з церкви св. Івана Хрестителя. Покійний залишив у глибокому смутку дружину Анну, доньку Катерину з зятем Патриком, сина Зенка з невісткою Марією, п'ятеро внуків: Скота, Адама, Матея, Стефанію і Джесси, ближчу і дальшу родину в Україні.

На тризні Юрко Дем'янів проголосив збірку, замість квітів на свіжу могилу св. п. Петра. Збірку провели друзі Олекса Блистів, Василь Вівчарук — на поміч людям, що потерпіли від повені в Закарпатті, і на часопис „Гомін України”.

Поручаємо душу Петра Крутиголови вашим молитвам.

Вічна йому пам'ять!

Приятелі покійного

КОМУНІКАТ СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ КОМБАТАНТІВ В США

Щоби не поширювалися різні неправдиві поголоски про добровільний виступ Товариства Колишніх Вояків УПА із системи Суспільної Служби Комбатантів в США (ССК), Управа ССК уважає за відповідне повідомити всіх зацікавлених про факт, котрий заіснував на кварталному засіданні ССК 24 червня 1998 року у Філадельфії.

На засіданні були присутні представники слідуючих комбатантських організацій: ОБВУА, І-а УД УНА, Об'єднання Колишніх Вояків УПА і Товариства Колишніх Вояків УПА.

Представник Товариства Колишніх Вояків УПА Михайло Ковальчин зробив усну заяву, що Товариство Колишніх Вояків УПА добровільно виходить із системи ССК з датою цього засідання, тобто 24 червня 1998 року. Цю усну заяву (доказ: звукозаписна стрічка) в присутності всіх представників організацій членів ССК Управа ССК уважає правосильною і зобов'язуючою та рівнозначною із заявою на письмі.

Про свій добровільний вихід із системи ССК, зроблений в порозумінні з Головною Управою Товариства Колишніх Вояків УПА, ця Управа повинна була повідомити до 30 днів Управу ССК і всі комбатантські організації члени ССК. Головна Управа Товариства Колишніх Вояків УПА зігнорувала цю формальність, як незобов'язуючу, чи непотрібну.

За правдивість заяви Управи ССК в цьому комунікаті свідчать своїми підписами присутні на засіданні представники комбатантських організацій.

І-а УД УНА:

В. Сімків — голова
Я. Качай — діловод

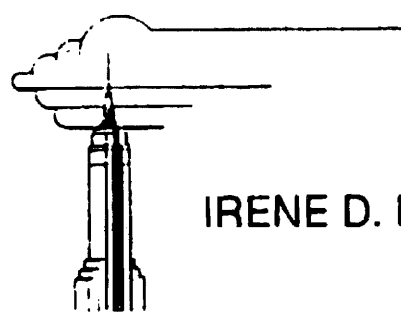
Об'єднання УПА:

Ю. Котляр

ОБВУА:

О. Левицький
О. Білевич
О. Труш — голова

Копії: Архів ССК — 3. Завадович

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**
DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України. До вибору 99 візців хусток! А також фірмове шкіряне зимове взуття від \$35.

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free: 888-339-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-373-8783

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

**ДЛЯ КРАЩОГО
ЗАВТРА
ОЩАДЖУЙТЕ**

**В НАЙСТАРШІЙ ТА НАЙБІЛЬШІЙ УКРАЇНСЬКІЙ
КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ В СВП
САМОПОМІЧ В НЬО ЙОРКУ**

ОЩАДНИСТЕВІ КОНТА,
ТЕРМІНОВІ СЕРТИФІКАТИ,
ИНДИВІДУАЛЬНІ ПЕНСІЙНІ КОНТА,
ЧЕКОВІ КОНТА

**ВИЩА
ДИВІДЕНДА,
ЗАРАХОВУВАНА
ДЕННО**

**АТМ КАРТКИ
ПРЯМІ ВКЛАДИ**

***НЄМАЄ МІСЯЧНИХ ОПЛАТ,
ДОСТУП ДО СВОЇХ ГРОШЕЙ
24 ГОДИНИ ДЕННО,
7 ДНІВ В ТИЖДЕНЬ**

Ощадності забезпечені федеральною агенцією NCUA до \$100,000. Пенсійні конта IRA забезпечені особно до \$100,000. Наш сильний капітал є додатковою охороною всіх членських ощадностей.

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Kerhonkson Branch: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446

Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Outside NYC call toll free: 1-888-SELFREL

**ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА
ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!**

Нові успіхи юного шахіста України Руслана Пономарьова

Недавно 15-річний український гросмайстер Руслан Пономарьов з м. Краматорського, Донецчина, брав участь у шахових супер-турнірах, що пройшли в Бельфорі, Франція, і Гастінгсі, Англія, в яких здобув відповідно друге, друге і шосте місця. Нижче подаємо підсумки цього супер-турніру.

1. Іван Соколов (Боснія) — 7.0 т.
2. Джон Еммс (Англія) — 5.0
3. Руслан Пономарьов (Україна) — 5.0
4. Метью Садлер (Англія) — 5.0
5. Джонатан Спілмен (Англія) — 5.0
6. Сергій Шипов (Росія) — 5.0
7. Антоні Майлс (Англія) — 3.5
8. Джеймс Пласскет (Англія) — 3.5
9. Лоран Фассіне (Франція) — 3.5
10. Михайло Салтаєв (Узбекистан) — 2.5

В дорозі до Краматорського Руслан зупинився в Києві, де в приміщенні Спілки журналістів України його зустріли численні представники преси, радіо і телебачення. Його відповіді на численні запитання вмістила київська „Спортивна газета”. Ось характерний уривок: „Щодо пропозицій, то вони мені казали, що як буде важко в Україні, щоб я переїжджав жити до них. Вони гарантують гарні умови”. — І що ти їм відповів?

„Те, що я народився і виріс в Україні, дуже люблю цю землю, мову, звичаї мого народу. Тут живуть мої батьки, сестра, рідні, друзі. Тепер у мене є спонзор — кондитерський концерн „АВК”, який мені дуже допомагає в усьому. Також мене спонзорують „Данко”. Все йде добре і я нікуди не збираюся з України їхати...”

„Живеться непогано, але...”

В наших давніших замітках ми згадували про масові втечі українських спортових талантів в різні країни світу, де вони шукали кращої долі. Наше ставлення до цього, звичайно, було негативне. Ми не засуджували „втікачів”, що заради хліба для себе і своїх рідних, їхали за кордон, за контрактом, залишаючись українськими громадянами, поверталися на Батьківщину і продовжували служити їй. Але ми гостро критикували тих „перебіжчиків”, що опинилися в Росії, швидко зреклися громадянства України і стали „москалями”. Виховані і вишколені в Україні, вони тепер стали звичайними слугами північного сусіда, приносять спортову славу Росії.

Знаємо і про таких спортсменів і спортсменок, що заради кращої долі одружувалися чи виходили заміж за чужинців, щоб тільки вирватися з України. Деякі швидко розчарувалися і вже повернулися на Батьківщину, інші живуть „непогано”, однак не вповні задоволені своєю долею. Однією з таких є славна шахістка України Олена

Седіна. Свого часу вона вийшла заміж за італійського шахіста, і тепер проживає в Турині. Недавно в зустрічі з українським журналістом, на його запитання „Як тобі живеться?”, — вона „без більшого ентузіазму” відповіла: „Живеться непогано, але дуже не вистачає друзів, домашнього тепла, рідного Дніпра, рідної мови... Наш Київ — найчарівніше місто в світі”.

Олена рада, що невдовзі зможе грати в одному з шахових турнірів в Україні: „Я знову гратиму на своїй рідній землі”... Отже, „не все золото, що блищить”, не завжди і не кожному матеріальні блага ошасливають життя.

О. Т.

Вітаємо, „Крим СПОРТ”:

„Кримська світлиця” — це тижневик національно-державницького напрямку, а за словами його редакції — всеукраїнська громадсько-політична та літературна газета, що виходить у Симферополі від грудня 1992 року. Крім біжучих новин та політичних аналізів, „Кримська світлиця” присвячує велику увагу українознавчій темі, часто виступає в обороні української мови та школи, радо публікує статті з діаспори.

Тепер до своєї багатогранної української тематики „Кримська світлиця” додала ще й спорт. У грудні 1998 року появився історичний, перший, випуск „спортивного додатку” до газети, що, за словами відповідального за нього редактора Григорія Рудницького, „являє собою прообраз майбутнього першого на півострові україномовного спортивного видання”. Грудневий „сигнальний випуск” займає чотири сторінки, а вже наступний, за січень 1999 року, мав вийти на восьми сторінках. З них одну сторінку планують присвятити матеріалам з нового числа „Нашого Спорту”, що його видає щорічно УСВТ „Чорноморська Січ” в Нью-Йорку, Н. Дж. Бажаємо новому спортовому голосові українства в Криму великих успіхів та довгого віку!

Д-р Орест Попович

Московські ігри...

(Закінчення зі стор. 5)

успішно, — антиукраїнські настрої патріотичного великодержавного шовінізму, то наші доморошені політики не хочуть спиратися на справді патріотичну думку української спільноти. У цьому великі прорахунки й українського зовнішньополітичного відомства, яке діє неспішно і неефективно.

Від Росії ми справді нікуди не втечемо: сусідка є сусідка, і взаємини мусять бути добросусідськими. Зрозуміло, що у нас різні національні інтереси, але Росія активно відстоює саме свої інтереси, ми ж часто ллемо воду на російський млин. А треба уже давно коректно, але твердо і не поступливо відстоювати рівноправні, паритетні, взаємовигідні відносини.

Та хоч як би там було, договір покищо не ратифікований. Робити з цього трагедію не слід: Росія в цьому договорі зацікавлена більше, ніж Україна. І він буде скоріше чи пізніше ратифікований. Для нас

головне — не програти ту партію змовників і шантажу, яку ведуть російські політики проти України.

Відкладення ратифікації „великого договору” сьогодні на руку Україні: адже це набагато ускладнить дії українського спікера, який пообіцяв Москві приєднати Україну до Міжпарламентської асамблеї СНД. 2 лютого розпочалася третя сесія Верховної Ради, і в перший же день планувався розгляд питання про вступ до МПА. Цього дня національно-патріотичні сили, зокрема КУН, закликали киян пікетувати Верховну Раду з вимогою не приєднуватись до Міжпарламентської асамблеї. Московські політичні ігри проти України уже викликають відповідну — на жаль, покищо громадську — реакцію. І чим бурхливіша буде ця реакція, тим безнадійніше виглядатиме московська спроба накинати на ший України нове імперське ярмо.

Віталій Карпенко,
головний редактор
„Вечірнього Києва”,
(спеціально для „Свободи”).

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в ЗСА

з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правопису українських видань у діаспорі та в Україні видає в 3-ох томах поширений і осучаснений

ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК української мови

Відповідальний редактор — БОРИС БЕРЕСТ

Група співробітників ІУМ уже закінчила укладання і друк 1-го тому. Це монументальне видання матиме понад 1,440 стор. друку, міститиме понад 125,000 слів і буде опрацьоване в полотно, тиснене золотом.

ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК можна замовляти тільки за попередньою передплатою

Ціна \$90.00 За всі 3 томи вкл. пересилку

Через високі кошти видання, ціна ПРАВОПИСНОГО СЛОВНИКА після виходу з друку 2-го тому буде значно вищою, не рахуючи коштів опакуння та коштів пересилки до кожної країни зокрема.

Надсилайте передплату вже тепер — готівкою, чеком чи поштовим переказом (тільки в амер. доларах) на адресу: UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE (U.S.A.) P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York, N.Y. 11354

УКРАЇНСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ І ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

СПИСОК

жертводавців, які внесли пожертви від 28 квітня 1998 р. до 20 січня 1999 р.

по	50 дол.	В. Баранецький, Л. Григорчук, Ю. Грицеляк, Д. Кордуба, І. Кочур, В. Лімонченко, А. Лисий, О. Несіна, Л. Оdezинська, І. Павличка, Я. Пришляк, І. Рожанківський, „Самопоміч” (Newark), Н. Теремус-Кмета, Любомир Явний;
	35	М. Рудик;
по	30	М. Галів, І. Гайда, О. Склепович;
по	25	О. Біланюк, Я. Букачевський, Е. Гавриш, Н. Головинська, М. Дейчаківський, А. Долінський, Є. Дубик, Л. Кушнір, В. Марчук, Е. Мельничук, М. Міланіч, В. Наконечний, О. Папіж, С. Нічай, В. Пилишенко, Є. Плешкевич, Л. Тарнавська, С. Тимак, В. Шиприкевич, Л. Ясів;
по	20	І. Витвицький, П. Грицак, Г. Максимюк, О. Мотиль, О. Михайлюк, О. Пришляк, О. Соловей, Р. Трохимчук, Б. Шепелявий;
по	15	С. Голаш, М. Ярославич;
по	10	К. Гуцул, С. Когут, Л. Колтунюк, М. Лаврин, М. Ромах;
	5	І. Твердохліб.

Український Дослідний і Документаційний Центр сердечно дякує всім тим, хто склав пожертви.

Наша адреса:

UKRAINIAN RESEARCH AND DOCUMENTATION CENTER OF THE UIA
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021 • Tel.: (212) 288-2917

Чеки виписувати на: UIA, Ukrainian Research and Documentation Center.

УДДЦ також дякує тим, хто прислав персональні архіви і манускрипти. Наші свідчення студіюють американські науковці сьогодні, завтра їх будуть студіювати наші нащадки.

Олена Несіна,
Екзекутивний директор УДДЦ.

EuroLink

1-800-758-1023

<http://www.eurolinktele.com>

42 ц.

За хвилину цілодобово
Із зміною Вашої компанії
далекого зв'язку.

Дзвоніть в Україну
по нових розцінках!

44 ц.

За хвилину цілодобово
Без змінювання компанії
далеко по зв'язку

Існуючі клієнти:
Звертайтеся до нас для
переходу на нову програму.

В ЛЮТОМУ НА ХВИЛЯХ UBN:

НОВИНИ ТА ДИСКУСІЙНІ ПРОГРАМИ

Доброго Ранку, Україно—о год. 6-й ранку, пон.-п'ят.
(повторення о год. 12-й)

Ранкові Новини—о год. 11-й ранку щодня

Панорама УТН—о год 10-й веч. щодня

СПОРТ

Щосереда о год. 8-й веч., найцікавіші змагання різних видів спорту з незалежної України

ТЕАТР У ЧЕТВЕР

Вистава Київського театру опери та балету
"Жизель"—25-го лютого, о год. 7-й веч.

ОСВІТНІЙ ВЕЧІР

Історичні документальні фільми о год. 7-й в. щоп'ятниці

ДОКУМЕНТАЛЬНЕ КІНО

Золоте Намисто—о год. 10:30 р. і 6:30 в. від понеділка до п'ятниці, прогулянки по відомих містах України

ДЛЯ ДІТЕЙ

Вечірня казка—щодня о год. 9:15 веч.

ЗМАГАННЯ КОПАНОГО М'ЯЧА

Україна проти Ісландії—31 березня 1999 р.

Україна проти Андорри—6 чербня 1999 р.

ТА БАГАТО БІЛЬШЕ!

ubn

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK®

24 години в день
7 днів у тиждень
Телепрограми і
Радіопрограми з
України і про
українців.

ПЕРЕДПЛАТА: \$19 В МІСЯЦЬ

DIRECTV PLUS™ САТЕЛІТНЕ ОБЛАДНАННЯ І

ПРОФЕСІЙНЕ ВСТАНОВЛЕННЯ: ДЗВОНІТЬ!

Завдяки сателітній системі DIRECTV PLUS™ Ви матимете доступ до 185 каналів телепрограм сателітної мережі DIRECTV,® починаючи з DIRECTV LIMITED, що включає "Bloomberg Television," "QVC," "Home Shopping Network" та платні фільми DIRECTV— все це за додатковий кошт— лише \$5.99* в місяць. Інші пакети телепрограм і послуг DIRECTV— також до Вашого вибору.

Наша філія SkyView® встановлює вчасно і акуратно у Вашому домі сателітну систему DIRECTV PLUS™ і надає Вам ввічливу і вичерпну інформацію про наші послуги та мережу.

За інформацією дзвоніть:

ubn

1-877-330-4388

www.brama.com/ubn

ХОЧЕТЕ ВІРТЕ, А ХОЧЕТЕ — ПЕРЕВІРТЕ

Як я розумію, що таке хвороба

17 липня минулого року "Свобода" розповіла про українську знахарку Емілію Бурмагіну, яка виліковує найтяжчі захворювання молитвами і природними засобами. Наші читачі виявили інтерес до цього феномену, тому газета опублікує кілька розповідей Емілії Бурмагіної з хутора Павлюки на Житомирщині. Сьогодні — перша розповідь.

I. Чому виникають хвороби?

Передовсім хвороби є покаранням за тривале невір'я в Бога. Населення Росії та України не випадково масово хворіє і вмирає — настав час розплати за багаторічне служіння дияволу. 99 відсотків хвороб викликані чаклуванням. Люди спокушаються чаклуванням через озлобленість, внутрішню тривогу, марноту бездуховного життя. Видаються численні посібники, влаштовуються курси з чаклування. Кожен може читати "Чорну магію", інші "чорні книги". Газета "Факти" розповіла про зборища на Лисій горі у Києві, де біля багаття танцюють у білих сорочках нові "відьми". "Київські ведомості" повідомляли про розгін міліцією зібрання сатаністів у недобудованому корпусі Ака-демії Наук. Вплив чаклунів шириться хвилюю. Лікарі стверджують, що багато людей вмирає через незворотні зміни внутрішніх органів, які немовби трухлявіють, людина втрачає силу. Це явище не має нічого спільного з чорнобильською радіацією, а є вислідом чаклунства.

Чаклунство або успадковують, або засвоюють з жаги мати прибуток від яснобачення, ворожби. Чаклунами володіє диявол, якому вони віддають душу. Якщо чаклун бездіяльний, то біси його будуть мучити, аж доки він не повернеться до чаклування. Річ у тім, що чаклуни постачають нечистій силі енергію, необхідну для її існування. А цю енергію чаклуни "викачують" з людини, яка стала об'єктом їхньої уваги.

Одужання від чарів чаклуна дає наш Господь Ісус Христос, який в часі свого земного служіння Сам виганяв з людей бісів, а тепер відповість на щире молитовне звертання. Але одужання прийде тільки в разі особистого навернення хворого до Бога й визнання гріхів, за які вас спіткала кара. Без каяття не буде зцілення. Ось приклад з моєї практики. Певний час я безуспішно допомагала хворій жінці. Але вона робила усе не так, губила аркуші з моїми порадами, щось із нею було негаразд. Життя вгасало, і перед смертю жінка розповіла, що вона багато років, потаємно, з метою наживи, робила жінкам абортів. От і спіткала її кара за душоубство. В подібному становищі опинилася й жінка, яка раніше працювала бухгалтером на підприємстві сліпих і постійно обманювала, обраховувала калік на свою користь. Визнання цих жінок були вимовлені надто пізно.

До мене приїждять по допомогу люди, які називають себе православними, а самі навіть хреста на тілі не мають. Для багатьох релігія стала модою, вони не вміють молитися. Ми вчимо хворих через молитву та природні сили додавати собі енергії і цією силою без усякого гріха перед Богом користуватися впродовж життя, бути здоровими. Таке лікування можливе тільки індивідуально. Не вірте у масові зцілення, які пропагують екстрасенси. Церква не визнає таких цілителів. Вони можуть зосередити енергію

людини на хворому органі і дещо поліпшити її стан, але чи надовго? Хворий повинен сам працювати над відновленням свого здоров'я.

Колись мене навчала знахарству сибірська баба Кедрачиха. У свої 110 літ вона мала добре здоров'я, пояснюючи це тим, що "грамотно живе". Вона жила без злості, заздрости, жадібності, поганих думок, гонитви за речами, осуду інших, поспіху... Молитвою вона досягала душевної гармонії. У зрілому віці відмовилася від споживання м'яса, яке, за її словами, робить людину агресивною. У цієї жінки на фронті загинули двоє з чотирьох синів, але це її не зламало. Пережила вона й вибух на Білоярській АЕС, який не поступався чорнобильському.

Віра в Бога, молитви, пости, дотримання Божих заповідей збільшують біополе людини, врівноважують його, роблять спокійнішим. Людина повинна бути спокійною, життєрадісною, спілкуватися з природою, розумними книгами, не дозволяти, щоб її мозок "висох". Молитва повинна передувати прийняттю їжі, тоді ніщо не зашкодить людині. Я спілкувалася з старими людьми, які не пішли з чорнобильської зони. Вони тим і живуть, що моляться, скроплюють городи свяченою водою, не жахаються радіації.

Зараз почастишали випадки групового чаклунства. До мене звернувся київський студент, у якого без очевидної причини розірвалися на шматки легені. Я лікувала його викатуванням хвороби на яйце. Яйця тріскалися одне за одним, і тільки після п'ятого білок в склянці з водою усіма нитками став догори, немов ліс. Я запитала: "Синку, тобі цілий майдан чаклунів псував здоров'я?". Пізніше батько студента розповів мені, що, поки хлопець проходив лікування у мене на хуторі, 32 особи зателефонували в Київ до нього, і їхні дзвінки зафіксував автовідповідач. І справді, майдан чаклунів.

Але природа на знає порожнечі, й усе, що знімається з жертви чаклуна, обертається на нього самого. Тому чаклуни найчастіше самі хворіють, намагаються комусь "передати" свою хворість, знайти донора енергії. Дехто прилучається до "чорної справи" з жарту, але кинути її вже не може. Є речі, сильніші від нас, найчастіше — незбагненні. Тому краще тримайтеся від нечистої сили подалі, на ризикуйте.

Емілія Бурмагіна
хутір Павлюки, село Лучин,
Попельнянського району,
Житомирської області,
261724, Україна
Тел. (044) 565-8065

(Продовження в наступному числі)

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

Кислотні дощі

У великому озері, що лежить в ньюйоркських горах Адірондак, в 1986 році нагло погинули риби — саме в той час, коли озеро виглядало дуже чистим. Аналіза води виявила, що вода в озері була у 288 разів кислішою від нормальної. Таких „мертвих” озер в країні є близько двохсот, а триста інших — в небезпеці, якщо йдеться про водне життя. Мешканці в околицях цих озер виявили, що питна вода занечищена кислотою. Така кисла вода є шкідливою для людського здоров'я. Кислотність зростає від літніх дощів і зимових снігопадів.

Кислотні дощі походять від заневищення повітря промисловими випарами. Головним джерелом кислотного дощу є електровні та фабрики, які спалюють вугілля. Воно має в своєму складі сірку, яка під час горіння витворює сірчаний двоокисний газ, що змішується з повітрям. Частина його осідає на землю і на рослини, а частина сполучується хемічно з киснем і вогкістю в повітрі, в результаті чого постає кислотний дощ. На ґрунтах такий дощ шкодить посівам, викликає хвороби дихальних органів людського організму.

Кислотність води спричинюють індустрії, що вживають до опалу оливу з високим відсотком сірки, продукують мідь, оливні рафінерії та автомобілі. Активні вулкани, лісові пожежі теж окислюють воду.

В КІНЦІ НОМЕРА

Кислотність у воді вимірюється в скалі, яка називається „пі Ейч”.

Її позначають латинськими літерами pH. Це скаля має 14 одиниць.

Перші спроби контролю кількості сірки й азоту в повітрі, які спричинюють кислотність дощу, а відтак і води, почалися в 1950-их роках. Намагалися применшити опалення вугіллям, перевести індустрію на спалення оливи чи газом, встановити прилади для контролю і зменшення заневищення чи затруєння повітря. Це дало певні результати, але на відвернуло небезпеки.

Кислотні дощі також вимивають з ґрунту кальцій, магній, ртуть, алюміній, які з водою потрапляють до озер і рік. Ці метали виносять рибу, а посередньо і птахів.

Кислотність води можна неутралізувати вапняком, однак такий процес є коштовний і тому непрактичний. Найкращим вирішенням цієї проблеми, хоч практично неможливим, є контроль джерел двоокисів сірки, воднево-сірчаних випарів і азотних окисів.

Методій Борецький

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ ВСЕВОЛОДА МАГАСА

ПРИГОДА В НЬЮ ЙОРКУ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

22 лютого відзначатиме

105-ті РОКОВИНИ СВОГО ІСНУВАННЯ

З цієї нагоди спільно з нашими приятелями
з UBN (Ukrainian Broadcast Network)

пропонуємо нашим членам спеціальний подарунок:

ЯКЩО ВИ ПРИДБАЄТЕ НОВУ ГРАМОТУ УНСоюзу
У ЧАСІ ВІД 1 ДО 15 ЛЮТОГО 1999 р., то
ЗМОЖЕТЕ НАБУТИ САТЕЛІТНИЙ ДИСК
по дуже низькій ціні.
Ціна включає також інсталяцію.

Скористайте з цієї одиної небувалої нагоди!

У справі інформації телефонуйте сьогодні:

Тел.: (973) 292-9800 (3079)

З глибоким смутком повідомляємо українську громаду, що з волі Господньої відійшла у вічність 29 січня 1999 р.

**бл. п.
інж. ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА**

Визначна громадянка, почесна голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, почесна голова Союзу Українок Америки, почесна голова і довголітня членка 20 Відділу СУА ім. Олени Теліги у Філадельфії, Па.

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю о год. 6-й веч. в похоронному заведенні М. Насевичів, а

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу 4 лютого 1999 р. о год. 11-й рано з церкви Святого Михаїла Архистратига.

УПРАВА та ЧЛЕНКИ 20 ВІДДІЛУ СУА

Нехай привітна американська земля буде їй легкою!

Ділимося сумною вісткою, що 16 грудня 1998 р. з волі Всевишнього, проживши 86 років, відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

**св. п.
ПОЛІНА ЛУЦЕНКО
з дому ЄФИМЕНКО**

ПАНАХИДА була відправлена 18 грудня 1998 р. в похоронному заведенні Насевичів.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 19 грудня 1998 р. в церкві св. Покрови у Філадельфії, Па. і на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила у глибокому смутку:

мужа — КОНСТАНТИНА
синів — ЛЕОНІДА з дружиною ЛЯРИСОЮ
— ВОЛОДИМИРА з дружиною МАРІСЮ
внуків — ЛЕОНІДА, мол. з дружиною БАРБАРОЮ
— ХРИСТИНУ
— ЛІЗУ
— ІВАНА ЛУЦЕНКА
і родину в Україні.

З глибоким болем і жалем повідомляємо, що в дні 28 січня 1999 р. відійшов від нас після довгої і важкої недуги, на 53-му році життя

**бл. п.
РОМАН ГЕНТИШ**

ПОХОРОН відбувся в суботу 30 січня 1999 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу Н. Й.

Залишені в смутку:

мати — ОЛЕНА ГЕНТИШ-БРЕХУН
дружина — ХРИЗАНТА
діти — ЛЕСЯ, ДАНЬО і КСЕНЯ
та ближча і дальша родина.

**Світлу пам'ять залишив по собі
д-р Олександр Черник**

Д-р Олександр Черник народився 1 січня 1938 року у Львові. Малою дитиною, внаслідок воєнних подій, опинився з батьками в Баварії, Німеччина, а з кінцем сорокових років переїхав з родиною до США.

В 1957 році починає передмедичні студії в Університеті Ля Саль, якікінчає в 1961 році ступенем бакалавра. Медичну освіту продовжує у Філадельфійському коледжі остеопатичної медицини, де досягає ступені кандидата хі-

рургії (Master's Degree in Surgery) і доктора медицини та хірургії. Під час студій був діяльним у Пласті як юнацький виховник.

Одружився зі Зенею А. Філінською; 1968 році у них народжуються близнюки Ігор і Олег, а пізніше дочка Марта. Наступного року відкриває приватну практику загальної хірургії, яка включає ділянки травми й ортопедії. Тоді

(Закінчення на стор. 25)

Ділимося сумною вісткою, що 31 січня 1999 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Божу вічність на 85-му році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ

**бл. п.
ОРИСЯ РУДЕНСЬКА
з дому ЯЦИШИН**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2-3 лютого 1999 р. в похоронному заведенні Головача, в українському католицькому соборі св. Йосафата і на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Залишилися в глибокому смутку:

чоловік — ІГОР
доньки — ДАДА КОРЛЯТОВИЧ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
— ЛЕСЯ БІГУН з чоловіком АНДРІЄМ
внуки — МАРКО КОРЛЯТОВИЧ з дружиною ЄВГЕНІЄЮ
— ОРИСЯ КЛЮФАС з чоловіком БОГДАНом
— МИКОЛА КОРЛЯТОВИЧ
— ЛІДА БІГУН
— АНДРІЙ БІГУН
— УЛЯНА БІГУН
правнуки — ДАНИЛКО і МИКОЛА КЛЮФАСИ
— НАТАЛКА КОРЛЯТОВИЧ
ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Просимо про молитви за душу покійної.

Замість квітів, у пам'ять покійної просимо складати пожертви на фонд допомоги сиротам і вдовам в Україні.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 17 січня 1999 р. відійшла від нас у вічність на 82-му році життя, найдорожча МАМА, БАБУСЯ і ТЕТА

**бл. п.
СОФІЯ ЛУЦІВ
з дому ДАЦЬКО**

Залишила в глибокому смутку:

сина — ОЛЕГА
доньку — МАРТУ з чоловіком д-ром БОГДАНом ДЗІУБОЮ
сина — ВОЛОДИМИРА з дружиною НАДІЄЮ
внуків — СТЕПАНА
— РОМЦЮ
— ДАНИЛА і
— ЯРЕМУ

ближчу та дальшу родину в Канаді, Америці, Польщі та в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21 січня 1999 р. в церкві св. Миколая в Торонто, а опісля на цвинтарі Park Lawn.

Пожертви в пам'ять покійної можна скласти на проєкт „Надія“ фонд „Діти Чорнобиля“: 1557 Bloor St., W. Toronto, M6P 1A5 Ont.

Вічна їй пам'ять!

Світлу пам'ять...

(Закінчення зі стор. 24)

теж починає викладати в своїй alma mater, де стає професором хірургії.

З хвилиною отримання лікарського диплому стає членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки, відділу у Філадельфії, пізніше його головою. Д-р Черник опубліковує низку медичних праць, приготував та прочитав понад 70 різних професійних доповідей.

Був членом Українського Народного Союзу, Братського Союзу, Асоціації українців-католиків „Провидіння, Наукового Товариства ім. Шевченка, Асоціації Українських Професіоналістів та цілого ряду міжнародних та місцевих медичних і професійних організацій.

Попри свою професійну зайнятість не забував і про Пласт. Одного року був комендантом табору-вишколу пластових таборних провідників „Лісова Школа”. Брав участь у різних пластових зустрічах і з'їздах, а найбільше любив перебувати в гурті своїх друзів „лісових чортів”.

Коли в 1980 році проблема нового приміщення для школи українознавства у Філадельфії потребувала швидкої розв'язки, приєднується до батьківського комітету, який шукав такого приміщення. Купили будинок школи при 700 Cedar Road, яка згодом стала Українсько-Освітньо-Культурним Центром і осередком організаційного й культурного життя української громади. І тут д-р Черник вклав величезну працю в деталі

оформлення, пристосування до вжитку й розбудову центру. 10 років був президентом Ради директорів центру.

Перед ним стелилася немала професійна і наукова кар'єра, поєднана з чималими фінансовими прибутками. Він, однак, рішив, що праця для громади була важливішою, ніж матеріальні надбання і професійна репутація. Тому поступово обмежував свою професійну практику, приймав менше пацієнтів, щоб мати більше часу для центру. Під його провідом Центр згуртував під одним дахом майже всі українські організації, розбудував свої приміщення для кращої обслуги своїх членів і виплатив всі свої фінансові зобов'язання.

У квітні 1991 року він засновує Українську Федерацію для допомоги Украї-

ні, і перший вантаж тієї допомоги відлітає до Києва літаком „Мрія” в грудні того ж року. Допомога Федерації зростає, нав'язується зв'язок з посольством України у Вашингтоні. Д-р Черник використовує особисті знайомства з американськими політиками, які організують при Конгресі у Вашингтоні т. зв. Ukrainian Caucus, який дуже корисно впливає на членів Конгресу, щоб вони прихильно полагали українські справи в уряді. Це була дуже велика допомога і для посольства України, і для самої України.

Про покійного д-ра Черника можна, поклавши руку на серце, сказати: все життя він віддав людям, своїй громаді, українській справі. Вічна йому пам'ять!

Ю. К.

Ділимося сумною вісткою з нашими родинами і приятелями, що в неділю, 31 січня 1999 р. упокоїлася в Бозі на 77-му році життя наша найдорожча ЖІНКА, МАМА, СЕСТРА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ОКСАНА ДАВИДОВИЧ з дому ТЕОДОРОВИЧ

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 2 лютого 1999 р. в похоронному заведенні Насевича у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН відбувся в середу, 3 лютого 1999 р. в церкві Благовіщення ПДМ в Мелровз Парк, Па., а тлінні останки були перевезені на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі, Абінгтон, Па.

В глибокому смутку залишені:

муж — ІВАН
син — ЮРІЙ з дружиною ПАТРИЦІЄЮ і дітьми
доньки — МОНІКА ЗБИР з чоловіком ОРЕСТОМ і дітьми
— МАРІЯ ФЕДАК з чоловіком БОГДАНОМ і дітьми
— ХРИСТИНА БРЕЙДІ
— ГАЛИНА ЛИТЕЛ з чоловіком ДОНАЛЬДОМ і дітьми
сестри — МАРІЯ МАТВІЙЧУК з дітьми
— ІРЕНА РОДД з чоловіком ДОНАЛЬДОМ і дітьми
— ОЛЬГА КАЩАК з дітьми
13 внуків і
7 правнуків.

Вічна їй пам'ять!

У суботу, 30 січня 1999 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 84-му році життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ

бл. п.

НАЗАР ПРАСКО

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖЕННЯ: вівторок, 2 лютого 1999 р. о год. 9-й ранку, Парастас в церкві св. Покрови у Філадельфії, Па.

Середа, 3 лютого 1999 р. о год. 7-й веч., Парастас у похоронному заведенні Брюскевич у Мілвокі, Вісконсин.

П'ятниця, 5 лютого 1999 р. о год. 10-й ранку Заупокійна Служба Божя.

ПАНАХИДА і похорон в церкві св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому горі:

дружина — ОЛЕКСАНДРА
дочка — МАРІЯ з мужем ГРЕГОМ, сином ОЛЕКСАНДРОМ і дочкою ОЛЕНЮ
сини — МИКОЛА з дружиною ОЛЬГОЮ і дочками КАТЕРИНОЮ і ОКСАНОЮ
— ІВАН з дружиною ПАРАСКЕВОЮ, сином ВІКТОРОМ і дочкою СОФІЄЮ
родичі в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 3 січня 1999 р. на 83-му році життя в Денвер, Кольо з волі Всевишнього відійшов у Божу вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

КОРНЕЛЬ КРУПСЬКИЙ

Залишені у глибокому смутку:

дружина — НАТАЛІЯ
дочки — МИРОСЛАВА (МІРА) ГЕЛТСЛІ з мужем ДЖАНОМ
— ЛІДІЯ МАРЕНІН з мужем АНДРІЄМ
внук — ДЖАН ГЕЛТСЛІ ІІ
швагерки — ІВАННА ШАШКЕВИЧ
— СОФІЯ ШАШКЕВИЧ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

В 40-ий ДЕНЬ 11 ЛЮТОГО 1999 р.

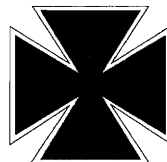
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
з Панахидою

в катедральному соборі церкви Непорочного Зачаття Діви Марії;

в Тернополі, Україна;

і в українській католицькій церкві Преображення Господа нашого Ісуса Христа, Денвер, Кольо.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

З почуттям невимовного жалю ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями, зокрема друзями дивізійниками, та знайомими, що 30 січня 1999 р. відійшов у Божу вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР БАРАН

нар. 3 квітня 1924 р. у с. Рудники, повіт Підгайці, Україна

Член 1 Української Дивізії Галичина, довголітній голова Братства Українських Дивізійників у Клівленді, колишній секретар 41 Відділу Українського Братського Союзу та член УНС.

Залишив у глибокому смутку:

дружину — АННУ з дому МАРТИНЯК
дочку — ЄВГЕНІЮ БАРАН-САЙДЕЛ
дочку — ЛЮБУ з мужем ВОЛОДИМИРОМ ЛЕНДЕЛ
сина — РОМАНА З. БАРАНА
внуків — МИКОЛУ та СТЕФАНІЮ СЕЙДЕЛ
сестру — АННУ БАРАН і
дальшу родину в Україні.

ВІДВІДИНИ та ПАНАХИДА відбулися у вівторок, 2 лютого 1999 р., год. 7-ма веч. в Pancier Memorial Hall, 4200 Hollywood Blvd., Hollywood, Fla.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 3 лютого 1999 р. о год. 10-й ранку в українській католицькій церкві Успення Пречистої Діви Марії в Маямі та на цвинтарі Hollywood Memorial Garden, Hollywood, Fla.

Вічна йому пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛІСНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св. п.
проф. д-ра
ЗЕНІ СОХОР-ПЕРРИ

будуть відслужені поминальні
БОГОСЛУЖБИ
в церквах:

св. Івана Хрестителя в Бостоні, Масс. о год. 8:30 ранку;
св. Івана Хрестителя у Виппані, Н.Дж. о год. 8:30 ранку.

Просимо про молитви.

донька — КАТРУСЯ ПЕРРИ
муж — ДАВИД ПЕРРИ
сестра — ЛЕСЯ ГРЕГЕМ з родиною

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 22 грудня 1998 р. в Рочестері, Н.Й., відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ і ШВАГЕР, проживши 84 роки

бл. п.
ЗЕНОН ОМЕЦІНСЬКИЙ

Цією дорогою складаю щиру подяку усім тим, що взяли участь у похоронних відправах і тим, що прислали нам вислови співчуття.

Щиро дякую о. Василю Гіденчукові за відслуження Панахиди в похоронному заведенні Павла Гарріса, відправлення Служби Божої в церкві Богоявлення, за теплі слова про покійного та молитви над гробом на цвинтарі.

Сердечно дякую всім жерводавцям, що в пам'ять покійного замовили Служби Божі та зложили пожертви на добродійні цілі.

НА СЛУЖБИ БОЖІ (в Рочестері, Н.Й.):

20 дол. Анна М. Брихци;
15 Дарія Кіндрат-Пратт;
по 10 Антін і Теодозія Ільчишин, Тарас Кахникевич, Євгенія Костюк, Олекса Лобас, Іван Лобас, Марта і Александра Семків, Богдан і Галина Снігур, УККА.

НА СЛУЖБИ БОЖІ (в Коговз, Н.Й.):

Стефанія Бачинська, Юлія Дзямба, Наталія Масвіч, Павлина Мерена, Остап Поповський, Роман і Ярослава Ракочі.

КВІТИ (Албані, Н.Й.):

Шарльотте Логан.

ПОСТІЙНІ МОЛИТВИ ЧЕРЕЗ МАРІЙСКУ ДРУЖИНУ (Маріянст):

Петро Фліган, Біл і Джін Фрідман, Стефанія Лаба, Боб і Джо Рубрайт (всі з Рочестеру, Н.Й.).

НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

по 100 дол. Ізабелла Омецинська, Володимир Омецинський, Роман Омецинський (Рочестер), Володимир і Марта Омецинський (Н. Дж.), Зенон і Ірена Онуфрик (Н.Дж.);
50 Дональд В. Данкович (ВА);
по 30 Дарія Кіндрат-Пратт, Марта і Александра Семків;
по 25 Віра Кахникевич, Богдан Скробач, Дарія Тишовницька;
по 20 Любомир і Любов Білик, Ольга Ганушевська, Євгенія Костюк, Марія Крижанівська, Ярослава Кушнір, д-р Зенон і Ірена Михайлюк, Василь і Галина Остапюк;
15 Андрій Яріш;
по 10 Богдан і Лідія Хомяк, Христина Ковч, Роман Куціль, Іван Лобас, Оксана Лонкевич, Іван Шурин, Марія Загачевська.

НА КАТЕДРУ УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ ГАРВАРДІ:

по 100 дол. Ізабелла Омецинська, Олег Омецинський (Коговз);
по 50 Стефанія Кушнір, Давид і Галина Логан, Олег Омецинський (мол.), Володимир Омецинський (всі з Коговз);
по 25 Анна Маріяні і Ольга Павлів (з Коговз).

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬО ЙОРКУ:

100 дол. Ізабелла Омецинська;
30 Іванна Мартинець;
20 Зеновія Білас (Коговз).

НА СМОЛОСКИП:

100 дол. Ізабелла Омецинська.

НА ХАРИТАТИВНУ СЛУЖБУ В НІМЕЧЧИНІ:

100 дол. Ізабелла Омецинська.

НА ЖУРНАЛ „СВІТ ДИТИНИ“:

30 дол. Петро і Марія Лещишин.

НА МАЛИХ БРАТЧИКІВ І СЕСТРИЧОК (Літл Бродерс енд Сістерс) в ГАІТІ І ГОНДУРАС:

15 дол. Петро і Марія Лещишин.

Разом 1,870.00 дол.

У Сороковий день відходу у вічність

бл. п.
д-ра медицини
ОРЕСТА ЯХТОРОВИЧА

будуть відправлені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

13 лютого 1999 р. о год. 9-й ранку
в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго.
Також в інших місцевостях:

церква Пресвятої Трійці, Статен Айленд, Н. Й.;
українська католицька парафія, Пайн Рівер, М.Б., Канада;
собор св. Софії, Рим;
Владика Мирослав Марусин, Ватикан;
церква св. о. Миколая, Золочів, Україна;
церква Воскресення Господнього, Винники, Україна;
церква свв. Петра і Павла, Новий Сад, Югославія;
церква свв. Петра і Павла, Місіонес, Аргентина;
монастир Сестер Василіянок, Буенос Айрес, Аргентина;
монастир Сестер Василіянок, Куритиба, Парана, Аргентина;
церква св. Покрови, Аделайд, Австралія.

Просимо молитвами бути з нами.

Дружина РОМАНА ЯХТОРОВИЧ з родиною

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПЕНСИЛЬВАНІЯ

Ділимося з глибоким жалем сумною вісткою, що в суботу 23 січня 1999 р. упокоївся в Бозі наш ДРУГ та КОЛЕГА, довголітній член і колишній голова Управи УЛТПА Пенсильванського Відділу

бл. п.
д-р мед.

ОЛЕКСАНДЕР ЧЕРНИК

ПАРАСТАС — 29 січня 1999 р.

Св. Літургія — 30 січня 1999 р. в катедрі Непорочного Зачаття.

ПОХОРОН на українському католицькому цвинтарі Пречистої Діви Марії у Факс Чейсі, Па.

Дружині д-р Зені, доньці Марті, синам Олегові і Ігореві та сестрі Христині складаємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА і ЧЛЕНИ Т-ВА

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 13 січня 1999 р. на 89-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ТЕТА

бл. п.
АННА С. МАРКЕВИЧ
з дому ПАНЧИШИН

ПАРАСТАС відбувся 15 січня 1999 р. в похоронному заведенні Бойлан в Нью Брансвік, Н.Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 16 січня 1999 р. о год. 9-й ранку в церкві Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці в Нью Брансвік, Н.Дж.

ПОХОРОН відбувся 16 січня 1999 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

доньки — МЕЛАНІЯ БАНАХ
— НАТАЛІЯ БЕНСОН
внуки — ГЕНРІ
— ХРИСТОФОР

Замість квітів в пам'ять покійної просимо складати пожертви на цілі СУА, Стипендійну Акцію Союзу Українок Америки або на Український Музей в Нью Йорку.

UNWLA Inc Scholarship Fund P.O.Box 24 Matawan, New Jersey 07747
The Ukrainian Museum 208 Second Avenue, New York, New York 10003

У світлу пам'ять **МАРІЇ СОКІЛ-РУДНИЦЬКОЇ**, видатної особистості на поселенні, засновниці постійного Фонду при ККДУ, патріотки України, замість квітів на свіжу могилу складаємо 500 дол. у цей фонд. Синам Романові, Доріанові, братові Василеві та їхнім родинам наші щирі від серця співчуття.

МАРІАН І ІВАННА КОЦЬ

Ділимося сумною вісткою, що 29 січня 1999 р. на 97-му році життя упокоїлася в Бозі

бл. п.

ред. ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА-РУДИК

Інженер економії, співробітниця Енциклопедії Українознавства, авторка численних монографій і співавторка книжки *Український Народний Одяг* (вид. СФУЖО), редакторка журналів: *Нова Хата* і *Наше Життя*, почесна голова СФУЖО і СУА.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 5 лютого 1999 р. о год. 6-й в похоронному заведенні Насевичів при Franklin & Brown вулицях у Філадельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 6 лютого 1999 р. о год. 11-й ранку в церкві св. Архистратига Михаїла, 1013 Fox Chase Road, Jenkintown, PA 19046, а відтак на цвинтарі Святої Марії на Fox Chase, PA.

стриєчний брат	— д-р ЕРАСТ БУРАЧИНСЬКИЙ з дружиною ЗІРКОЮ і дітьми: РОКСОЛЯНОЮ, АРІЯДНОЮ ГОЛОВАТОЮ і ТАЇСОЮ СЕНЕЧКО з родинами
родина	— БУРАЧИНСЬКИХ в Україні
тіточна сестра	— ЛЮБА ДОЛЬНИЦЬКА-ОНУФЕРКО з мужем МАРКІЯНОМ і дітьми: МАРТОЮ, о. АНДРІЄМ і НІЛЕЮ з родинами
племінниця	— ХРИСТИНА ПАЛІЇВ-ТУРЧЕНЮК з мужем БОГДАНОМ і родиною
і численні нащадки:	— о. АНДРІЯ і МАРІЇ з ГЛІБОВИЦЬКИХ НАВРОЦЬКИХ і
	— о. ЙОСИФА і АНТОНІЇ з ПЕТРУШЕВИЧІВ ОХРИМОВИЧ
приятелі	— НАТАЛКА і ІВАН ДАНИЛЕНКИ
опікунка	— ВАЛЕНТИНА ГУМЕНЮК

Вічна їй пам'ять!

На бажання родини створено тривалий фонд ім. Лідії Бурачинської на допомогу студентам/кам народного мистецтва в Україні, при стипендійній акції СУА. Чеки виставляти на UNWLA, Inc. Scholarship Fund, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747.

В 10-ту БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

СВ. П.

о. митрата д-ра ІСИДОРА НАГАЄВСЬКОГО

що з волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність
7 травня 1989 р. будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в таких церквах:

св. Андрея, Парма, Огайо;
св. Івана Хрестителя, Дітройт;
Непорочного Зачаття, Льюїс, Франція.

В цей день просимо згадати покійного у своїх молитвах:

Дружина — ОЛЬГА з дітьми, внуками і правнуками

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла у вічність 19 січня 1999 р. на 93-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.

АНАСТАСІЯ ЛЕБІДЬ з дому ВАВРИЩУК

ПОХОРОН відбувся 23 січня 1999 р. з церкви Преображення Господнього в Кіченер, на цвинтарі св. Володимира в Оаквіл Онтаріо.

В глибокому смутку:

донька	— ІРОЇДА з мужем ІВАНОМ ВИННИЦЬКИМ
внуки	— ОКСАНА з мужем МИРОНОМ ЮСИПОВИЧЕМ
	— РОМАН з дружиною МАРІЙКОЮ і
	— МИХАЙЛО
правнуки	— СОФІЙКА ЮСИПОВИЧ і РОСТЬО ВИННИЦЬКИЙ
	родина в Америці, Англії та Україні.

З почуттям невимовного жалю ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 30 січня 1999 р. упокоїлася в Бозі на 95-му році свого трудолюбивого життя наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ ШКІЛЬНИК з дому САЛАМОН

нар. 18 вересня 1904 р. в Комарниках, пов. Турка, Україна, вдова по судді д-рові Михайлові Шкільникові в Перемишлянах, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Торонто в днях 1-2 лютого 1999 р. з церкви св. Володимира на цвинтарі „York“.

В глибокому смутку залишені:

син	— д-р ВОЛОДИМИР ШКІЛЬНИК з дружиною НАДІЄЮ
доньки	— МАРІЯ ЛЕЩИШИН з мужем ПЕТРОМ
	— АННА ГАЛУГА з мужем ЛЮБОМИРОМ
	— д-р АНАСТАЗІЯ ШКІЛЬНИК-КІНГГАН з мужем ДЖІМОМ
внуки	— АНДРІЙ ЛЕЩИШИН з дружиною ЛАДОЮ
	— ХРИСТЯ ГАЛУГА-ЛУПІЙЧУК з мужем АНДРІЄМ
	— ЮРКО ГАЛУГА
	— СЛАВКО ГАЛУГА з дружиною ДАНЕЮ
	— МАРТА ГАЛУГА-SCHIFFER з мужем ФРАНКОМ
брати	— РАФАІЛ САЛАМОН з дружиною ВАСИЛИНОЮ і родиною в Польщі
	— ВАСИЛЬ САЛАМОН
та ближча і дальша родина	в США, Канаді, Україні і Польщі.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу покійної родина просить складати пожертви на Сиротинець при монастирі Студитів в Уневі. Чеки можна виставляти на: „St. Vladimir Ukrainian Catholic Church“ з приміткою: „Studite Monastery-Uniwi“.

З невимовним жалем ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 6 січня 1999 Р.Б. на 76-му році життя з Волі Всевишнього несподівано відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ШВАГЕР

бл. п.

д-р медицини ОРЕСТ ЯХТОРОВИЧ

ПАРАСТАС: вівторок 12 січня 1999 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Музики в Чикаго, Іл.

Чин похорону: 13 січня о год. 10:30 ранку в українському католицькому соборі свв. Володимира і Ольги.

Похоронений на українському католицькому цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.

У глибокому смутку:

дружина	— РОМАНА
дочка	— ЛАРИСА ІВАНЕЦЬ з чоловіком БОГДАНОМ
син	— МАРКО з дружиною НАТАЛІЄЮ
стриєчні брати	— МИХАЙЛО ЯХТОРОВИЧ
	— РОМАН ЯХТОРОВИЧ з родиною
швагер	— ІГОР МИСЬКО з родиною
свати	— ЯРОСЛАВ та ІРИНА ІВАНЦІ
	— ВОЛОДИМИР та ЮЛІЯ АНАСТАСИ
ближча та дальша родина	в США, Канаді, Німеччині й Україні.

Нехай американська земля буде йому легкою.
Вічна йому пам'ять!

Просимо про молитви за душу покійного.

УВАГА! ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ СОЮЗІВКА буде закрыта тільки від 1 лютого до 15 квітня

Канцелярія Союзівки і головний будинок **відкриті** протягом року

За інформаціями чи в справі замовлень кімнат на 1999 рік
просимо телефонувати: (914) 626-5641 • (914) 626-4638

E-mail: SQSS@AOLcom; Web: www.SOYUZIVKA.com

Calls to UKRAINE
\$0.42 per/min
Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia \$0.45, Belarus \$0.42, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 31 c/min.

For information call AOF International:
1-800-449-0445

ARKA Company
DEPARTMENT STORE

s26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ
— кераміка різьба, вишивки, карточки.

УВАГА! ІСТОРИЧНА ПОДІЯ!

Папа Римський Іван Павло II править Українську Службу Божу та Молебень з нашими Владиками з нагоди 400-ліття Берестейської Унії. Свята Літургія відправлена в Базиліці Св. Петра в Римі. Співає галицький хор 200 осіб. Відео 7797.

НОВІ ВІДЕО

VIDEO 7797B
МОЛЕБЕНЬ ПРАВИТЬ ПАПА РИМСЬКИЙ

VIDEO 1998
СЬОМА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
Ціна 30 дол.
APON RECORD & Video Co.
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103.
Tel.: (718) 721-5599

Переробимо ваше відео з європейської системи на американську і навпаки. Ціна 25 дол.

SEIZED CARS from \$175.

Porsches, Cadillacs, Chevys, BMWs, Corvettes. Also Jeeps, 4WD's. Your Area.

Toll Free: 1-800-218-9000 Ext. A-1871
for current listings.

Потрібно кваліфікованих робітників, механіків / зварників для виготовлення дашків для кухонних плит з тонкого (0.8-1.2 мм) листового металу, як неіржавіюча сталь, мідь, бронза. Робота на індивідуальні замовлення, вимагає кваліфікації і досвіду праці з тонким листовим металом.

Дзвонити до Rangekraft
Manufacturing, що знаходиться в Fair Lawn, NJ: (201) 791-0440.

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.

For information send a self-addressed stamped envelope to:

Single Ukrainians
P.O. Box 24733, Phila., Pa. 19111
TEL.: (215) 722-6282

Фірма ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

ПРАЦЯ

Пошукуємо жінку до опіки дитини шкільного віку і до домашньої роботи. Праця включно з проживанням.

Тел.: (973) 283-0054

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
7 ЛЮТОГО 1999 р.

Південний Бруклін, Н. Й. Річні загальні збори Братства св. о. Николая 293-го Відділу відбудуться о год. 12-й полудне, за раз після другої Служби Божої в приміщенні місцевої церковної залі при 261 19-та вулиця. Проситься членів численно прибути та вирівняти залеглі вкладки. На порядку нарад: звіти Управи та вибір нової Управи на 1999 рік. Після зборів слідує товариська гутірка. Управа.

НЕДІЛЯ,
21 ЛЮТОГО 1999 р.

Лорейн, Огайо. В залі будинку Укр. Народного Дому о год. 3-й по пол. відбудуться річні загальні збори двох об'єднань Відділів 233-го й 50-го. Проситься всіх членів обох Відділів прибути разом з родинами. Якщо на означений час на збори не прибуде вимагана статуту кількість членів, збори відбудуться 15 хвилин пізніше при будь-якій кількості. Після зборів відбудеться гутірка з перекусом. Степан Гончарик, голова, Мирослав Сілецький, секретар.

SUNDAY,
21 FEBRUARY 1999

Watervliet, N.Y. Yearly meeting of the St. Nicholas Brotherhood Society (BRATSTVO) and Branch 13 of the UNA will be held at the Ukrainian Club at 2:30 PM. Reception after the meeting. All members of BRATSTVO and members of Branch 13 of the UNA should attend. Guests are welcome.

РОЗШУКИ

Розшукую дядька КУЩА ФЕДІРА ДМИТРОВИЧА. Хто знав би про нього або він сам прошу писати на адресу: Україна 348004, м. Луганськ-4, вул. Острая могила, дім 150, кв. 62, Куш-Дибка Світлана Іванівна.
Тел.: 42-81-43

KARPATY
Export Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
120 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y3
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

гроші, речові пачки,
харчові пачки,
листи та документи

до рук адресата в Україну
та інші держави
без мита

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

КВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ

Selfreliance UA Federal Credit Union Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілька

734 Sandford Avenue., Newark, NJ 07106 2200 Route 10 West, Parsippany, NJ 07054
• Tel (973) 373-7839 • Fax (973) 373-8812 • • Tel (973) 451-0200 • Fax (973) 451-0400 •

• <http://www.selfreliance.org> •

BUSINESS HOURS:
Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

Чи не час поміняти автомобіль?

АВТОВІ ПОЗИКИ на НОВЕ чи ВЖИВАНЕ авто
на тих самих процентах!

Від 6.75% APR

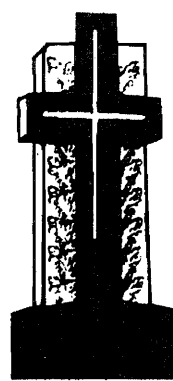
24-годинне ухвалення *

до 100 відсоткове фінансування!

або переформіть Вашу існуючу автову позику (до 2% нижче Вашої теперішньої рати)! **

* Якщо кваліфікується. 24 години після виповненої заяви та підтвердженої інформації.
** Не може бути нижче активної рати на даний час.
Лише зареєстровані у Нью Джерсі авта - Всі тарифи підлягають змінам.

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілька!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЙСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568